

Torsdag den 28. oktober 2010 (D)

1

10. møde

Torsdag den 28. oktober 2010 kl. 10.15

Dagsorden

1) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Forhøjelse og ændring af bonus, forlængelse og ændring af ordningen om præmie og løntilskud til praktikvirksomheder og begrænsning af præmie og bonus for tredjelandsstatsborgere m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 26.10.2010. Betænkning 26.10.2010. 2. behandling 28.10.2010).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Legemsindgreb, advokatvirksomhed).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010).

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.).

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010).

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Gennemførelse af mediaftale for 2011-2014 m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 06.10.2010).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen- og private uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseseksamener (hf-kurser) og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Ændring af deltagerbetalingen på almene og erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).

(Fremsættelse 14.10.2010).

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ophævelse af lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele samt om

ændring af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik. (Konsekvensændringer af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik ved ophævelse af lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 13.10.2010).

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af protokollen om ændring af protokollen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union, til Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 07.10.2010).

Kl. 10:15

Formanden :

Mødet er åbnet.

Mødet er åbnet, og det gælder især tingsekretærerne, for vi bruger den gode gammeldags facon til afgivning af stemmer, så jeg beder tingsekretærerne være på deres pladser, når vi når dertil.

Kl. 10:16

Samtykke til behandling

Formanden :

Den sag, der nu på den omdelte nye dagsorden er opført som punkt 1, kan ikke uden Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 36:

Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsgivernes Elevrefusion. (Forhøjelse og ændring af bonus, forlængelse og ændring af ordningen om præmie og løntilskud til praktikvirksomheder og

begrænsning af præmie og bonus for tredjelandstatsborgere m.v.).

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 14.10.2010. 1. behandling 26.10.2010. Betænkning 26.10.2010).

Kl. 10:16

Forhandling

Formanden :

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og så går vi til afstemning på den gammeldags facon, så når jeg beder om det, skal de medlemmer, der stemmer ja, rejse sig op og sætte sig ned, og de, der stemmer hverken for eller imod, skal rejse sig op og sætte sig ned, og de, der stemmer imod, skal rejse sig op og sætte sig ned – dog ikke på samme tid. (*Munterhed*). Tingsekretærerne er nu klar til at tælle hver deres område, og det betyder, at vi går til afstemning.

Kl. 10:17

Afstemning

Formanden :

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse. Jeg beder de, der kan stemme for lovforslaget, om at rejse sig.

Så vil jeg bede de medlemmer, der stemmer imod, om at rejse sig.

Og så vil jeg bede de medlemmer, der tilkendegiver hverken at stemme for eller imod, om at rejse sig.

Afstemningen er sluttet.

(*Afstemningen foretaget på den i forretningsordenens § 35, stk. 3, angivne måde*).

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 105 stemmer.

Tak for det.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 2:

Forslag til lov om ændring af lov for Færøerne om rettens pleje. (Legemsindgreb, advokatvirksomhed).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 10:19

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er hr. Flemming Møller som ordfører.

Så er der ro i salen, værsgo.

Kl. 10:19

(Ordfører)

Flemming Møller (V):

Da vores ordfører ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg læse følgende op på vegne af Venstre:

Lovforslaget her vedrører en ændring af lov for Færøerne om rettens pleje i forhold til en samlet regulering af legemsindgreb. Konkret foreslås det, at reglerne om legemsindgreb i den færøske retsplejelov opdateres i overensstemmelse med reglerne i den danske retsplejelov. Det betyder bl.a., at lov om det centrale dna-profilregister vil kunne sættes i kraft på Færøerne i overensstemmelse med de færøske myndigheders ønske herom.

Lovforslaget er en genfremsættelse fra sidste folketingsår, og for Venstre er det fortsat, ligesom vi tilkendegav sidst, af afgørende betydning, at ændringerne for Færøerne er i fuld overensstemmelse med de færøske myndigheders ønske herom. Vi noterer os derfor, at det med lovforslaget fortsat forudsættes, at de færøske myndigheders endelige udtalelse foreligger inden lovforslagets tredje behandling i Folketinget. I Venstre kan vi således fortsat støtte op om forslaget, ligesom vi i Venstre ser frem til den videre udvalgsbehandling i Færøudvalget.

Kl. 10:21

Formanden :

Tak til hr. Flemming Møller. Der er ikke bedt om korte bemærkninger. Så er det hr. Niels Sindal som ordfører.

Kl. 10:21

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Socialdemokratiet kan også tilslutte sig lovforslaget, som det foreligger. Vi synes, det er en god idé, at det centrale dna-profilregister bliver opdateret i henhold til færøske forhold.

Den anden del af lovforslaget, hvor færøske myndigheder ønsker at overtage sagsområdet vedrørende advokatvirksomhed, omhandler ligestilling af advokatvirksomhed på Færøerne, for så vidt angår dansk og færøsk beskikkede advokater, og således er de to dele af lovforslaget i overensstemmelse med den lovgivning, som Lagtinget er i gang med at gennemføre, og vi afventer så inden tredje behandling Lagtingets endelige godkendelse af lovforslaget. Vi tilslutter os.

Kl. 10:22

Formanden :

Tak til hr. Niels Sindal. Så er det hr. Henrik Brodersen som ordfører.

Kl. 10:22

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Med indholdet af L 2 kan man sige at der er tale om nogle fornuftige tilretninger.

Punkt 1 om, at advokater beskikket af justitsministeren kan udøve advokatvirksomhed på Færøerne i samme omfang som advokater beskikket af de færøske myndigheder, synes vi fra Dansk Folkepartis side er fint. Det gør, at der også her bliver tale om en større fleksibilitet på området og på sigt måske også en større ensartethed.

Punkt 2 omhandler visitering af sigtede og mistænkte. Med dette lovforslag kan man jo sige at der er mulighed for at gå lidt mere grundigt til værks over for en sigtet, såvel udenpå som indeni, om nødvendigt, hvis politiet skønner det rigtigt.

Loven kommer til at være i overensstemmelse med lov nr. 322 af 24. maj 1989, som de danske myndigheder fandt nødvendigt, og som siden er blevet brugt som værktøj til politi og retsvæsen i Danmark.

I forbindelse med de rettelser, der finder sted med L 2, synes jeg det er vigtigt at slå fast, at denne ændring er et ønske fra færøsk side, sådan at de spredte bestemmelser, der er i dag, bliver til en lov med faste rammer, og sådan at der også på dette område bliver en mere ensartet bedømmelse og hermed sikkerhed for den sigtede og de myndigheder, som skal bruge lovens ensartethed for hele Færøerne, og at f.eks. fingeraftryk, blodprøver, vævsprøver og andet bliver

foretaget så skånsomt som muligt og kun i yderste konsekvens bliver brugt.

Kl. 10:26

L 2 giver også mulighed for oprettelse af et dna-personregister på Færøerne, som giver politiet et værktøj mere til opklaring og efterforskning. Dette hilser vi fra Dansk Folkepartis side meget velkommen, da det også kan sikre, at en eventuelt mistænkt kan frifindes på stedet, så snart dna-prøven har vist sit resultat, hvis det skulle vise sig, at man havde fået fat i den forkerte person.

Så det er helt igennem en fornuftig modernisering af de nuværende regler, og vi skal fra Dansk Folkepartis side ikke forlænge debatten yderligere, men kun sige, at vi bakker op om forslaget til gavn for det færøske folk, når man deroppe har taget en beslutning om det.

Kl. 10:24

Formanden :

Tak til hr. Henrik Brodersen. Så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kl. 10:24

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

SF har et overordnet princip om, at når Færøernes myndigheder ønsker nogle ændringer, er vi altid meget lydhøre over for det, og da det jo også er tilfældet i forbindelse med det her lovforslag, skal jeg herfra kun meddele, at SF støtter lovforslaget.

Kl. 10:25

Formanden :

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Tak. Det er ikke så tit, det sker, men jeg må sige, at jeg fra ende til anden er helt enig med den foregående taler. Vi støtter også dette lovforslag.

Kl. 10:25

Formanden :

Tak. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 10:25

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Kl. 10:25

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten har vi den holdning, at vi normalt siger ja til et forslag, hvis det er ønsket fra Færøerne eller – når det drejer sig om Grønland – fra Grønland.

Det her forslag behandlede vi jo inden sommer og blev ikke færdige, fordi der ikke ligger nogen udtalelse fra Færøerne om, hvorvidt man ønsker forslaget eller ej. Det gør der stadig ikke, og derfor afventer vi udtalelsen fra Lagtinget i Færøerne, før vi tager stilling til, hvad vi mener om forslaget, for vi mener, det er afgørende for vores stillingtagen, om det her faktisk er noget, man ønsker fra færøsk side.

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Høgni Hoydal som ordfører.

Kl. 10:26

(Ordfører)

Høgni Hoydal (TF):

Jeg kan helt tilslutte mig det sidste, som fru Line Barfod fremførte. Denne sag er måske ikke så enkel, som den ser ud. Det er jo et begrænset forslag, men grunden til, at det her ikke blev færdigbehandlet i Færøerne, er, at den her ændring i retsplejeloven er en del af et større kompleks, kan vi sige, hvor man det seneste år har prøvet at lave den færøske retsplejelov og den færøske straffelov nærmest identisk med den danske. Det kan man have sine meninger om. Der er selvfølgelig problemer med det.

Men hovedproblemet er de EU-regler, man holder sig til i forbindelse med mulighederne for færøske og danske advokater til at virke frit i hinandens lande, for her er Danmark blevet udfordret i forbindelse med Danmarks øgede EU-integration, mens Færøerne jo står uden for EU og har en anden tilgang til EU og egentlig forsøger at få en slags EØS-aftale i stand med EU. Det er i den forbindelse, der er uenighed i Færøerne om dette forslag, ikke bare mellem opposition og regering, men særlig internt i regeringen.

Så jeg er bare indstillet på at indstille, at man ikke tager det for givet, at det her er et ønske fra de færøske myndigheder. Det er måske et ønske fra visse dele af den færøske regering, men internt i regeringen i Færøerne er man ikke helt enige om dette forslag. Så jeg tilslutter mig, at man afventer den endelige behandling i det færøske parlament.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til hr. Høgni Hoydal. Så er det hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:28

(Privatist)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det. Så kan jeg jo tilføje, at vi i Fokus er af den holdning, at når der nu måske er et lille flertal i Færøerne, der ønsker det her, og et andet flertal, der måske ikke ønsker det, så synes vi også, at man skal afvente den endelige behandling i Færøerne, inden der skal tages endelig stilling til det.

Kl. 10:28

Formanden :

Tak til hr. Christian H. Hansen. Så er det justitsministeren, som er på vej.

Kl. 10:29

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg vil gerne takke for, at lovforslaget, som jo er en genfremsættelse af et tilsvarende lovforslag fra sidste samling, igen er blevet positivt modtaget.

Forslaget indebærer jo, at reglerne om legemsindgreb i den færøske retsplejelov bliver ajourført i overensstemmelse med reglerne i den danske retsplejelov. Min forventning er, at en samlet og systematiseret regulering af legemsindgreb på Færøerne både vil være til gavn for de færøske borgers retssikkerhed og af væsentlig betydning for politiets muligheder for at efterforske forbrydelser og bekæmpe kriminalitet.

Jeg synes også, det er væsentligt, at lovforslaget gør det muligt efterfølgende at sætte lov om Det Centrale Dna-profil-register i kraft på Færøerne i overensstemmelse med myndighederne på Færøernes ønske om det, idet reglerne jo danner grundlag for indsamling af de

oplysninger, der skal registreres i Det Centrale Dna-profil-register. Jeg er opmærksom på, at nogle siger, at vi så nu under udvalgsbe-handlingen må afvente en udtalelse fra Færøerne, og det respekterer jeg naturligvis. Men tak for en positiv modtagelse.

Kl. 10:30

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Høgni Hoydal.

Kl. 10:30

Høgni Hoydal (TF):

Justitsministeren er jo bekendt med, at når det gælder retsplejeloven, har der været andre problemer, som er opstået mellem Færøerne og Danmark, specielt om, hvordan man tolker færøske myndigheders indflydelse på politiets arbejde og politiets ledelse osv. i Færøerne. Derfor vil jeg bare spørge justitsministeren, nu når jeg har mulighed for det, om han også er på vej med et lovforslag på retsplejeområdet, der kommer de færøske ønsker i møde, nemlig at man på Færøerne får en demokratisk indflydelse på politiets arbejde, som jo hidtil er blevet afvist.

Kl. 10:31

Formanden :

Justitsministeren.

Kl. 10:31

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Nu synes jeg, det er forkert at sige, at vi har afvist indflydelse for de færøske myndigheder, men der har været en uenighed om fortolkningen af de regler, der består, med hensyn til på hvilken måde og i hvilken grad der skal høres ved besættelse af ledige stillinger. Men det er der så en god dialog med de færøske myndigheder om.

Kl. 10:31

Formanden :

Tak til justitsministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen afsluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011.

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010).

Kl. 10:31

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet, og hr. Flemming Møller får ordet som den første ordfører.

Kl. 10:31

(Ordfører)

Flemming Møller (V):

Lovforslaget, vi nu behandler, vedrører forslag til lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011. Lovforslaget er foranlediget af, at

den nuværende aftale om tilskud til Færøernes hjemmestyre udløber med udgangen af 2010. Efter ønske fra det færøske landsstyre foreslås beløbet fastholdt på niveau for 2002, således at tilskuddet fra den danske stats blokfinansierede områder også for året 2011 fastsættes til 615,5 mio. kr.

I Venstre kan vi bakke op om forslaget, og vi noterer os, at det med lovforslaget selvfølgelig forudsættes, at hjemmestyrets endelige udtalelse foreligger inden tredjebehandlingen her i Folketinget.

Kl. 10:32

Formanden :

Tak til hr. Flemming Møller. Så er det hr. Niels Sindal som ordfører.

Kl. 10:32

(Ordfører)

Niels Sindal (S):

Jeg skal meddele, at Socialdemokratiet støtter lovforslaget uden forbehold.

Kl. 10:33

Formanden :

Tak til hr. Niels Sindal. Så er det hr. Henrik Brodersen som ordfører.

Kl. 10:33

(Ordfører)

Henrik Brodersen (DF):

Med L 34, som er en lov om tilskud til Færøernes hjemmestyre for 2011, vil jeg ligesom de foregående ordførere sige, at vi bakker op om forslaget, såfremt der findes flertal for det på Færøerne inden vores tredje behandling her i salen af L 34. Ud fra det synspunkt, at det heller ikke er gået ubemærket hen over Færøerne med den internationale finanskrise, og med udsigten til et stort underskud på finansloven igen i år på Færøerne finder vi det rigtigt, at der gives tilskud. Så de 615,5 mio. kr., som gives ved den her lov, kan man sige falder på et tørt sted, og det er jo netop det fornemme i rigsfællesskabet, at vi kan stå sammen. Men også det, at de bl.a. er øremærket til særfor-sorgen, folkeforsikringen og sundhedsvæsenet ser vi i Dansk Folkeparti som så vigtige ting, at pengene er givet godt ud og sikkert kommer flere gange igen. Vi har stor tillid til, at de bliver forvaltet godt og til stor samfundsglæde for dem, der nu engang kan få brug for dem.

Jeg skal ikke forlænge debatten yderligere, men bare glæde mig over, at tilskuddet ligger i en særlov, så vi altid har mulighed for at diskutere, om tilskuddets størrelse er den rigtige, om det eventuelt skal sættes op i krisetider og ned, når det er til gavn for alle. Tak.

Kl. 10:34

Formanden :

Tak til hr. Henrik Brodersen, og så er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kl. 10:34

(Ordfører)

Kristen Touborg (SF):

Tilbage i 2002 besluttede de færøske myndigheder at lægge en ny strategi i forhold til bloktilskuddet, således at det blev reduceret, og lovforslaget her er en forlængelse af den beslutning, der blev taget dengang, og det er jo så i overensstemmelse med de færøske myndigheders opfattelse, som lovforslaget ligger her, så SF kan støtte det.

Kl. 10:35

Formanden :

Tak til hr. Kristen Touborg. Så er det fru Vivi Kier som ordfører.

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Også fra konservativ side kan vi støtte lovforslaget, som det ligger her som et ønske fra de færøske myndigheder.

Kl. 10:35

Formanden :

Tak til fru Vivi Kier. Så bliver det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:35

Kl. 10:35

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Også fra Enhedslistens side støtter vi forslaget, såfremt der er et flertal i det færøske Lagting, der ønsker et bloktilskud af denne størrelse, og så må man jo i Færøerne fortsætte diskussionen, om man eventuelt ønsker en større økonomisk uafhængighed. Det kræver så nok også, at man på andre områder fører en anden økonomisk politik end den, vi har set under den seneste regering.

Kl. 10:36

Formanden :

Tak til fru Line Barfod. Så er det hr. Høgner Hoydal som ordfører.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Høgner Hoydal (TF):

Nu kunne jeg næsten have tænkt mig at bruge den taletid, som de andre ordførere ikke brugte, men jeg skal ikke forlænge debatten så meget her i dag.

Jeg vil bare sige, at jeg tror, at det var Charles de Gaulle, der engang sagde om Frankrig: Hvordan skal man kunne regere et land, som har 246 forskellige slags oste? Jeg vil hellere spørge: Hvordan skal man kunne regere et land, der har de her 615,5 mio. kr. som det afgørende omdrejningspunkt i alle politiske debatter?

Mit parti, som er det største i Færøerne, støtter ikke forslaget. Vi accepterer selvfølgelig, hvis der er et flertal på Færøerne, der stadig væk ønsker det her afhængighedsforhold, men vil til stadighed anbefale, at man også fra dansk side er villig til at optage forhandlinger om en civiliseret afvikling af dette beløb.

Jeg har begrundet det flere gange. Jeg kan helt kort sige, at vi jo alle sammen ved, at det beløb, der behandles her hvert år, egentlig bare er en betaling. Set fra et færøsk synspunkt er det et beløb, der betales for vores egen uselvstændighed. Det skaber afhængighed. Det skaber ikke solidaritet i Færøerne, for det går til de stærkeste grupper, og det har samme effekt i den færøske økonomi, som finanskapitalen har haft i hele verden de seneste år. Det er nemlig et beløb, som ikke har nogen forbindelse til den produktion og til de politiske afgørelser, der træffes i et land, men er et beløb, som kommer ind uden nogen forbindelse til resten af økonomien. Det kommer til at blæse økonomien op, det bliver en slags sæbebobleøkonomi, og det har vi endnu en gang set.

Fra dansk side er det, som jeg har sagt – og det har jeg kvitteret for flere gange – en genial måde, kan man sige, at fastholde det danske riges territorium på. Det er en meget billig måde at gøre det på. 615,5 mio. kr. svarer til ca. 1 promille eller lidt mindre af den danske finanslov, hvis ikke jeg regner forkert. Denne ene promise af den samlede danske finanslov er altså med til at fastholde Færøerne i et afhængighedsforhold til Danmark, som jeg ikke på nogen måde synes er givende for nogen af parterne i et moderne samfund i 2010.

Hr. Kristen Touborg var inde på det, og det, vi trods alt kan glæde os over, er jo, at i 2001 vedtog en majoritet i Færøerne, at nu skulle man altså til at afvikle det her tilskud. Man reducerede tilskuddet med ca. 400 mio. kr. og fastlåste tilskuddet på det samme

kronebeløb. Det vil sige, at det ikke bliver reguleret efter pris- og lønudviklingen osv. Det betyder altså, hvis ikke vi havde gjort det i 2001, at det beløb, vi behandler her i dag, hvis bare det havde været pristalsreguleret, ville være kommet op på ca. 1,5 mia. kr.

Så kan folk jo begynde at spekulere over, hvad der var sket i den færøske økonomi, hvis man hvert år havde pumpet ca. 1 mia. kr. mere ud i en overophedet økonomi, som vi har set de seneste år. Så er jeg sikker på, at det færøske samfund i dag var gået fuldstændig faldit, det er der ingen tvivl om.

Igen: Det her er fra dansk side et meget lille beløb. Fra færøsk side betyder det altså, at det, vi har sagt nej til de sidste 10 år, svarer til et beløb, som efter dansk målestok ville svare til, at det danske parlament sagde nej tak til et beløb på ca. 150 mia. kr. på sin finanslov om året. Det er proportionerne i det her.

Derfor er det jo for nogle mærkeligt, at et parti som vores, der går ud og siger, at stem på os, for så siger vi nej tak til 150 mia. kr., alligevel har været det største parti i Færøerne de sidste 10 år. Det er vi egentlig stolte over, for det viser, at der er en vilje i det færøske folk til at komme ud af det her afhængighedsforhold, at komme til et punkt, hvor man har en selvberende økonomi, og hvor der ikke er, kan man sige, det her mærkelige beløb på den danske finanslov, der finansierer ekspansive partiers valglofter på Færøerne, og det er jo realiteten. Det mener jeg også det danske parlament og den danske regering har et ansvar for. Så vores anbefaling bliver selvfølgelig, at man sætter sig ned ved et bord og forhandler om det på en civiliseret måde, så man kommer ud af det her afhængighedsforhold.

Kl. 10:41

Formanden :

Tak til hr. Høgner Hoydal. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 10:41

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Radikale Venstre støtter med glæde vedtagelsen af bloktilskuddet til Færøerne for næste år, som vi altid har gjort det. Forslaget her baserer sig på enighed mellem danske og færøske myndigheder, og derfor stemmer vi selvfølgelig med glæde for forslaget. Jeg har stor respekt for hr. Høgner Hoydals standpunkt, men her i Tinget finder jeg det afgørende vigtigt, at vi baserer os på den enighed, der er opstået mellem Danmark og Færøerne.

Kl. 10:41

Formanden :

Tak til hr. Niels Helveg Petersen. Så er det hr. Christian H. Hansen.

Kl. 10:42

(Privatist)

Christian H. Hansen (UFG):

Tak for det, formand. Jeg vil sige, at vi i Fokus har den helt klare holdning, at det her så har været en aftale og et ønske fra det færøske hjemmestyre, at man skulle komme frem til det her beløb, der hedder 615,5 mio. kr. Men jeg synes også, det er vigtigt at bemærke de ord, som blev sagt fra hr. Høgner Hoydals side, og at man faktisk lytter til den tendens, der er i det færøske samfund om, at de måske gerne vil i en anden retning.

Så når det nu er strikket sådan sammen, at der faktisk kan justeres op og ned på beløbet, synes jeg, at man skal tage de ord, der er faldet fra hr. Høgner Hoydals mund i dag, alvorligt, også her i det danske parlament. Men som det ligger nu, og medmindre hr. Høgner Hoydal kan sørge for at få fuldstændigt flertal for sin holdning på Færøerne, så støtter vi i Fokus forslaget, medmindre, som sagt, hr. Høgner Hoydal kommer tilbage med en anden melding, inden vi skal stemme endeligt.

Kl. 10:43 Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Færøudvalget, hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet.

Formanden :

Tak til hr. Christian H. Hansen. Så er det finansministeren.

Kl. 10:43

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for den brede tilslutning til lovforslaget fra Folketingets partier. Den nuværende aftale om tilskud til Færøernes hjemmestyre udløber som bekendt ved udgangen af i år, og der er derfor behov for en ny aftale.

Regeringen og landsstyret er nået til enighed om, at statens tilskud til de bloktilskudsfinansierede områder fastsættes til 615,5 mio. kr. i 2011. Bloktilskuddet til Færøernes landsstyre fastholdes således efter ønske fra det færøske landsstyre fortsat nominelt uændret på 2002-niveauet i det kommende år.

Lovforslaget har været sendt i præhøring hos de færøske myndigheder forud for fremsættelsen. De færøske myndigheder har ikke haft bemærkninger til lovforslaget. Det er i lovforslaget forudsat, at hjemmestyrets endelige udtalelse foreligger inden lovforslagets tredje behandling i Folketinget, og det er forventningen, at denne udtalelse foreligger senest den 22. november 2010.

Kl. 10:44

Formanden :

Tak til finansministeren.

Hr. Høgni Hoydal? Ja, det er sådan, at det ikke er muligt for formanden at se det heroppe, i og med at der er noget, der ikke fungerer, så den gamle måde med også at række fingeren i vejret, som man lærte i skolen, er fuldt ud anvendelig i salen. Så, kære finansminister, hr. Høgni Hoydal for en kort bemærkning.

Kl. 10:44

Høgni Hoydal (TF):

Jeg beklager, at finansministeren blev lidt vildledt af min anmodning om at få ordet, men jeg vil egentlig bare spørge om noget, for det er jo også klart for finansministeren, at meldingerne fra Danmark selvfølgelig også har en stor indflydelse på, hvad der sker i færøsk politik. Der sjakres jo med det her beløb i den færøske politiske kamp, kan man sige, den interne politiske debat i Færøerne. Derfor vil jeg bare spørge finansministeren – også gerne for at få aflivet en myte – om det er rigtigt, som visse kræfter i Færøerne fremfører, at hvis man kommer til Danmark og siger, at nu beder man om 100 mio., 200 mio., 300 mio. eller 1 mia. kr. mere, så siges der bare ja fra dansk side.

Kl. 10:45

Formanden :

Finansministeren.

Kl. 10:45

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Altså, statens tilskud til Færøerne er jo fastsat efter ønske fra det færøske landsstyre, så hvorvidt der er andre ønsker med hensyn til udviklingen i statens tilskud, er, så vidt jeg kan se, et internt færøsk anliggende, som jeg ikke vil gå ind i at kommentere her.

Kl. 10:45

Formanden :

Så siger jeg tak til finansministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 1. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Christianiaområdet. (Ændring af revisionsbestemmelse m.v.)

Af finansministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsættelse 14.10.2010).

Kl. 10:46

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Det er hr. Peter Christensen som ordfører, der får ordet først.

Kl. 10:46

(Ordfører)

Peter Christensen (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, og jeg skal også meddele, at det samme gælder for Det Konservative Folkeparti; det har jeg lovet at overbringe. Vi finder det fornuftigt at udskyde den planlagte revision af Christianialoven et år, fordi der så på det tidspunkt vil kunne ligge en afgørelse fra Højesteret. Jeg forventer, at staten vil få medhold i Højesteret, og jeg ser også frem til, når retten så har talt, at vi kan komme i gang med at udmønte de intentioner, som et meget bredt flertal af Folketingets partier vedtog tilbage i 2004. Så jeg tror, at hvis jeg skal slutte af med at sige noget her i den sag, må det være, at gerning kræver tid, men tid kræver også gerning.

Kl. 10:47

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Fru Line Barfod.

Kl. 10:47

Line Barfod (EL):

Jeg vil bare høre, om det er sådan en generel holdning, som Venstre har tænkt sig at bruge her i samfundet: at hvis man er utilfreds med den måde, nogle mennesker opfører sig på et sted, eller hvis man mener, at der er nogle mennesker i et område, der begår kriminalitet, så vil man forbeholde sig ret til at gå ind og fratage dem de rettigheder, de ellers har, og bestemme direkte, hvordan de skal bo, hvordan ejerskabet skal være, hvem der må bo der osv. – hvad enten det gælder Christiania, som man er utilfreds med har kollektivt ejerskab, eller de såkaldte ghettoområder, hvor man vil sætte ind med bulldozere. Eller man kunne forestille sig, at man også i Hellerup, hvor der er en vis andel af økonomisk kriminalitet og narkokriminalitet, ville gå ind og tvangsregulere området.

Kl. 10:48

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:48

Peter Christensen (V):

Kort sagt kan man vel sige, at det, et meget bredt udsnit af Folketingets partier vedtog tilbage i 2004, var, at den generelle lovgivning, der gælder her i Danmark, også skulle gælde på Christiania, og at den måde, boliger var indrettet på, også skulle leve op til de almindelige regler, der er for lovlighed i forbindelse med el, vand, almin-

deligt brandtilsyn og andre ting. Det synes vi er enormt vigtigt at man også får udmøntet på Christiania.

Kl. 10:51

Spørgsmålet om ejerskab er jo så det, Højesteret også er ved at tage stilling til, og der må vi så afvente deres afgørelse. Jeg tror, at fru Line Barfod vil blive nødt til at forholde sig til, at når de har talt, er det også klart, at man som christianit ikke har ejerskabet til området derude, altså at det er statens ejendom.

Jeg håber så, at man, når retten har talt, kunne nå frem til en aftale. Jeg så jo gerne, at det blev den aftale, som christianiternes egen advokat indgik med staten, altså at det var den, der blev til virkelighed. Da aftalen skulle konfirmeres af christianitterne, endte de med at lave en dans som svar. Nu har jeg ikke set dansen, men jeg håber sådan set, at uanset hvor kreativ den dans er, vil den i stedet for blive erstattet af et ja, så vi kunne komme videre med en god model for at udmønte Christianialoven.

Kl. 10:49

Formanden :

Fru Line Barfod.

Kl. 10:49

Line Barfod (EL):

Altså, det, at man skal betale for el, at man skal have lovlige bygninger osv., var afklaret længe før Christianialoven i 2004. Der har været forhandlinger og Christianiasekretariat osv. siden loven fra 1989, så det var på plads. Det, der var hovedbegrundelsen for regeringen i 2004, var hashhandelen, altså, det sagde man var grunden til at man var nødt til at sætte ind. Og så var der den daværende forsvarsminister, Svend Aage Jensby, der sagde, at området skulle være velfriseret og ligne Kastellet.

Men det, jeg gerne vil høre, er, om det er Venstres generelle holdning, fordi vi nu også har set et ghettoudspil, hvor man vil sætte ind med bulldozere og fjerne rettigheder for mennesker, der bor i bestemte områder. Betyder det så, at når der, som vi ser det, i Hellerup og andre steder foregår en hel del økonomisk kriminalitet, at der er en del narkokriminelle eller andet, vil man også dér sætte ind med en særlov for at fratage folk rettigheder og gøre folk kollektivt ansvarlige for, at der er nogle få, der begår kriminalitet?

Kl. 10:50

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:50

Peter Christensen (V):

Nej, jeg synes sådan set, at hele forløbet i forbindelse med vedtagelsen af Christianialoven og nu de mange år, der er gået, jo viser, at vi respekterer alle danskers rettigheder. Og det er også rettigheder, der går ud på, at man kan få prøvet sine synspunkter ved domstolene, at man kan anke de afgørelser, der kommer; og det har så taget meget, meget lang tid.

Jeg synes jo personligt, at det også er ved at være på tide, at vi så får udmøntet den holdning, som Folketinget tilkendegav i 2004, og jeg er lodret uenig med fru Line Barfod, når der bliver sagt, at alt er lovligt på Christiania i dag, og at der i øvrigt nærmest ikke var nogen grund til at vedtage det i 2004. Det er jo simpelt hen ikke tilfældet. Der er stadig problemer, masser af problemer, på Christiania, bl.a. med brandsikring af de boliger, der er derude. Og jeg synes, at vi som ejere, altså når staten er ejer af området derude, selvfølgelig også har en forpligtigelse til at sikre, at der bliver levet op til de almindelige krav, der i øvrigt gælder for alle andre danskere.

Kl. 10:51

Formanden :

Så er det fru Pernille Frahm for en kort bemærkning.

Pernille Frahm (SF):

Jeg bliver noget forvirret over det, hr. Peter Christensen siger. Det er, som om lovgivning og normalisering er lidt rodet sammen, og det er to helt forskellige ting.

Så jeg vil gerne høre, om hr. Peter Christensen ikke kan bekræfte, at den lovgivning er en del af en proces, der har kørt siden 1989, og at Christiania faktisk har spillet positivt ind. Man kan muligvis sige, at der stadig væk er ting, der ikke lever op til dansk gældende lov, men er det ikke noget, der er tilfældet i hele Danmark? Er det ikke et generelt problem, vi har, at der er folk rundtomkring, der bryder loven? Og er der andre områder i Danmark, hvor man forestiller sig man vil gribe ind og bestemme, hvordan ejendomsretten skal fordeles, på baggrund af at folk bryder loven?

Kl. 10:52

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:52

Peter Christensen (V):

Nu var jeg ikke selv ordfører tilbage i 2004, men selv SF må jo have fundet grund til at vedtage Christianialoven på det tidspunkt, for som jeg husker det, stemte man for den og har så senere ikke ønsket at bakke op om stemmetilkendegivelsen fra dengang. Derfor undrer det mig lidt, hvis vi nu pludselig har en diskussion om, at der faktisk slet ikke er nogen problemer på Christiania. Det er jeg meget uenig i, og som jeg ser det, er retssagerne den eneste grund til, at man ikke har fået implementeret Christianialoven endnu.

Som jeg også sagde tidligere, beklager jeg sådan set, at man ikke endte med at kunne gennemføre den aftale, som christianiternes egen advokat havde forhandlet på plads med Slots- og Ejendomsstyrelsen, for for mig at se var det en rigtig fin aftale, som på det tidspunkt jo også indbefattede, at der var eksterne penge, der kunne have været med til både at lovgive og udvikle Christianiaområdet. Men da var svaret en dans, og det er jo svært at komme meget videre efter en sådan dans.

Kl. 10:53

Formanden :

Fru Pernille Frahm.

Kl. 10:53

Pernille Frahm (SF):

Jamen jeg kan godt forstå, hvis man har et meget smalt forhold til, hvordan man kan kommunikere, at det kan være provokerende, hvis nogen vælger at svare med en dans. Det gør hr. Peter Christensen sig så lystig over fra talerstolen, og det er sådan set hans ret at gøre det. Men det ændrer jo ikke på, at hr. Peter Christensen ikke svarede på det, jeg spurgte om, nemlig om det ikke er sådan, at Christiania faktisk har deltaget positivt i den proces omkring en lovgivning, som blev vedtaget helt tilbage i 1989, og at de problemer, der er, jo på en måde svarer til, at der er problemer i hele landet med, at folk bryder loven. Og så var mit spørgsmål: Er det sådan, at Venstre synes, at det er o.k. at gribe ind i ejendomsforholdene, fordi folk bryder loven? Er der andre steder, hvor vi skal gribe ind og bestemme, hvordan ejerforholdet skal være, fordi folk ikke overholder landets love?

Kl. 10:54

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 10:54

Peter Christensen (V):

Ja, det er jo sådan helt generelt, at vi griber ind, også vedrørende andre boliger i Danmark, hvis man ikke overholder lovgivningen på forskellig vis. Så det her handler vel netop om, at der skal være de samme regler gældende på Christiania som i resten af samfundet.

Vi har så ydermere et ansvar, fordi det er statens ejendom, vi taler om, og det er nok der, hvor vores uenighed er størst, for man snakker hele tiden, som om det er christianitternes ejendom, vi taler om, og det er simpelt hen ikke tilfældet. Det er så det, som Højesteret selvfølgelig også kommer til at forholde sig til, og der er min helt klare forventning, at staten vil få medhold, og så kan vi komme i gang med at få lovliggjort Christiania, for jeg mener simpelt hen, at det at påstå, at alt er lovligt på Christiania, er at tegne et helt fejlagtigt billede.

Kl. 10:55

Formanden :

Tak til hr. Peter Christensen. Næste ordfører er hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 10:55

(Ordfører)

John Dyrby Paulsen (S):

Tak. Da vores sædvanlige Christianiaordfører, fru Christine Antorini, ikke kan være her i dag, har jeg fornøjelsen af at fremføre Socialdemokraternes holdning.

Vi støtter dette lovforslag, L 35, der jo fremsættes, fordi der i den gældende Christianialov er en revisionsbestemmelse, der fastslår, at der skal fremsættes et lovforslag i dette folketingsår. Og det er sådan set fornuftigt nok, når man ser, hvornår bestemmelsen er indsat, og på det forløb, der var forud for loven i 2004. Det er jo sådan, at aftalen med Christiania fra august 2007 medførte, at christianitterne førte en retssag mod staten, der i maj 2009 førte til, at Østre Landsret gav staten fuldstændigt medhold. Christianitterne valgte så at anke sagen, det er de jo i deres fulde ret til. De ankede den til Højesteret, og den afgørelse venter vi nu på i februar 2011, så det er yderst fornuftigt at afvente retssagens udfald, og det støtter vi helt og aldeles.

Kl. 10:56

Formanden :

Tak til hr. John Dyrby Paulsen. Så er det fru Pia Adelsteen som ordfører.

Kl. 10:56

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

I Dansk Folkeparti bakker vi også op om forslaget. Det handler jo som nævnt om en udsættelse af revisionsbestemmelsen under den verserende sag i Højesteret, og det virker helt logisk, at man derfor venter med at revidere det her.

Så vi bakker også op i Dansk Folkeparti.

Kl. 10:57

Formanden :

Tak. Så er det fru Pernille Frahm som ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Pernille Frahm (SF):

Ja, det er jo nødvendigt at udsætte loven, fordi der kører en retssag, der kan derfor ikke rigtig lovgives, før vi ser det endelige resultat af retssagen. Jeg kan forstå, at det ærgrer Venstres ordfører, at tiden trækker ud, og at man kan køre sådan en retssag, men det er jo altså

folks ret at anlægge sag i det her land og prøve at få deres ret gennem domstolene.

Vi undlader at stemme til forslaget, fordi vi ikke støttede det oprindelige forslag, men vi vil selvfølgelig ikke stemme imod, at man udsætter at gennemføre loven.

Kl. 10:57

Formanden :

Tak. Så er det hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Niels Helveg Petersen (RV):

Radikale Venstre støtter, at man udsætter revisionen af loven om anvendelse af Christianiaområdet. Vi afventer Højesterets dom. Den forventes at falde i februar, og det er derfor også helt logisk, at vi udskyder revisionen.

Kl. 10:58

Formanden :

Tak. Så er det fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 10:58

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Enhedslisten undlader at stemme til det her lovforslag, vi undlod også at stemme til det oprindelige lovforslag i 2004. Problemet er, at loven jo efter hårdt pres og lange forhandlinger åbnede en mulighed for, at Christiania fortsat kunne have kollektiv ejendomsret til boliger, men at det absolut ikke er sikkert, at de får lov til at beholde den. Og vi synes, det er fuldstændig udemokratisk og i strid med alt, hvad man ellers påstår at man står for af frihedsrettigheder, at man går ind og siger, at man vil bestemme, at folk ikke må eje i fællesskab, at boliger skal være noget, der skal tjenes penge på.

Jeg synes, det er væsentligt at holde fast i, at det, der har været regeringens ønske, jo i høj grad er, at man ikke vil have, at der i Danmark er et eksempel på, at det faktisk er muligt at have boliger, som ikke er baseret på, at man skal tjene penge, boliger, der fordeles ud fra nogle andre hensyn, boliger, som man bor i og kan forbedre, men ikke kan tjene penge på. Tænk, hvis vi havde haft sådan et princip i større omfang i det her land, så havde vi undgået en hel del af den kæmpe krise, vi står med i dag. Men det ønsker man altså ikke at have et sådant eksempel på.

Jeg vil så sige, at jeg synes, at både fremsættelsestalen og bemærkningerne til lovforslaget fra finansministeren er stærkt polemiske og absolut ikke giver et retvisende billede af den situation, der er, og af det forløb, der har været. Jeg synes, det er et problem, når man fastholder det, som om der var blevet bygget en lang række bygninger på Christiania, som var ulovlige, når tilfældet var, at der siden 1989, som fru Pernille Frahm også var inde på, har været en lang proces med et meget tæt samarbejde med myndighederne, hvor man har gennemgået bygning for bygning og i 2004 faktisk sagde, at nu var der ikke flere bygninger, som skulle gennemgås, for nu var der enighed om, at det var sådan her, tingene skulle se ud.

Men det ønskede regeringen ikke, og man satte så gang i hele den her proces om Christianialoven i stedet. Man påstod, at der var en række ulovlige bygninger, men da det blev gået nærmere efter i sømme, viste det sig, at det var brændestabler og den slags, vi talte om. Det er altså voldsomt at gå ind og sige, at så skal man smide en masse mennesker ud.

Det, vi skal huske, er, at det, der kan være konsekvensen, hvis ikke det lykkes at få en fornuftig aftale, jo er det, der ligger i regeringens oprindelige oplæg, hvor man regner med, at omkring to tredjedele af de 800 mennesker, der bor på Christiania, skal sættes ud af deres boliger. Her snakker vi altså om mennesker, hvoraf mange er

født og opvokset på Christiania og har boet der hele deres liv. Vi snakker bl.a. om børnefamilier, og man ønsker altså, at de skal sættes ud, fordi man ikke vil have, at der skal være et eksempel i Danmark på, at folk kan leve på en anden måde og efter nogle andre værdier end at tjene flest mulige penge.

Det bliver jo sat i relief, må man sige, af det såkaldte ghettoudspil, regeringen er kommet med, om, at det skal være bulldozere, der fremover skal være løsningen på problemer i dette land. Jeg synes, det er besynderligt, at man så ikke bruger den samme retorik i forhold til andre områder i landet. Jeg synes, det er mærkeligt, når der bliver konstateret meget, meget alvorlig kriminalitet andre steder, at man ikke der siger, at så skal hele befolkningsområdet undgælde, og man skal sætte ind med bulldozere og fjerne alle, der bor der, eller fragte dem retten til deres boliger.

Det er ikke, fordi jeg tror, det virker. Jeg tror, at hvis man vil løse problemer, skal man finde ud af, hvad årsagerne til problemerne er, og sætte ind og fjerne årsagerne. En af de ting, man kunne gøre i forhold til Christiania, er det, som et stort flertal i Københavns Kommune har foreslået, nemlig at der blev statskontrol med salget af hash. Det ville løse ganske mange problemer, også på Nørrebro, hvor jeg bor, og mange andre steder, hvis vi fik statskontrol med hashhandelen, i stedet for at man overlader til Hells Angels og andre kriminelle bander at stå for salget og slå indbyrdes. Det kunne være rigtig godt. Det er jo den slags løsninger, der vil kunne hjælpe, i stedet for at man bare vil til at smide folk ud af deres boliger.

Så vi håber meget på, at der snart bliver en situation, hvor man sætter sig ned og laver en reel forhandling, og at det faktisk bliver muligt at finde en løsning, hvor de mennesker, der har boet på Christiania i hele deres liv, hvor de mange mennesker, der prøver at bo på en anden måde og vise, at det kan lade sig gøre at leve efter nogle andre værdier, faktisk får muligheden for at fortsætte med det.

Kl. 11:02

Formanden :

Tak. Så er det finansministeren.

Kl. 11:03

Finansministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke for tilslutningen til lovforslaget, og jeg ser frem til den fortsatte behandling. Tak for debatten.

Kl. 11:03

Formanden :

Tak til finansministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Forsvarsudvalget, hvis ingen gør indsigelse. Og det er ikke tilfældet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 1. behandling af lovforslag nr. L 19:

Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Gennemførelse af mediaftale for 2011-2014 m.v.).

Af kulturministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 06.10.2010).

Kl. 11:03

Forhandling

Formanden :

Forhandlingen er åbnet. Det er fru Ellen Trane Nørby som ordfører, der lægger for.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Ellen Trane Nørby (V):

Inden sommerferien blev der indgået et historisk medieforlig. Det er historisk, fordi det sikrer en konkurrence på public service-radioområdet og en større mangfoldighed for de danske tv-seere og radiolyttere. Den er vigtig, fordi aftalen sætter fokus på mangfoldighed og kvalitet og skaber mere frihed på medieområdet. Det er en aftale, der sikrer mere frirum for alle aktørerne på det danske mediemarked og handlemuligheder for de tv-stationer, der i dag er underlagt særregler i Danmark, som ikke gælder i det øvrige Europa. Det er også en vigtig aftale, fordi den sikrer danskerne mere frit valg på tv-kanal- og -pakkeområdet. Den har i det hele taget nogle vigtige sigtelinjer ud i fremtiden, hvor vi sikrer kvalitets-tv til danskerne.

L 19, som vi behandler i dag, er en implementering af mediaftalen fra før sommerferien. L 19 indeholder en markedsudvidelse af værditestedningen med en markedsvurdering, som sikrer, at når DR og TV 2-regionerne fremover iværksætter nye initiativer, vil de blive testet. Det vil både blive vurderet, hvilken public service-kvalitet de har, og hvilken effekt det har på det private produktionsmiljø i Danmark. Vi er nemlig nødt til at sikre, at de public service aktiviteter, vi har i Danmark, både har en høj kvalitet og ikke spænder ben for en kreativ vækstmulighed i det private produktionsmiljø i Danmark.

En anden ting, som vi i Venstre er meget glade for, er, at L 19 går ind og giver mulighed for, at public service-puljen også kan omfatte radio. Vi synes, det er enormt vigtigt, at public service-puljen, som har været med til at støtte dramaproduktioner og dokumentarproduktioner af høj kvalitet, og som er nået ud til rigtig mange danskere, både børn, unge og voksne, som har haft glæde af programmer produceret med støtte fra public service-puljen, nu også udvides til at kunne omfatte radio.

Det vil være et rigtig godt supplement til den nye radiokanal, som går i luften til næste år, hvor vi med mediaftalen sikrer, at op til 100 mio. kr. kan bruges årligt på at sikre en højkvalitets public service-radio med en stærk nyhedsprofil og en stærk kultur- og aktualitetsprofil. Derfor er vi også glade for, at L 19, som vi behandler i dag, lægger reglerne for, hvordan vi sikrer en ny stærk public service-kanal, som kan være en med- og modspiller til Danmarks Radios i forvejen stærke radiokanaler. Vi er helt sikre på, at det vil give lytterne i Danmark endnu mere godt indhold i radioen.

L 19 ændrer også must carry-reglerne, sådan at folketingskanalen fremover vil være must carry-belagt. Det betyder, at danskerne ikke længere vil skulle dreje på deres tv-knapper for at se, om de nu er blandt de heldige, der har kanalen. Fremover sikrer vi, at alle danskere modtager Folketingets tv-kanal. Det samme gælder de to Danmarks Radio-kanaler, DR K, som er Danmarks Radios kulturkanal, og DR Ramasjang, som er den børnekanal, som vi kæmpede for i den tidligere medieforligsaftale, som skal sikre dansksproget indhold til børn og unge i Danmark af høj kvalitet.

Med L 19 går vi også ind og liberaliserer reklamereglerne, og vi går ind og præciserer, at de regler, der gælder i Danmark, ikke skal være væsensforskellige fra de regler, der gælder i resten af Europa. De danske tv-stationer er i direkte konkurrence med de øvrige tv-stationer i Europa, og derfor er det vigtigt, at vi ikke går ind og laver danske særregler.

Det gælder også området med product placement, hvor danske producenter længe har ønsket, at danske filmproducenter har samme mulighed for at kunne modtage sponsorater, når man f.eks. havde et B&O-fjernsyn eller andet med i programmet. Her går vi også ind og åbner op for en større fleksibilitet end den, vi kender i dag. Men der er et område, hvor vi ikke accepterer product placement, og det fremgår også meget klart af L 19, og det er i programmer rettet mod børn. Vi synes, det er enormt vigtigt, at den flade, der er rettet mod vores børn og unge, ikke får karakter af at være skjulte reklamer og forbrugerskandaler. Men vi er helt sikre på, at voksne mennesker i det danske samfund godt kan skelne og godt kan træffe egne beslutninger.

Alt i alt synes vi i Venstre, at L 19 meget godt samler op på den historiske mediaaftale, som Liberal Alliance, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Venstre indgik før sommerferien, og vi er rigtig glade for, at L 19 på den måde gør, at vi kommer et skridt videre og kan sende det vigtige signal, at vi nu skaber mere mangfoldighed og kvalitet for de danske tv-seere og radiolyttere, og at vi også får skabt et reelt monopolbrud på radiosiden og får skabt en stærk public service-radiokanal, som med- og modspil til Danmarks Radio. Derfor bakker vi i Venstre varmt op om L 19.

Kl. 11:08

Formanden :

Tak. Der er ønsket en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen, værsgo.

Kl. 11:08

Mogens Jensen (S):

Tak. Nu taler Venstres ordfører jo om, at man skal lave en ny høj-kvalitetsradio med kulturelt indhold og med debatindhold, og jeg vil spørge Venstres ordfører: Er det ikke sådan, at vi faktisk havde sådan en radiokanal i form af det nuværende P 2, som jo altså må lade livet, når nu regeringens og Dansk Folkepartis medieforlig skal gennemføres? Var P 2 faktisk ikke en meget god radiokanal, der havde høj-kvalitetsindhold, som havde kulturindhold, som havde debatindhold? Det vil jeg gerne spørge Venstres medieordfører om, for det er jo den, der nu bliver lukket. Det er jo op imod en halv million ugentlige lyttere, der dermed mister en kanal, som de rent faktisk har været meget glade for. Hvad vil Venstres medieordfører sige til dem, som nu savner den her kanal og kommer til at gøre det i hvert fald fra næste år?

Kl. 11:09

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:09

Ellen Trane Nørby (V):

P 2 er en rigtig, rigtig god kanal, og i Venstre er vi også meget optaget af at sikre den klassiske musik fremover. Derfor fremgår det også meget klart både af mediaaftalen og de forhandlinger, vi skal have med Danmarks Radio, at den klassiske musik på ingen måde kan køres ud på et sidespor. Den klassiske musik skal fortsat have en samlet programflade og skal fortsat spille en stor rolle.

Når vi står i den her diskussion og hr. Mogens Jensen siger, at P 2 lukker, er det jo ikke korrekt. Vi står i den her situation, fordi den tidligere SR-regering lavede en 8-årig kontrakt på det, vi kalder FM 4, der, hvor P 2 sendes i dag. Den 8-årige kontrakt er udløbet, og

derfor skal vi have et nyt udbud. Vi lægger så op til, at den kanal, der skal være på det nye udbud, bliver en høj-kvalitetskanal, som har et stærkt public service-indhold, og for at kvalificere det indhold, kanalen skulle have, nedsatte vi før sommerferien et radioudvalg, som bestod af kompetente personer inden for radioområdet i Danmark, som kunne være med til at sikre, at det ikke bare var noget, der sådan blev taget ud af den blå luft, men at vi sikrede, at arbejdet, som lå til grund for kanalen, var gennemarbejdet. Nogle af de ord, der blev knyttet på det, var journalistisk og formidlingsmæssig kvalitet, nyskabelser med hensyn til fortælleformer for radiogenren, lyttertillid, nyskabelser med hensyn til produktionssamarbejder. Så jeg er helt sikker på, at danskerne får en rigtig spændende kanal.

Kl. 11:10

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:10

Mogens Jensen (S):

Nu vælger regeringen og Dansk Folkeparti i hvert fald at bruge 800 mio. kr. på en radiokanal, som der ikke er nogen som helst der har bedt om. Nu er der også grund til at sige, at efter 8 år skulle der tages stilling til, hvad der så skulle ske med kanalen. Kan Venstres medieordfører ikke bekræfte, at man også kunne træffe den politiske beslutning, at man bare fortsætter med at have P 2, at Danmarks Radio fortsætter med at have kanalen? Under forhandlingen fremgik det jo, at det skulle være et alternativ til P 1, der skulle etableres her, og det, man i realiteten får, når vi nu ser på det indhold, der ligger, med op til 43 pct. musik, er jo, at det bliver et alternativ til P 3 og P 4 og i øvrigt også til alle de kommercielle radiokanaler rundt omkring i landet. Mener Venstres ordfører, at det skulle bibringe noget nyt til mediebilledet, og hvorfor er man gået væk fra tanken om, at det skulle være et alternativ til P 1?

Kl. 11:11

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:11

Ellen Trane Nørby (V):

Jeg føler sådan lidt, at vi gentager hele den diskussion, vi havde, da TV 2 blev iværksat i Danmark, for på det tidspunkt, da den borgerlige regering i 1980'erne ønskede at iværksætte TV 2, var Socialdemokraterne også imod. Der sagde Socialdemokraterne også: Der er ingen, der vil have det der skidt; der er ingen, der vil have TV 2; hvorfor vil I have sådan en konkurrerende kanal? Nu hører vi fuldstændig det samme her fra hr. Mogens Jensen. Det er nærmest at gentage den diskussion, vi havde om TV 2.

Jeg tror, at den radiokanal, der bliver skabt, bliver et nybrud for radioområdet i Danmark. Det bliver en høj-kvalitets public service-kanal, og vi har aldrig i forhandlingerne sagt, at det skulle være en direkte konkurrent til en specifik kanal. Vi har sagt, at den skulle kunne matche P 1 på nyheds- og aktualitetsområdet, for vi synes faktisk, at det er vigtigt, at radiolytterne i Danmark ikke kun kan tænde for Danmarks Radios nyhedsprogrammer og høre radioavisen der, men at de også kan få høj-kvalitetsnyhedsprogrammer og kritisk journalistik fra andre public service-kanaler på radiosiden i Danmark. Det er det, den nye kanal kommer til at sikre, nemlig at vi får en reel konkurrence på radiosiden og vi får et reelt monopolbrud for landsdækkende radio, ligesom vi i sin tid fik TV 2 på tv-siden.

Kl. 11:13

Formanden :

Tak til fru Ellen Trane Nørby. Der er ikke flere korte bemærkninger. Næste ordfører er hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Som det er fremgået af den tidligere ordførers tale, udmøntes med det her lovforslag det snævre og skæve medieforlig, som blev indgået af den borgerlige partiblok her i forsommeren. Derfor er det selvfølgelig heller ikke nogen overraskelse for nogen, tror jeg, at jeg allerede nu her i talen kan bekendtgøre, at Socialdemokraterne ikke kan støtte lovforslaget. Det er der en række grunde til.

Allerførst er det vores generelle opfattelse, at medieforliget og dermed også det her lovforslag angiver en helt forkert retning for den mediepolitiske udvikling, der skal være i Danmark. I en tid, hvor danske medier er mere og mere under pres og konkurrence fra internationale medier, mener Socialdemokraterne, at det er vigtigt, at vi styrker vores public service-medier som Danmarks Radio, vores TV 2-regioner og også TV 2 frem for at svigte dem. Medieforliget og det her lovforslag vil svække vores eksisterende public service-medier, og vi har allerede oplevet, hvilke konsekvenser det vil få med den store fyringsrunde, som for ikke så lang tid siden er gennemført i Danmarks Radio, en fyringsrunde, som ikke kan undgå at berøre både indholdet og kvaliteten i Danmarks Radios programvirksomhed til skade for lyttere og seere.

Lovforslaget vil også give TV 2-regionerne reelt dårligere økonomisk mulighed for at løfte den øgede sendetid, de nu har fået tildelt, i forhold til hvad de tidligere har haft. Så også her stilles lyttere og seere reelt dårligere. Det er simpelt hen ikke godt nok. I stedet bruges licenskronerne til noget, som ingen har bedt om, nemlig nok en ny radiokanal, lad os bare kalde den Radio Møller. DR's P 2, der jo altså har haft og har omkring en halv million ugentlige lyttere, må altså, hvis det står til den borgerlige blok, nu lade livet næste år til fordel for den nye radiokanal, som det er meget svært at finde ud af hvem der skal have glæde af. Det ligger jo fast, at radiokanalen ikke, som det ellers var annonceret, bliver et alternativ til P 1, men nærmere i sit indhold med op mod 43 pct.'s musik i langt højere grad kommer til at konkurrere med P 3 eller P 4, og dermed kommer radiokanalen også til at gøre livet meget mere svært for de kommercielle radiostationer i Danmark. Det tror jeg ikke lige de havde forventet komme fra den her regering.

Det her eksperiment kommer så altså til at koste licensbetalerne 800 mio. kr., og det er efter vores opfattelse en helt forkert måde at bruge pengene på. Tænk, hvor meget mere kvalitet i form af nyheder, dokumentarer, drama, regionale nyheder og færre genudsendelser på DR man kunne have fået for pengene, og tænk, hvis pengene i stedet havde kunnet bruges til at give de regionale TV 2-regioner deres egen tv-kanal med langt mere sendetid.

Vi vil hellere bruge de her mange, mange penge på at styrke nyhedsformidlingen i Jylland, på Fyn, Lolland-Falster, de mindre øer og Bornholm end på nok en københavnerbaseret radiokanal. Derfor står det også klart, at det her Møllerprojekt ikke bliver gennemført, hvis det kan standses ved et kommende regeringsskifte.

Forliget og lovforslaget er også dårlige på en lang række andre områder. Der skal i fremtiden nu også hældes endnu flere penge af vores licensmidler i store internationale mediekoncerner igennem public service-puljen, der fordobles fra 75 mio. kr. til 150 mio. kr. Jeg synes, at det er utroligt, at vi skal bruge endnu flere penge på at støtte internationale mediekoncerner, der end ikke overholder dansk lovgivning, men det bliver altså resultatet med dette medieforlig, som også udmøntes med denne lov. Der burde stilles krav om, at virksomheder, der skal have støtte af danske borgers penge, også overholder dansk lovgivning, men også her har man fravalgt i stedet at støtte vores danske medier i form af DR, TV 2-regionerne og TV 2. Det vil vi ikke være med til.

Med loven kan danskerne også se frem til at få flere reklamer på TV 2 og ikke mindst skjulte reklamer. Det er den helt forkerte vej at

gå. Mange danskere er supertrætte af reklameblokke. Nu kommer der flere, og samtidig rykker de ind i film og programmer, bare skjult. Forbrugerrådet har i høringsssvarene til lovforslaget her advaret kraftigt imod det her, for det stiller tv-seerne langt dårligere som forbrugere. Hertil kommer, at filminstruktører og andre kreative nu også kommer langt mere under pres for, at deres film og kunstneriske værker skal tilpasses alt muligt skrammel, som firmaer vil have ind i filmene. Det er en dårlig udvikling.

På baggrund af det her skal jeg sige, at der er mange områder, hvor loven er et klart tilbageskridt for danske seere og lyttere. Socialdemokraterne stemmer imod lovforslaget, og på hr. Jørgen Poulsens vegne skal jeg meddele, at det samme gælder Radikale Venstre.

Kl. 11:18

Formanden :

Tak. Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Ellen Trane Nørby, værsgo.

Kl. 11:18

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Det er jo sjældent, man hører nogen udtrykke et mere pessimistisk syn end det, hr. Mogens Jensen lige er kommet med, for sjældent har man da hørt, at så mange dårligdomme skulle være samlet i et lovforslag, som sikrer så meget ekstra public service til danskerne. Og jeg vil bare gerne spørge om én ting, nemlig om public service-puljen, som hr. Mogens Jensen refererer til som værende noget, man giver til kommercielle stationer. Skal jeg forstå det sådan, at hr. Mogens Jensen er fuldstændig ligeglad med de kreative indholdsproducenter i Danmark, som har nydt rigtig god gavn af den public service-pulje, vi har haft, fordi den har været med til at støtte dansk dramatik, danske dokumentarprogrammer? Vi kan nævne alt fra »Lærkevej« over »Lulu & Leon« til den fantastiske dokumentarserie, der hedder »Armadio«, som handler om de danske soldaters ageren i Afghanistan.

Det er sådan nogle programmer, som hr. Mogens Jensen ikke længere ønsker at danske seere skal have, og det synes jeg egentlig er udtryk for et kultursyn, der er ærgerligt, nemlig at man ikke fokuserer på seerne, men at man fokuserer på, hvad det er for nogle stationer, der viser dem. Og derfor vil jeg blot spørge hr. Mogens Jensen, hvilken størrelse public service-puljen skulle have, hvis hr. Mogens Jensen skulle have siddet for bordenden.

Kl. 11:19

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:19

Mogens Jensen (S):

Jeg synes, det er fint, at vi har en public service-pulje, som kan gå til at producere fornuftigt og godt indhold, uanset om det er drama eller dokumentar. Den skal bare for det første have en fornuftig størrelse, og for det andet skal den efter min opfattelse gå til de tv-stationer, som overholder dansk lovgivning, herunder også dansk reklamelovgivning. Det synes jeg sådan set er det klare svar på det. Jeg synes, at problemet i dag er, at det, når man vælger at bruge så mange millioner licenskroner på at lave dansk indholdsproduktion, så skal gå til kasserne i de store internationale medievirksomheder, frem for at vi får produceret det i regi af vores egne public service-medier, som vi alle sammen er med til at betale til.

Derfor er det vores klare opfattelse, at vi skal have en public service-pulje. Den skal bare være på et rimeligt niveau. Der er absolut ingen grund til at fordoble det i en situation, hvor Danmarks Radio og andre så må skære ned for at kunne finansiere det.

Formanden :

Fru Ellen Trane Nørby.

Ellen Trane Nørby (V):

Det her er en meget, meget interessant diskussion, for hvis vi kigger på økonomien i forliget, kan vi se, at det jo er sådan, at Danmarks Radio i faste tal holdes på det samme beløb. Og hvis man kigger på, hvor mange procent Danmarks Radio modtager af licensmidlerne, vil man se, at de også efter det her forlig fortsat vil modtage 85 pct. af de samlede licensmidler. TV 2-regionerne, vores regionale stationer med public service, vil modtage 10 pct. af de samlede licensmidler og 100 mio. kr. mere, end de har gjort tidligere, fordi vi fra den borgerlige side meget gerne vil styrke det regionale indhold i Danmark.

Så vi taler altså om 5 pct. Det er 5 pct., som går til indhold af høj kvalitet; som går til Station Next i Hvidovre, som er uddannelsessted for børn og unge; som går til public service-puljen, så danske producenter kan producere programmer med indhold af høj kvalitet. Det synes hr. Mogens Jensen så er udtryk for, at vi ikke har kvalitet til lytterne og seerne. Det tror jeg egentlig bare mere man skal tolke som et udtryk for, at hr. Mogens Jensen kun er optaget af én ting, og det er Danmarks Radio. Det er jo egentlig et lidt ærgerligt syn at have på det, altså at Socialdemokraterne er mere optaget af institutioner, end de er af at sikre et mangfoldigt, kvalitativt og godt indhold til danske lyttere og seere.

Formanden :

Ordføreren.

Mogens Jensen (S):

Fru Ellen Trane Nørby har fuldstændig ret i, at jeg er optaget af vores fælles public service-medier i Danmark, det være sig Danmarks Radio, det være sig TV 2-regionerne, det være sig TV 2. Det er dem, vi alle sammen er med til at finansiere og har været med til at betale. Og jeg synes, at de leverer et utrolig vigtigt medieindhold i forhold til den konkurrence, der kommer til os udefra fra internationale medier, hvis vi vel at mærke fortsat i Danmark vil have stærke danske public service-medier. Så kan det ikke nytte noget, at den her regering gang på gang forsøger at undergrave de medier ved nu at kaste mange af pengene ud på det kommercielle marked. Det er jo det, der bl.a. kommer til at ske med den her medieaftale.

Det er jo sådan, og det ved fru Ellen Trane Nørby også udmærket, at DR lige har gennemført en kæmpe fyringsrunde. Kommer den ud af den blå luft, eller har det noget at gøre med, at de rent faktisk nu skal skære ned, fordi de får færre midler i forbindelse med det her medieforlig? Også fru Ellen Trane Nørby ved godt, at TV 2-regionerne til næste år ikke får det beløb, de skal have pr. time til at producere for, som de har haft i det tidligere medieforlig.

Det her er dårligt for de danske public service-medier. Derfor er vi imod.

Formanden :

Der er en kort bemærkning fra fru Karin Nødgaard.

Karin Nødgaard (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at følge lidt op på det, som fru Ellen Trane Nørby nævner omkring det der med den lidt pessimistiske holdning, det med at være lidt negativ over for det, der nu er gennemført,

Kl. 11:20

for i Dansk Folkepartis optik er det faktisk ærgerligt, at det ikke blev et bredt forlig. Der var nok mange ting, der kunne have samlet os. Jeg synes bare, at når hr. Mogens Jensen siger, at såfremt oppositionen kommer til magten, vil man rulle det hele tilbage, at så skal der ikke være noget, der hedder en ny radiokanal, har hr. Mogens Jensen så aldrig overvejet, at det faktisk kunne gå hen og blive en stor succes med en ny radiokanal, og at Danmarks Radios radio jo kan blive bedre af, at der kommer et monopolbrud på radioområdet? Det synes jeg kunne være interessant at høre. Skal man ikke også en gang imellem turde prøve noget nyt? Jeg mener da, at hvis det allerede er sådan, at man nu siger, at man vil rulle det hele tilbage, så synes jeg ikke, at man giver de kommende bydere nogle optimale vilkår. Så det kunne jeg godt tænke mig at høre en kommentar til.

Kl. 11:24

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:24

Mogens Jensen (S):

Nej, vi vil ikke rulle alt tilbage, vi skal nok meddele klart og tydeligt, hvad det er, vi vil rulle tilbage, men egentlig ville vi jo hellere rulle noget frem. Vi har masser af ideer til, hvad der skal ske med medieudviklingen i Danmark. Når jeg er lidt pessimistisk i forhold til det her lovforslag, er det, fordi det går i en anden retning end vi ønsker, og så har man jo lov til at sige, at man ikke synes, det er i orden. Det er noget sludder, at det her er et monopolbrud på radioområdet i Danmark. Vi har masser af lokal- og regionalradioer, der fungerer udmærket, og som konkurrerer, vi har også flere landsdækkende kommercielle kanaler og har haft det i mange år, så det her med, at det skulle være et monopolbrud, er jo en gang mundsvejr. Danskerne har masser af muligheder for at lytte til radio. Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor man skal ødelægge Danmarks Radios kanaler og det P 2, som mange er rigtig glade for.

Så vil jeg sige, at jeg ikke for Dansk Folkepartis vedkommende kan forstå, at et parti, der er optaget af fællesskabet i Danmark, nu er med til at nedbryde vores fælles medier.

Kl. 11:25

Formanden :

Fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:25

Karin Nødgaard (DF):

Er hr. Mogens Jensen ikke enig med mig i, at der i aftaleteksten faktisk står, at programindholdet for Danmarks Radios nuværende fire FM-kanaler skal fordeles forholdsmæssigt på de resterende tre kanaler, og at man skal styrke bl.a. formidlingen af den klassiske musik? Det er vel ikke tegn på, at man lukker en kanal, som hr. Mogens Jensen har været meget inde på. Kan det ikke faktisk blive sådan, at indholdet vil blive styrket?

Vi ved også, at Danmarks Radio arbejder meget ihærdigt på at få udvidet og udviklet DAB og formidlingen af DAB, som faktisk kan gå hen og blive en stor succes for Danmarks Radio, men primært for de danske radiolyttere. Det er det, jeg synes er så væsentligt. Det er ligesom deres interesse, som vi skal varetage.

Så vil jeg også spørge: Når det handler om hele situationen, da man etablerede TV 2, som jo er blevet en stor succes, anerkender hr. Mogens Jensen så ikke, at Danmarks Radio faktisk havde godt af, at der kom et stærkt TV 2?

Kl. 11:26

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:26

Mogens Jensen (S):

Altså, forskellen mellem TV 2's situation og den nuværende situation er, at det her ikke er noget monopolbrud. Der er masser af alternativer til radioudbud i Danmarks Radio, og det har der været i mange år. Der er også områder i landet, Nordjylland og 100 FM i København, der faktisk har udkonkurreret Danmarks Radios radioprogrammer lokalt. Så der er masser af muligheder.

Det, der er mit problem her, og som jeg synes er befolkningens problem, er, at man fjerner en god radiokanal, der faktisk har været rigtig god for rigtig mange lyttere, nemlig P 2. Det er jo ikke til at komme uden om for fru Karin Nødgaard, at vi havde fire FM-DR-kanaler, og nu er der tre tilbage.

Nu nævnte fru Karin Nødgaard jo så medieforligets indhold, hvor man vil frisætte Danmarks Radio. Der står, at der skal være mindre detailregulering, og så oplistes der 17 punkter, hvor der yderligere skal detailreguleres. Det eneste, der mangler, er vel, at Dansk Folkeparti havde fået indført, at DR nu skal producere en ny dramaserie med hr. Søren Espersen som instruktør, Ole Hyltoft som manuskriptforfatter og Sidse Babett Knudsen som en hjemmehjælper, der infiltrerer Al-Qaeda og fanger Osama bin Laden. Så havde den her aftale da været helt perfekt.

Kl. 11:27

Formanden :

Tak til hr. Mogens Jensen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Den næste ordfører er fru Karin Nødgaard.

Kl. 11:28

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Det blev et forår, hvor der var megen fokus på medieområdet, og hvor der skulle forhandles en ny medieaftale på plads. Det blev på mange måder en udfordring, da medieområdet pr. tradition har og får megen bevågenhed, og fordi medielandskabet er under så hastig forandring, at meget af det, som var meget nyt og aktuelt for 4 år siden, enten er blevet fuldt implementeret, eller at der er sket en så stor udvikling på markedet, at der måske er nye og ændrede medietilbud at tage hensyn til.

Som udgangspunkt var det i hvert fald ministerens, men også Dansk Folkepartis ønske, at der skulle arbejdes på en aftale mellem så mange af Folketingets partier som overhovedet muligt, og det var da også det, der gjorde, at forhandlingsforløbet blev strakt ud over en længere periode. Det viste sig dog, at det i sidste ende ikke var muligt at få enighed om nogle af aftalens indholdspunkter, og derfor blev det jo så en aftale mellem Venstre, Dansk Folkeparti, De Konservative og Liberal Alliance.

Den aftale, der er blevet indgået for perioden 2011-2014, er en aftale, som Dansk Folkeparti er tilfreds med, en aftale, som vi i dag skal behandle dele af, for at der lovgivningsmæssigt kan ske de ændringer, som er præciseret i aftalen. Der er nok ikke mange, der er ubekendt med, at beslutningen om at sende den fjerde FM-kanal i udbud, efter den i 8 år havde været hos Danmarks Radio, har trukket megen spalteplass og dermed også været til stor diskussion blandt partierne. Dansk Folkeparti finder det meget interessant, at der nu på radioområdet på samme vis som i sin tid med TV 2's entré på tv-markedet vil ske et monopolbrud på public service-radio, og at lytterne dermed vil få et alternativ til Danmarks Radios radioprogrammer.

Danmarks Radio vil ikke få mulighed for at byde på kanalen, da vi finder, det er sundt med konkurrence, og for at vi kan få en kanal, der skal have reelle muligheder for at etablere sig på radiomarkedet og lave public service-radio, har forligskredsen besluttet, at der skal anvendes op til 100 mio. kr. af licensmidlerne.

Det har været meget interessant at se de modeller, som et udvalg bestående af erfarne medie- og radiofolk hen over sommeren har udfærdiget til forligskredsen, så vi derudfra kunne beslutte, hvilke scenarier der skulle arbejdes videre med. Der bliver tale om en kanal, der vil rumme megen nyhedsformidling suppleret med bl.a. kultur- og debatprogrammer, en model, som vil kunne trække lyttere til, som har et ønske om at have et alternativ til Danmarks Radio, og som på mange måder vil kunne dække et behov, som det måske ikke helt er muligt at dække i dag.

Det er i den forbindelse meget væsentligt at pointere, at dette ikke gøres for at straffe Danmarks Radio, men faktisk skal opfattes som en måde at udvikle det samlede radiomarked på – og dermed også Danmarks Radio. Der er ikke tvivl om, at konkurrence får alle parter til at yde mere til gavn for dem selv, men især også for de lyttere, som de skal tiltrække. Derfor er det meget beklageligt, at der fra oppositionens side har været så meget kritik af beslutningen om denne nye kanal og udtalelser om, at alt bliver annulleret, såfremt der sker et regeringsskifte. Lad os ikke håbe, at det bliver tilfældet, da det vil stoppe al udvikling på radiomarkedet og radioområdet i år frem. Endvidere vil det heller ikke være de optimale betingelser for kommende bydere at handle ud fra.

I denne forbindelse er det også ganske relevant at nævne, at der faktisk har været flere, som har vist interesse for at byde, og at der generelt har været mange, såvel aktører som borgere, der har udtrykt begejstring for beslutningen, samt at der fra Danmarks Radios side, efter beslutningen er truffet, er blevet arbejdet målrettet og interesseret med at finde en model for de krav, som fremover vil være gældende for Danmarks Radios sendemuligheder, såvel på indholds- som på frekvenssiden.

Det er ofte blevet sagt fra oppositionens side, at vi med udbuddet af den fjerde FM-kanal vil lukke P 2. Det er en klar misforståelse, for faktum er, at indholdet på P 2 skal fordeles ligeligt sammen med de øvrige tre kanalers indhold på de resterende tre kanaler, og at der faktisk i forligsteksten er skrevet, at den klassiske musik skal styrkes i den kommende periode. Det har været Dansk Folkeparti meget magtpåliggende, at det kom med, og vi vil selvfølgelig, som med andet, holde øje med, at det sker. Det er jeg dog overbevist om at Danmarks Radio som en ansvarlig public service-station vil leve op til.

At der fremover tillægges Radio- og tv-nævnet kompetence til at godkende Danmarks Radios og de regionale TV 2-virksomheders iværksættelse af væsentlige nye tjenester, finder vi som værende en meget fin model, i og med at nævnet besidder kompetencen til at afveje, hvorledes disse vil indvirke på andre tjenester på markedet. Fremover skal det være muligt at udbygge public service-puljen til også at omfatte tv- og radioprogrammer for f.eks. børn og unge, og det finder vi ganske væsentligt. Der er ikke tvivl om, at det er en målgruppe, som der skal arbejdes med, og som har et væsentligt potentiale.

Endvidere er det også besluttet, at bl.a. den nye Folketingskanal skal være underlagt must carry-forpligtelser, for at borgerne på nært og dagligt hold kan følge med i det arbejde, der udføres her i salen og i Folketingets udvalg. Det finder vi meget, meget væsentligt i en demokratisk proces.

Hele spørgsmålet om reklameafbrydelser i programmer og produktplacering i tv har selvfølgelig optaget os, og det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi i Dansk Folkeparti ikke var jublende glade, da det i forliget blev besluttet, at der fremover skal være mulighed for produktplacering på TV 2. Men af de to muligheder vil produktplacering være det mest acceptable, også for at styrke de danske tv-foretagenders situation, i og med at der kan opstå noget konkurrenceforvridning.

Afslutningsvis vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med, at Dansk Folkeparti er en del af det kommende medieforlig, og vi ser frem til, at det bliver en spændende periode med mange nye tiltag.

Så skal jeg også på vegne af Liberal Alliances medieordfører, hr. Simon Emil Ammitzbøll, der ikke kan være til stede på grund af nogle forhandlinger, sige, at Liberal Alliance stemmer for forslaget.

Kl. 11:33

Formanden :

Tak. Der er ønsker om korte bemærkninger. Først er det hr. Per Clausen.

Kl. 11:34

Per Clausen (EL):

Jeg forstod på fru Karin Nødgaard, at hun var glad for medieforliget, fordi det ligesom brød Danmarks Radios monopol. Jeg kunne godt tænke mig at få uddybet, hvad det er for et monopol, fru Karin Nødgaard taler om. På min radio er der mulighed for at aflytte en lang række radioprogrammer, som ikke sendes af Danmarks Radio. Er pointen i virkeligheden, at det, som fru Karin Nødgaard og flertallet i Folketinget er utilfredse med, er, at Danmarks Radio har gjort det så godt, at de har så mange lyttere, som de har, og at det i virkeligheden er det, der er problemet, nemlig at Danmarks Radio har for mange lyttere?

Kl. 11:34

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:34

Karin Nødgaard (DF):

Nej, og det er også derfor, at jeg siger, at jeg faktisk mener, at Danmarks Radios radio kan blive endnu bedre af, at der kommer en konkurrent på det område. Jeg er helt klar over, som hr. Per Clausen siger, at vi har mange radiostationer, som vi kan lytte til, men der mangler især et alternativ på nyheds- og debatsiden, hvor man får nogle muligheder for at agere uden hele tiden at skulle tænke på, at man skal have reklamekroner med. For det er jo sådan, at det netop bliver en radiokanal, som ikke er finansieret via reklameindtægter.

Kl. 11:35

Formanden :

Hr. Per Clausen.

Kl. 11:35

Per Clausen (EL):

Men er det ikke sådan, at der, når vi tager det samlede mediebillede – tv, radio, aviser, internet osv. – er en lang, lang række alternative kanaler til debat, information og oplysning, som går uden om Danmarks Radio?

Hvorfor er det så afgørende, at man, efter man har forsøgt gang på gang med kommercielle, reklamefinansierede, private, landsdækkende radiostationer og har haft fiasko med det, så kaster op til 100 mio. kr. i det her projekt? Man kunne vel snarere sige, at det, der kunne være brug for, var at styrke Danmarks Radios public service-indsats i forhold til de grupper i befolkningen, som Danmarks Radio ikke rammer særlig godt i dag, nemlig f.eks. de unge, men af en eller anden grund er det vigtigere at bruge 100 mio. kr. – i virkeligheden i forhold til en gruppe, som Danmarks Radio på radiosiden rigeligt dækker.

Kl. 11:36

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:36

Karin Nødgaard (DF):

Nu skal vi jo huske på, at Danmarks Radio ikke har patent på noget, og jeg synes faktisk, at det ved den måde, som ordføreren udtrykker

det på, virker meget negativt. Jeg synes jo altså, at det her skal være et signal om, at vi vil en anden type radio end det, der har været prøvet af tidligere.

Det er jo sådan, at når vi vurderer, at der skal op til 100 mio. kr. med for at etablere den her radiokanal, er det, fordi vi siger, at den skal have nogle reelle muligheder for at overleve, uden at man skal tænke på, at der også skal reklameindtægter med ind.

Så jeg synes faktisk, at det her er et skridt i den rigtige retning, for at vi kan få et varieret radiotilbud til lytterne. Jeg synes altså, at det er dem, vi først og fremmest skal tænke på, og ikke på, om vi nu støtter Danmarks Radio mere eller mindre osv. De 100 mio. kr. er jo en del af de penge, der kommer ind via de 3,5 mia. kr., som danskerne faktisk betaler i licens hvert år.

Kl. 11:36

Formanden :

Tak. Så er der en kort bemærkning fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:37

Mogens Jensen (S):

Nu står der jo i mediaaftalen, at man er enig om, at der er behov for mindre detailstyring af DR. Så er der lige derefter oplistet 7 punkter, hvor man detaljeret går ind og siger, at DR nu skal øge, nu skal DR styrke. Hvordan hænger det sammen? vil jeg spørge Dansk Folkepartis ordfører. Er det sådan et fingeraftryk, Dansk Folkeparti har fået sat på den her aftale, fordi vi jo godt ved, at Dansk Folkeparti gerne vil ind at pille lidt ved indholdet i Danmarks Radio? Ikke mindst dramaserier har jeg jo fornemmelsen af at Dansk Folkeparti nærmest gerne selv ville skrive og producere.

Men kan ordføreren ikke forklare mig, hvordan man kan skrive, at man vil have mindre detailstyring, hvorefter man så alligevel oplyster en masse punkter, hvor DR skal detailstyres, og de skal i øvrigt også støtte nogle områder, oven i købet for meget færre ressourcer, end de har i dag?

Kl. 11:37

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:38

Karin Nødgaard (DF):

Igen synes jeg, det er den der lidt negative kasket, der er på. Jeg synes jo, at nogle af de punkter, der er oplistet i vores mediaaftale, vedrørende at man skal styrke den regionale dækning, må være noget, hr. Mogens Jensen også er meget interesseret i. Det var i hvert fald det, der fremkom i ordførerens egen ordførertale, nemlig alsidighed, noget omkring, at den danske musik skal styrkes, at der skal være mulighed for smalle idrætsgrene, og at det skal være oplagt, at man selvfølgelig har nogle forpligtelser i forhold til det danske sprog.

Jeg synes, det er nogle fantastisk gode elementer, der er kommet med, og jeg synes overhovedet ikke, det er til skade. Det har ikke noget med detailstyring at gøre, det er simpelt hen et spørgsmål om – og det vil jeg så igen pointere – at Danmarks Radio er en særlig institution. Det er en licensfinansieret institution, det er 3,5 mia. kr. om året, som der skal bruges til at drive godt tv og god radio for, og så synes jeg altså ikke, det gør noget, at vi fra politisk hold og som repræsentanter for befolkningen, i og med at vi er folkevalgte, også går ind og sætter vores fingeraftryk.

Kl. 11:38

Formanden :

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 11:38

Kl. 11:41

Mogens Jensen (S):

Jamen fru Karin Nødgaard må jo give mig ret i, at der simpelt hen er en total modsætning i at sige, at DR skal være mindre detailstyret, og så opridser man i punkterne derefter en masse forslag, der drejer sig om, at DR nu skal øge og styrke. Vil Dansk Folkepartis ordfører ikke give mig ret i, at det også må forekomme folk mærkeligt, at man beder Danmarks Radio om at øge og styrke en lang række indsatser – det koster jo penge – samtidig med at man altså nu har fyret omkring 100 medarbejdere ude i DR. Det hænger da ikke sammen. Vil ordføreren ikke give mig ret i det?

Må jeg så ikke til sidst spørge ordføreren om det med skjult reklame? Nu sagde ordføreren, at det ikke lige var Dansk Folkepartis kop te. Hvorfor har man ikke bare sat foden ned og sagt fra Dansk Folkepartis side, at man ikke vil være med til det? Nu bliver der gennemført en lovgivning om skjult reklame, der gør, at forbrugerne meget let kan blive vildledt. Vi har jo en markedsføringslov herhjemme, hvor skjult reklame er forbudt, men nu indfører vi skjult reklame i radio- og tv-lovgivning. Hvorfor brugte Dansk Folkeparti ikke sin indflydelse, satte foden ned og sagde: Nej, det vil vi ikke være med til?

Kl. 11:40

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:40

Karin Nødgaard (DF):

I forbindelse med det sidste vil jeg sige, at jeg synes, vi havde nogle rigtig gode drøftelser i forligskredsen. Det havde vi såmænd også, inden oppositionen forlod forhandlingerne omkring det her emne. Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti også har en interesse i, at TV 2 skal kunne klare sig på tv-markedet. Det var der, vi kunne se, at det blev meget, meget svært for dem fremadrettet, hvis de skulle have en helt anden situation end dem, der kom udefra og enteredede det danske tv-marked.

Så vil jeg altså også godt sige, at det, der er væsentligt i forbindelse med, at vi har fået lavet produktplacering, som jeg tror er vejen frem – en vej, som også kan styres – jo er, at vi siger, at der skal gøres opmærksom på det før programmer og efter programmer, så der ikke er nogen, der er i tvivl om, at de kommer, samt at det for de programmer, der er målrettet unge under 14 år, ikke kan anvendes.

Så jeg synes faktisk, vi har taget højde for mange ting, og jeg synes, vi har haft en god debat i forbindelse med forhandlingerne om det.

Kl. 11:41

Formanden :

Tak. Så er der et ønske om en kort bemærkning fra hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 11:41

Holger K. Nielsen (SF):

Fru Karin Nødgaard lægger stor vægt på, at der skal stilles krav til Danmarks Radio. Dansk Folkeparti ligger ikke på den lade side, når der skal stilles krav til Danmarks Radio. Men hvordan har fru Karin Nødgaard det egentlig med, at det nu er kommet med, at EU-stoffet skal opprioriteres? Er det ikke lidt underligt for et EU-modstanderparti som Dansk Folkeparti, at man her lægger navn til et ønske fra Venstres EU-parlamentarikere, som mener, at de bliver behandlet forlemfældigt i medierne? Disse parlamentarikere indsender så det til regeringen, det kommer med, og Dansk Folkeparti æder så bare det hele råt. Det synes jeg da er lidt underligt, det må jeg sige.

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:41

Karin Nødgaard (DF):

At vi bare æder alt råt, er nok så meget sagt. Det er selvfølgelig noget, som vi jo også har drøftet i forligskredsen. Jeg vil også sige, at når vi har et sådant forslag som det, vi står og behandler i dag, så er der også steder, hvor det faktisk står skrevet, at det skal notificeres i EU, og det er jo heller ikke noget af det, som Dansk Folkeparti er særlig begejstret for. Nu er det sådan, at vi er en del af EU, men vi skal ikke have det udvidet til mere. Det er klart, at man i en forligskreds jo må give og tage, sådan er det. Det er også derfor, jeg egentlig ikke helt forstår, at oppositionen ikke er med i det her medieforlig, for man kunne have fået sat en masse gode fingeraftryk på det.

Dansk Folkeparti har valgt at være aktiv og medspiller i det her, og så er der selvfølgelig nogle ting, vi måske ikke er lige så begejstrede for som andet.

Kl. 11:42

Formanden :

Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 11:42

Holger K. Nielsen (SF):

At sammenligne en opprioritering af EU-stof med, at det skal notificeres, er da noget dybtgående vrøvl, for at sige det rent ud. De to ting har jo ikke noget med hinanden at gøre. Det, jeg så vil spørge om, er: Hvorfor lige EU-stoffet? Der er da også andre stofområder, man kunne opprioritere. Hvorfor ikke Afghanistankrigen? Man kunne da også godt skrive ind, at den skulle opprioriteres. Hvorfor ikke klimastoffet? Hvorfor ikke NATO-samarbejdet? Der er da mange områder, man kunne skrive ind. Hvorfor lige EU? Det vil jeg da gerne have en forklaring på.

Kl. 11:43

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:43

Karin Nødgaard (DF):

Nu synes jeg, det er noget pjat, når hr. Holger K. Nielsen siger, at det er noget vrøvl, hvad jeg står og siger. Vi repræsenterer forskellige partier, der synes, at vi hver især er i vores fulde ret, så derfor synes jeg ikke, at vi skal bruge et sådant ordvalg over for hinanden. Men jeg vil godt have lov til at sige i forhold til det, der står i aftaleteksten omkring kerneområder, at noget af det, som hr. Holger K. Nielsen nævner, f.eks. kunne være under det, der hedder formidling af internationale forhold, som skal styrkes, og der er flere andre områder. Det vil sige, at SF er imod, at vi får skrevet de her ting, Dansk Folkeparti er for, at vi får lavet nogle præciseringer i forhold til, hvad det er, Danmarks Radio skal styrke, og hvad de eventuelt også skal øge.

Kl. 11:43

Formanden :

Tak til fru Karin Nødgaard. Der er ikke flere ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Holger K. Nielsen som ordfører.

Kl. 11:44

(Ordfører)

Holger K. Nielsen (SF):

Som bekendt var det ikke muligt at indgå et bredt medieforlig før sommerferien, og det er så det smalle medieforlig, som vi skal im-

plementere gennem det her lovforslag ved førstebehandlingen i dag. Vi står jo uden for forliget, og derfor er det selvfølgelig også logisk, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

KI. 11:49

Jeg synes, det er ærgerligt, at det blev et smalt forlig. Jeg mener faktisk godt, at man kunne have fået et bredt forlig med lidt større fingerfærdighed fra regeringens side, men regeringen valgte at bruge sit snævre flertal til at køre egne ideologiske mærkesager igennem. Og hvis man vil det, er det jo umuligt at lave brede medieforlig.

Jeg vil godt sige, at mediepolitik jo er et område, hvor man udelukkende skal lægge de meget overordnede rammer for medieudviklingen i Danmark. Vi skal ikke have fingrene ind i maskinrummet, vi skal udelukkende lægge rammerne. Derfor er det ideelle sådan set, at man laver, hvad jeg vil kalde en bred rammeaftale, hvor man så løbende hen ad vejen diskuterer de problemstillinger, der kommer op. Men regeringen ønskede at bruge sit snævre flertal og køre sine mærkesager igennem – og specielt det, som jo har været et ønske fra Dansk Folkeparti, nemlig at få svækket Danmarks Radio mest muligt. Det er blevet en mærkesag for Dansk Folkeparti i den kulturkamp, som man fører, at intimidere Danmarks Radio; at blande sig i programmerne i Danmarks Radio; at gå ud og sætte spørgsmålstejn ved med den måde, Danmarks Radio laver tv-programmer på, helt ned omkring dramaproduktion og omkring nyheder. Dansk Folkeparti har gjort det til en mærkesag at køre hetz imod Danmarks Radio, at svække Danmarks Radio så meget som muligt.

Desværre har Venstre og Konservative valgt at ligge under for det pres fra Dansk Folkeparti, ved at man svækker Danmarks Radio økonomisk, og ved at der bliver stillet flere politiske krav til Danmarks Radio. Jeg synes, det er sørgeligt, at en kulturminister fra et pænt konservativt parti i den grad er kommet i lommen på fru Pia Kjærsgaard, hr. Søren Espersen, hr. Kristian Thulesen Dahl og fru Karin Nødgaard i mediepolitikken. Men det må Venstre og Konservative jo selv om, jeg siger velbekomme. Venstre og Konservative må jo selv om, at de nu skal sidde og føre mediepolitik med Dansk Folkeparti.

Det her betyder ikke, at vi er ukritiske i et og alt over for, hvad der sker i Danmarks Radio. Som vi kan se i de her dage, er det jo ikke kun økonomiske problemer, Danmarks Radio står over for. Der har også været problemer andre steder. Men det hænger jo også sammen med, at økonomien skal være sammenhængende, hvis Danmarks Radio skal fungere. Og selv om vi ikke er ukritiske, og selv om vi bestemt er villige til at diskutere andre måder at lave medieproduktioner på, vil jeg godt sige, at Danmarks Radio er en fantastisk vigtig institution som et værn imod de mange kommercielle aktører, der er på mediemarkedet. Mediemarkedet bliver mere og mere kommercialiseret, bliver mere og mere internationaliseret, og derfor er det altafgørende – *altafgørende* – at vi i et land som Danmark har et værn imod det. Og det værn er Danmarks Radio. Derfor er det fuldstændig uantageligt, når en regering gør det til sin politik at intimidere og svække Danmarks Radio så meget som muligt.

Der bliver snakket meget om den her nye radiokanal, og der bliver sammenlignet med monopolbruddet, da TV 2 blev dannet. Det holder jo ingen steder. Det er en enkelt kanal, der her er tale om; der er jo ikke tale om en hel station eller et helt medie, hvor man får et monopolbrud. Der er tale om et begrænset brud på det monopol, som man påstår der har været, men som ikke har været der. Derfor holder det jo ingen steder. Vi var villige til at diskutere den der alternative kanal, men på baggrund af den svækkelse, regeringen ville gennemføre over for Danmarks Radio, og fordi det var fuldstændig uklart, hvad man ville med den nye kanal, så lykkedes det jo ikke at nå til enighed om det, og vi mener, at man er havnet i en værre gang miskmask: en svækkelse af Danmarks Radio og en ny radiokanal, som det er svært at se meningen med og svært at se konturerne af.

Formanden :

Der er ønske om en kort bemærkning. Fru Karin Nødgaard.

KI. 11:49

Karin Nødgaard (DF):

Det var noget af en svada, hr. Holger K. Nielsen kom med mod Dansk Folkeparti med både ordet hetz, og at vi ville svække Danmarks Radio mest muligt osv. Det er jo slet ikke det, der er tilfældet. Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Holger K. Nielsen: Er det egentlig ikke et sundhedstegn, når vi som politikere følger godt med og gerne vil kommentere ting, som finder sted i samfundet? Er det ikke vores pligt som folkevalgte? Og også i den forbindelse, i og med at Danmarks Radio er en særlig institution, der er licensfinansieret med 3,5 mia. kr. om året: Er det ikke et sundhedstegn, at vi kommenterer, hvad der foregår? Vi ved jo godt, at vi ikke styrer den daglige programlægning; det har vi en bestyrelse og en øverste direktion i Danmarks Radio til at gøre. Er det ikke SF, der faktisk ligger lidt for meget på den lade side?

KI. 11:50

Formanden :

Ordføreren.

KI. 11:50

Holger K. Nielsen (SF):

Nej, vi lægger faktisk stor vægt på det, man kalder armslængdeprincippet. Det må jeg sige at vi gør, det finder vi vigtigt. Hvis politikerne begynder at blande sig i programlægningen i Danmarks Radio, går det helt galt. Det har man eksempler på i andre lande: Rusland, Italien, Venezuela – you name them – ubehagelige lande. Derfor er det fantastisk vigtigt, at man har det armslængdeprincip. Selvfølgelig skal man kunne diskutere det, man skal kunne diskutere alt, men det er der jo ikke tale om. Her er der tale om et fuldstændig bevidst forsøg på at intimidere og presse Danmarks Radio til at følge en bestemt politisk linje; det er, hvad der er tale om fra Dansk Folkepartis side. Når hr. Søren Espersen går ud og siger noget, når fru Pia Kjærsgaard går ud og siger noget, så er der tale om trusler, og der er tale om intimidering, der er et forsøg på at få Danmarks Radio til at ændre sin måde at lave tv på. Det er sandheden i det, og det bryder vi os ikke om.

KI. 11:51

Formanden :

Fru Karin Nødgaard.

KI. 11:51

Karin Nødgaard (DF):

Nu skal det endelig ikke komme til at lyde, som om SF er for armslængdeprincippet og Dansk Folkeparti imod. Vi har jo netop sagt, og jeg har også lige sagt det i mit første spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen, at vi godt ved, at vi ikke kan ændre programmerne som sådan. Men vi vil gerne være i dialog, og vi er faktisk i en god dialog med Danmarks Radio. Så jeg synes, det er et helt utroligt plan, man fører det her op på. Men det er da godt, at SF og især ordføreren lægger så meget mærke til, hvad Dansk Folkeparti siger, og hvordan vi kommunikerer med Danmarks Radio.

Men jeg vil godt lige vende tilbage til noget andet, og det er et spørgsmål omkring den nye radiokanal. Hr. Holger K. Nielsen siger ikke, at man vil rulle det hele tilbage, og det kunne jeg godt tænke mig at høre en kommentar til. Hvis der sker et regeringsskifte på et tidspunkt, vil man så, hvis man har mulighed for det tidsmæssigt, rulle det tilbage? Og såfremt vi nu siger, at SF skulle fortælle, hvad sådan en radiokanal skal indeholde – det var jo ikke det, som der står

skrevet i forligsteksten, men hr. Holger K. Nielsen sagde jo, at man egentlig godt kunne have været med i noget omkring en ny radiokanal – hvad var det så, den skulle indeholde?

Kl. 11:52

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:52

Holger K. Nielsen (SF):

Hvad der vil ske ved et regeringsskifte, skal vi nok offentliggøre, og det bliver inden så længe. Jeg agter ikke at gå ind i detaljer omkring forligsforhandlingerne fra maj måned. Det synes jeg sådan set ikke er særlig hensigtsmæssigt at gøre. Det er også uklædeligt, at man går ind i, hvad der er blevet sagt ved forhandlingsbordet.

Med hensyn til armslængdeprincippet vil jeg sige, at det da er muligt, at fru Karin Nødgaard påstår, at de selv går ind for det, men det gør de jo ikke i praksis. Dansk Folkeparti har gjort det til en speciel kulturpolitisk linje at svække Danmarks Radio, at intimidere Danmarks Radio, at true Danmarks Radio, og det kalder man for dialog. Vel har jeg lagt mærke til det, for det får jo en ganske stor medieomtale – den der offerrolle, Dansk Folkeparti har, med, at man ikke bliver hørt i medierne – vel gør det så. Man får en kolossalt stor medieomtale på det, desværre, men det gør man altså. Så naturligvis har jeg da lagt mærke til det, det kan man jo ikke undgå, gennem de der brølende angreb på Danmarks Radio, der kommer fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:53

Formanden :

Så er der en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 11:53

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg må sige, at for et parti, der plejer at slå sig op på anstændighed og på, at der skal være en ordentlig tone i debatten, er det nogle temmelig skingre toner, der kommer her fra ordføreren. Jeg finder retorikken noget voldsom og lidt malplaceret, når der bliver sagt, at man intimerer og truer Danmarks Radio. Jeg undrer mig også over, at ordføreren mener, at der er belæg for at komme med så grove påstande, som det faktisk er at beskyldte parlamentarikere for at lægge den slags pres på Danmarks Radio.

Jeg har også med hensyn til forholdet til medierne konstateret, at oppositionen svang sig op til nogle tilsvarende højder i forhold til sagen om et interview med statsministeren for nylig, hvor Socialdemokraternes ordfører uden at have skyggen af bevis udtalte, at TV 2 var i lommen på statsministeren, og hr. Holger K. Nielsen brugte ordene, at det mindede om Berlusconi Italien. Uden at have skyggen af bevis for, at der var lagt pres på medierne, svinger man sig altså op til at antyde, at der foregår korruption.

Synes ordføreren ikke, at man skulle skrue lidt ned for retorikken og lade være med at komme med så grove beskyldninger, når der ikke er noget som helst belæg for dem?

Kl. 11:55

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:55

Holger K. Nielsen (SF):

Synes ordføreren ikke, det er interessant, at da TV 2 her i sommer gjorde en meget stor historie ud af at komme med skjult kamera og skjult mikrofon over for nogle hjemmehjælpere, var det en fantastisk historie? Man tog nogle hjemmehjælpere i en ikke særlig heldig situation, man stak et kamera op i hovedet på dem, og det blev en hi-

storie, der kørte flere uger i TV 2, uden at det blev anset for at være et problem. Statsministeren, som er medietrænet, får et kamera stukket i hovedet, og lige pludselig er det et meget stort problem.

Vil hr. Rasmus Jarlov ikke prøve at forholde sig til den forskelsbehandling, der i det her tilfælde er af de store og de små i samfundet? Når det drejer sig om statsministeren, er man så servil, at man tilbyder at slette det bånd, man har på ham. Bør det ifølge hr. Rasmus Jarlovs opfattelse være normalt? Det her handler jo meget mere om, hvad det er, medierne fokuserer på, og hvem der har adgang til medierne på en positiv måde, og hvem der ikke har.

Kl. 11:56

Formanden :

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 11:56

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes, det er helt legitimt, at hr. Holger K. Nielsen har nogle holdninger til, hvordan journalistik bør udøves, og man kan godt diskutere TV 2's dispositioner i forskellige situationer. Det, der er afgørende for mig, er, at man ikke stiller sig op og beskylder folk for korruption, uden at der er noget belæg for det. Hr. Holger K. Nielsen står og siger, at man i SF er utrolig stolte af armslængdeprincippet, og man fremstiller sig selv som nogle, der ikke blander sig unødigt i mediernes forretninger, men man holder sig ikke tilbage for ligefrem at beskyldte folk i TV 2 for korruption. Uden at der er noget som helst belæg for, at der er foregået nogen indblanding, uden at der er noget som helst belæg for, at der har været nogen betaling eller på anden måde en modydelse, så beskylder man folk for korruption – en ekstremt grov anklage, uden at man har noget som helst belæg for den. Det er det, jeg beder ordføreren om at forholde sig til.

Kl. 11:57

Formanden :

Ordføreren.

Kl. 11:57

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har da aldrig sagt, at det var korruption. Hvad er det for noget at sige? Jeg har sammenlignet det med mediebildet i Italien, hvor statsministeren har en meget stor grad af styring over medierne. Det er det, jeg sammenligner med. Det er mig bekendt da ikke korruption.

Kl. 11:57

Formanden :

Så er der en kort bemærkning, og den er fra fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 11:57

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Den debat, vi lige har haft, synes jeg sådan set egentlig bringer hele diskussionen om det lovforslag, vi behandler, et helt andet sted hen, for hr. Holger K. Nielsen står jo nærmest og kommer med insinuerende meldinger om, hvad Dansk Folkepartis medlemmer bestemmer i forhold til Danmarks Radio og andre påstande, og det synes jeg sådan set er rimelig upassende.

Vi behandler et lovforslag, som implementerer medieaftalen, og så kan hr. Holger K. Nielsen være utilfreds med, at SF ikke ville tage aktivt del i medieaftalen, men det ville jo også være lidt rart, hvis hr. Holger K. Nielsen forholdt sig til, hvad det egentlig er, der ligger på bordet i dag, og hvad det dermed er, vi skal diskutere.

Når det bliver sagt, at Danmarks Radio bliver barberet markant, vil jeg blot høre hr. Holger K. Nielsen, om hr. Holger K. Nielsen ikke kan bekræfte, at Danmarks Radio også ved udgangen af denne medieaftale vil modtage 3,7 mia. kr. årligt og derudover vil modtage

omkring 85 pct. af de samlede licensmidler og derfor på ingen måde er marginaliseret, som det forlød i hr. Holger K. Nielsens ordførertale.

Kl. 11:58

Formanden :
Ordføreren.

Kl. 11:58

Holger K. Nielsen (SF):

Spørgerne ved udmærket godt, hvad de her tal dækker over. Der er jo altså givet adskillige papirer fra Danmarks Radio og til bestyrelsen i Danmarks Radio, og de tal skal ses i sammenhæng med nye opgaver, at licensen ikke reguleres, at der er penge, der forsvinder osv.

Med hensyn til procentdelen er det jo ikke rigtigt, at man beholder 85 pct., den falder faktisk fra 88 til 83 pct. mellem 2010 og 2011. Så det er jo ikke rigtigt, at procentdelen er den samme, den er faktisk ganske kraftigt faldende i perioden her. Derfor synes jeg, at det er underligt, at fru Ellen Trane Nørby ikke vil acceptere den præmis, der jo er for det her, nemlig at Danmarks Radio må ud i store fyrringsrunder. De gør det jo ikke, fordi de synes, det er sjovt; det er en konsekvens af den her medieaftale. Hvorfor ikke erkende det og sige, at sådan er det, det har været nødvendigt, for man vil støtte de kommercielle medier i højere grad, så o.k., det får den konsekvens, i stedet for at blive ved med at holde fast i, at Danmarks Radio ikke bliver ramt?

Kl. 12:00

Formanden :
Fru Ellen Trane Nørby.

Kl. 12:00

Ellen Trane Nørby (V):

I Venstre laver vi mediepolitik for lytterne og for seerne, ikke for institutioner, og det, der adskiller oppositionens måde at tænke på ekstremt meget fra den måde, vi tænker på i Venstre, er, at den laver det for institutioner, hvor vi laver det for befolkningen. Vi står i dag og skal diskutere en medieaftale, som udmønter nogle penge til en public service-pulje, som skaber høj kvalitets dramaproduktioner og høj kvalitets dokumentarproduktioner til befolkningen, for vores sigte med medieaftalen er befolkningen, ikke en institution.

Så må jeg bare sige til hr. Holger K. Nielsen, at det godt kan være, at man ikke kan læse tal, men det er nu meget let at læse i de opgørelser, der er, at Danmarks Radio ved udgangen af den her aftale kommer til at modtage 3,6-3,7 mia. kr. årligt, når vi når frem til 2014. Så er det jo rigtigt, at vi har flyttet nogle penge, nemlig de filmpenge, vi i dag har flyttet fra tv-stationerne over til Det Danske Filminstitut, og det giver en ændret fordeling på procenten. Men det ændrer ikke ved, at Danmarks Radio forholdsmæssigt modtager størstedelen af de danske licensmidler, og vores regionale public service-stationer, TV 2-regionerne, modtager 10 pct. Så med hensyn til det, som hr. Holger K. Nielsen taler om som den store markedsgørelse, taler vi om maks. 5 pct. af licensmidlerne, og det er, fordi vi i Venstre gerne vil sikre kvalitet til lytterne og seerne og vi ikke er så interesserede i institutioner, som jeg kan høre hr. Holger K. Nielsen er.

Kl. 12:01

Formanden :
Så er det ordføreren.

Kl. 12:01

Holger K. Nielsen (SF):

Jamen det glæder mig da, at Venstres ordfører vil erkende, at der sker en forringelse af den procentvise andel af, hvad Danmarks Ra-

dio får. Det glæder mig, for det fremgår også af et papir fra Kulturministeriet, som jeg har her, så det manglede også bare. Så det er da helt fint.

Spørgeren siger, at vi bare snakker institutioner. Nej, jeg synes da, at det er regeringen, der gør det med de her forslag om, at man partout vil have en ny landsdækkende radiokanal. Faktisk synes jeg, at det, der kunne være interessant og med mere perspektiv i, var at få styrket og i højere grad støttet den regionale public service-radio og den lokale public service-radio. Er der ikke mere perspektiv i det, frem for at man får en ny landsdækkende radiokanal, som skal konkurrere med hvad? Er det P 1? Der er ca. 7 pct. af lytterne på P 1 i øjeblikket. Man kan måske tage lidt af dem, og så ryger det ned på 3-4 pct., og så kan man selv komme op på 10-15 pct. Hvad skal man bruge det til? Og så tager man det fra P 2, der er sådan en meget aflyttet kanal med klassisk musik, som mange lyttere er kede af nu bliver slettet. Jeg synes, at det, man har lavet, er meget skidt. Det må jeg sige.

Kl. 12:02

Formanden :

Tak til hr. Holger K. Nielsen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

:

Mødet er udsat. (Kl. 12:02).

Kl. 13:00

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Mødet er hermed genoptaget.

Den første taler efter pausen er hr. Rasmus Jarlov, ordfører for Det Konservative Folkeparti.

Kl. 13:00

(Ordfører)

Rasmus Jarlov (KF):

Lad mig indledningsvis slå fast, at Det Konservative Folkeparti selvfølgelig støtter lovforslag nr. L 19. Vi mener, det er en god medieaftale, vi har indgået, og det her udmønter dele af den. Det mest epokegørende er selvfølgelig etableringen af en ny radiokanal, hvor en privat aktør vil få mulighed for at lave public service-radio for licensmidler. Det synes vi er en milepæl inden for dansk mediepolitik. Det handler ikke om, som det blev antydnet tidligere her fra talerstolen, at vi skulle være i lommen på Dansk Folkeparti, eller at vi er ude på at genere DR eller at diskriminere, intimidere, og hvad der ellers blev sagt af meget voldsomme ord. Det handler om, at når vi nu bruger så mange offentlige midler på public service, er det mindste, vi kan gøre, at sikre, at midlerne bliver brugt så godt som muligt.

Vi har tillid til private, vi har tillid til, at de også kan løfte et samfundsansvar. Vi tror ikke på, at store offentlige monopoler skal leve i en verden, hvor brugerne ikke har mulighed for at vælge alternativer. Det afspejler selvfølgelig en grundlæggende politisk forskel mellem partierne her i salen. Vi er tilhængere af konkurrence og privat initiativ og af, at der er en vis form for valgmulighed, også når det handler om vores medieverden. Det har vi jo arbejdet for i årtier med stor succes, synes vi selv, både når vi kigger på de lokalradioer, som er opstået, og når vi kigger på TV 2, og i det hele taget er vi glade for, at vi har forøget pluraliteten inden for medieverdenen, og vi er glade for, at vi ikke længere har den situation, hvor der kun er et stort statsligt monopol, som sidder på det hele.

Det skal ikke betyde, at vi ikke ønsker et stærkt Danmarks Radio. Jeg synes også, det ville være forkert at sige, at Danmarks Radio ik-

ke står stærkt, som de står i dag. Det må man i allerhøjeste grad sige at de gør. Vi tror også på, at den her nye medieaftale vil være til fordel for et godt Danmarks Radio, som kan få skærpet sin profil og blive udfordret lidt også på radioområdet, hvor de i dag reelt ikke er udfordret, når det handler om samfundsdebat og samfundsstof. Selvfølgelig er de udfordret rent lyttermæssigt, men det er primært af kommercielle kanaler, som spiller popmusik.

Vi har lagt vægt på, at der kommer en høj grad af samfundsstof ind i den nye kanal. Det skal ikke være sådan en X Factor i radiosfæren, det skal være en kanal, som faktisk bidrager til offentligheden og til samfundet.

Vi støtter selvfølgelig også de øvrige initiativer i lovforslaget omkring product placement, must carry-forpligtelser og værditestningen. Vi glæder os rigtig meget til, at det her bliver implementeret, og vi glæder os især til at høre den nye radiokanal.

Kl. 13:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er enkelte spørgsmål. Det er først hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:03

Mogens Jensen (S):

Nu gjorde den konservative ordfører jo meget ud af i sine spørgsmål til hr. Holger K. Nielsen at gøre opmærksom på den sag, der har kørt omkring TV 2, hvor man har slettet et bånd på TV 2, måske – det ved vi ikke – efter et ønske fra statsministeren. Det er i hvert fald blevet slettet, og nu kan vi jo forstå her efterfølgende, at redaktøren på TV 2 også har beklaget det. Jeg kan forstå, at hr. Rasmus Jarlov vil forsvare den beslutning, og det finder jeg dybt besynderligt at en medieordfører vil, men jeg kan da godt forstå, at man forsøger at lede samtalen hen på noget andet end det her meget, meget dårlige medieforlig.

Der er noget, jeg skal spørge den konservative ordfører om. Jeg har fået masser af mails og henvendelser i forbindelse med den her sag med den nye radiokanal, hvor mange har sagt, at de egentlig er borgerlige vælgere, at de er glade for klassisk musik, at de er glade for kulturstof, de har været meget, meget glade for P 2 og har lyttet meget til det og er oprørte over, at den nu skal nedlægges, fordi regeringen har en idé om, at der skal laves en ny radiokanal. Hvad siger hr. Rasmus Jarlov til mange af de konservative vælgere, som jeg tror har den opfattelse?

Kl. 13:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:04

Rasmus Jarlov (KF):

Lad mig indledningsvis sige igen, at jeg faktisk finder det utilstedeagtligt, at man insinuerer, at statsministeren skulle have lagt pres på TV 2. Den socialdemokratiske ordfører siger, at det måske er sket; vi ved det ikke. Så synes jeg, at når man ikke ved det, og at når der ikke er noget som helst tegn på, at det er sket, skulle man lade være med at antyde, at det er sandsynligt, at det skulle være sket; når der ikke er noget som helst belæg for det.

For at svare på spørgsmålet om P 2 vil jeg sige, at jeg synes, at vi har taget godt hånd om det, og at jeg er sikker på, at de dele af P 2, som folk sætter stor pris på, vil blive varetaget godt af de øvrige kanaler. Der er også elementer på kulturområdet i bl.a. den nye radiokanal, som jeg tror det samme lyttersegment vil tage godt imod.

Så vil jeg advare den socialdemokratiske ordfører mod at danne sit verdensbillede ud fra de e-mails, som lander i ens indbakke. Hvis det var sådan, at man skulle det, tror jeg, at vi alle sammen skulle være imod grindefangst i øjeblikket her i Folketinget, og det tror jeg ikke at vi er. Men det var et sidespring.

Kl. 13:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:05

Mogens Jensen (S):

I hvert fald for os Socialdemokrater er det sådan, at vi selvfølgelig lytter til folk og læser, hvad folk skriver til os. For mig at se er det også vigtigt, at vi gør det som folketingspolitikere, og at vi ikke bare står i en eller anden virkelighedsfjern verden herinde. Jeg tror lidt, at det er det, der har ramt Det Konservative Folkeparti, når man nu med det her nye radioprojekt efter min opfattelse også svigter mange af de mennesker, der har stemt på Det Konservative Folkeparti, for den konservative ordfører kan jo ikke garantere, at den klassiske musik og det kulturstof, der tidligere var på P 2, vil overleve. Det er jo klart, at når der forsvinder en hel kanal i DR, kan det samme stof jo ikke være til stede.

Jeg vil gerne høre, om den konservative ordfører kan garantere, at den samme mængde stof, hvad angår klassisk musik og kulturstof, vil være til stede på den nye radiokanal.

Kl. 13:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:06

Rasmus Jarlov (KF):

Nej, det vil det jo ikke. Det er en anden profil, som kommer på den nye kanal. Men som sagt mener jeg, at dele af det vil blive varetaget af den nye kanal, og at dele af det kulturelle og musiske stof, som kommer til at mangle fra P 2, vil blive varetaget godt på de øvrige kanaler i Danmarks Radio, hvor der også er forpligtelser, i forhold til hvordan indholdet på de forskellige kanaler skal være.

Men det er klart, at man ikke kan få det hele; man kan ikke både bevare P 2 og have den nye kanal. Så selvfølgelig vil jeg medgive ordføreren, at der vil findes folk, som synes, det ville være bedre blot at have P 2.

Men vi mener, at den nye kanal er bedre, og vi mener, at det nye miks, som bliver lagt ned over kanalerne på Danmarks Radio, giver fordele for lytterne. Og især synes vi, det er rigtig positivt, at der kommer et meget stort fokus på samfundsstoffet på den nye radiokanal.

Kl. 13:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 13:07

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Holger K. Nielsens indlæg vakte en del vrede blandt de borgerlige partier. Jeg ser derfor frem til den reaktion, der vil komme fra de samme partiers side, på de udtalelser, som hr. Jens Rohde, som jo er Venstremedlem af Europa-Parlamentet, tidligere politisk ordfører for Venstre og tidligere medieordfører for Venstre, er kommet med i forbindelse med den proces, der gik forud for ansættelsen af den nu forhenværende generaldirektør i Danmarks Radio. Hr. Jens Rohde siger meget præcist, at det var den daværende kulturminister, som nærmest sørgede for og i hvert fald var meget aktivt involveret i at få Kenneth Plummer ansat. På baggrund af hr. Holger K. Nielsens i virkeligheden i den sammenhæng spagfærdige bemærkninger stillet over for det meget, meget grove, meget voldsomme angreb, som hr. Jens Rohde kommer med, på den tidligere

kulturminister, ser jeg da frem til, at der her må være en sag, hvor i hvert fald Det Konservative Folkeparti er enig i, at det må undersøges til bunds, sådan at vi kan få dokumenteret, at hr. Jens Rohde taler fuldstændig usandt. For ellers er der meget af den debat, der har været i de sidste 24 timer, om, hvem der blandede sig i hvad, som bliver sådan lettere kuriøs. Og utilfredsheden med hr. Holger K. Nielsens indlæg kan så fra Venstres og Konservatives side kun gå på, at han så entydigt gav Dansk Folkeparti æren for at rette et frontalangreb mod Danmarks Radios uafhængighed.

Om det lovforslag, vi behandler i dag, vil jeg sige, og andre har beklaget, at det ikke er blevet et bredt forlig. Jeg vil sige, at det bedste, man kan sige om det lovforslag, der ligger her i dag, er, at det er udtryk for et smalt forlig, for det giver jo muligheden for at lave de nødvendige ændringer efterfølgende. Det er ikke sådan, som jeg har forstået at nogle tror, nemlig at alt bliver lavet om. Under de forhandlinger efter næste valg, der bliver om, hvad der skal laves om, vil selv Enhedslisten ikke kræve, at alt skal laves om. Men jeg vil skitsere nogle af de meget store problemer, jeg mener der er i det, der ligger her.

For det første kombinerer man jo en markant detailstyring af Danmarks Radio med at udhule det økonomiske grundlag. Og i modsætning til hr. Holger K. Nielsen synes jeg jo som EU-modstander, at det er rigtig dejligt, at man vil prioritere EU-stoffet, for det kan vi ikke få nok af, hvis vi skal styrke modviljen mod EU. Men pointen er jo bare, at det bliver meget, meget detaljeret, når man i Folketinget på baggrund af en opfordring fra vist en anden Venstrepolitiker nede i Europa-Parlamentet siger, at det skal opprioriteres. Det er bare et eksempel. Aftalen er fuld af den slags.

For det andet vil jeg sige, at det jo er rigtigt, at vi er nogle, der forsvaret Danmarks Radio som institution. Det er, fordi vi faktisk tror, at hvis Danmark skal være i stand til at sikre, at der findes et alternativ til de multinationale medie-giganter, som svømmer ind over landets grænser, så klares det ikke ved en klat penge hist og pist, men så kræver det institutionel styrke. Hver eneste gang man taler om, at man ikke prioriterer institutionen, men prioriterer lyttere og seere og mennesker og alt muligt andet, dækker det over, at man svækker institutionen, vel vidende – det går jeg da ud fra, for det er jo kloge mennesker, der sidder her – at det svækker institutionen i konkurrencen mod store multinationale giganter.

Det er jo ikke kun det, at man vil overføre op til 100 mio. kr. til andre, som kan få lov at lave en radiostation. Jeg har forstået, at det har vakt megen glæde mange steder, og jeg tror da også, at hvis jeg havde en af de virksomheder, der kunne komme i besiddelse af disse 100 mio. kr. for at lave radio, ville jeg også være glad. Men det er jo ikke kun det, som er med til at svække Danmarks Radio, og som svækker Danmarks Radio, uanset at det da er dejligt, at vi over 50-årige, der interesserer os for politik og debat, får en ekstra radiokanal. Man kan da godt argumentere for, at det er dejligt. Det gør ingen skade, selv om man synes, at pengene måske kunne være brugt bedre til at løfte public service-kvaliteten i forhold til andre målgrupper, hvor man ved at det ser svagt ud.

Men det er ikke den eneste måde, man svækker Danmarks Radio på. Man gennemfører jo en værditest, som jeg tidligere har kaldt et bureaukratisk mareridt, og det bureaukratiske mareridt er det lykkes at fastholde. Der er da heller ingen tvivl om, at hvor man vel kunne forestille sig, at vi i Danmark ville forsøge at begrænse EU-reglers skadevirkning så meget som muligt for at gavne Danmarks Radio, er det åbenbart nogle andre, kommercielle interesser, som har været vigtigst for dem, der lavede det her medieforlig.

Man har insisteret på, at en større del af Danmarks Radios produktion skulle i udbud. Og jeg er ikke imod, at noget af Danmarks Radios produktion kommer i udbud – undtagelsesvis kan jeg godt synes, at udbud på det her område indimellem kan være fornuftigt – men at øge denne mængde meget markant, samtidig med at man

øger antallet af kroner til public service, som betyder, at vi så kan give penge til nogle programmer, der kan sendes af nogle kanaler, der sender fra England og derfor ikke er underlagt dansk lovgivning, synes jeg altså også er en klar svækkelse.

Bare til allersidst: Man har valgt den værst tænkelige måde at åbne op for flere reklamer på TV 2 på. Man har valgt at lave skjulte reklamer. Så siger man, at der både før og efter programmet skal gøres opmærksom på, at der her er skjulte reklamer, men hvorfor tror man, at der er så mange penge i det? Tror man ikke, at de virksomheder, som betaler for placering af produkter, godt ved, hvad de går ind til?

Enhedslisten ser frem til at få den her aftale lavet om efter næste valg.

Kl. 13:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er hr. Simon Emil Ammitzbøll, Liberal Alliance.

Kl. 13:13

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jeg skal lægge ud med at sige tak til fru Karin Nødgaard, som jo faktisk tidligere har meddelt, at Liberal Alliance bakkede op om det her lovforslag. Nu trak behandlingen så lidt mere ud, så jeg alligevel kunne få lov til at holde en ordførertale, og det vil jeg så gøre. Der er ikke ændringer i synspunktet, siden fru Karin Nødgaard meddelte, at vi var for lovforslaget; det er vi sådan set stadig væk. Vi er glade at være en del af medieforliget sammen med regeringen og Dansk Folkeparti. Vi synes, det er et rigtig godt medieforlig, der er lavet, det skaber nogle gode rammer for de danske medier, offentlige såvel som private. Nu drejer det her sig jo så om et konkret lovforslag, som jeg derfor vil forholde mig mere detaljeret til.

I Liberal Alliance er vi meget glade for, at man har fået udbud af den fjerde landsdækkende FM-radiokanal, sådan at man får brudt DR's monopollignende tilstand på området landsdækkende radio. Vi er glade for, at der bliver en egentlig konkurrencesituation. Vi får mere mangfoldighed på radiomarkedet, og jeg er helt sikker på, at den nye radiokanal, når den på et tidspunkt bliver sat i gang, vil sørge for, at taleradio vil blive mere udbredt til nye målgrupper på samme måde, som TV 2 News har formået at ramme nogle målgrupper, som ikke nødvendigvis så Deadline tidligere, selv om man kan sige, at det er nogle af de samme debatter, der foregår på de forskellige tv-stationer.

Også styrkelsen af public service-puljen er vi meget tilfredse med, ikke kun med det, der er i forslaget her, men selvfølgelig også den økonomiske styrkelse, som er en del af forslaget, fordi det sikrer, at der kan blive produceret kvalitets public service-udsendelser, der kan blive sendt på private tv-stationer. Og det virker. Vi kan jo se, at det virker så meget, at selv Danmarks Radio nu er begyndt at købe tv-serier, der tidligere har været sendt på TV 3, støttet af public service-puljen. Hvis det ikke skulle være beviset for, at det virker, så ved jeg ikke, hvad man mere kunne ønske sig.

Det med en øget public service-pulje hænger jo også sammen med, at vi samtidig – det er ikke i forbindelse med lovforslaget, men dog i forbindelse med forliget – stiller et krav om, at der skal være øget konkurrenceudsættelse på de opgaver, som DR har internt, sådan at der er flere af DR's programmer, der vil blive konkurrenceudsat, så private kan være med til at byde ind, og der er det helt klart vores holdning, at jo mere konkurrence der er, jo bedre programmer får man.

Det viser sig jo også, at med de krav, man stillede i den tidligere medieaftale, og som var mindre end dem, man stiller i den nye medieaftale, har selv Danmarks Radio været så begejstret for den her konkurrenceudsættelse, at de har konkurrenceudsat langt mere, end

forligspartierne ønskede, og det vil sige, at der faktisk går et par år, før de nye skrappe krav er højere end det, DR allerede frivilligt gør i dag, fordi DR ved det, som vi ved, nemlig at konkurrence giver øget kvalitet til en lavere pris, og dermed får man mere for licenspengene.

Både spørgsmålet om den fjerde radiostation og spørgsmålet om public service-puljen lever også op til en af de ting, der er meget vigtige for os i Liberal Alliance, nemlig at der er en større andel af den public service, der bliver udbudt til befolkningen, som bliver varetaget af private aktører, end tilfældet er i dag, hvor langt, langt det meste bare blive givet direkte til Danmarks Radio. Vi er glade for den her aftale, men jeg kan allerede nu afsløre, at vi, hvis vi skal være med til at indgå en aftale om 4 år, satser på at øge andelen af public service-midler, som kommer ud at arbejde i den private branche, sådan at der kommer mere konkurrence og mere kvalitet.

Så er der også en udbygning af værditestordningen, som jo i virkeligheden bare skal sikre, at det, Danmarks Radio sender og laver, er public service, også når de bevæger sig ud på nye områder. Vi kan jo hver især have mange holdninger til, hvad der er public service, men jeg synes, det er farligt, hvis det ender med, at det er public service, bare det er Danmarks Radio, der står som afsender. Det er jo sådan, det desværre har udviklet sig, og det er det, værditesten skal være med til ligesom at sætte en bremse ind over for.

På filmområdet har vi styrket dansk film ved at give flere penge fra licensmidlerne, samtidig med at vi har lettet den byrde, tv-stationerne havde i forhold til at skulle investere i dansk film.

Endelig glæder vi os som det sidste meget over den del af lovforslaget, der handler om, at reklamereglerne bliver liberaliseret, sådan at der er mulighed for at tjene flere penge, bl.a. for TV 2. Hvis det havde stået til os, skulle man have liberaliseret reklamereglerne endnu mere. Vi synes godt, man kunne have åbnet op for f.eks. breaks på tv-stationer, som sender fra Danmark, men det er jo et forlig, vi har lavet, og vi er blevet enige om det, som Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance nu kunne blive enige om.

Men alt i alt synes vi, det er et rigtig godt forlig og et rigtig godt lovforslag, som vi selvfølgelig bakker op om.

Kl. 13:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et kort spørgsmål fra hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:18

Mogens Jensen (S):

Tak. Det er jo selvfølgelig bare en lille smule besynderligt at høre det skifte, der er kommet, fra hr. Simon Emil Ammitzbøll var radikal medieordfører, til han nu er blevet medieordfører for Liberal Alliance. Væk er al snak om vigtigheden af oplysning og kultur og dannelse i samfundet. Næh, nu er vi ude på ultraliberalismens yderste kant, nu handler det om markedet, det handler om konkurrence, og det eneste, vi sådan set manglede, var, at Liberal Alliance havde fået ført ind i medieforliget, at der også skulle være nye serieprogrammer om bankvirksomhed i Danmark, så var det hele jo sådan set fuldent.

Nu nævnte ordføreren for Liberal Alliance som et argument for public service-puljen, at der er en serie, som er blevet købt tilbage, som blev produceret på TV 3, af Danmarks Radio. Det er da en katastrofe. Det viser jo netop, at public service-puljen ved at poste penge i dramaproduktion ovre på TV 3 ikke når ud til tilstrækkelig store målgrupper. Det kan man på DR, og derfor købte DR den tilbage. Hvorfor ikke lægge de dramaproduktioner i DR, hvor folk rent faktisk ser dem?

Kl. 13:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Nu håber jeg, ordføreren også hørte, at jeg jo talte om public service: mere for pengene, øget kvalitet. Det var sådan set noget af det, jeg talte om.

Når det er sagt, så kom eksemplet om »Lulu og Leon«, tv-serien fra TV 3, støttet af public service-puljen, senere købt af Danmarks Radio og sendt der, netop som et eksempel på, at der åbenbart bliver produceret så godt public service-tv med støtte fra public service-puljen, at selv hr. Mogens Jensens eget kvalitetsstempel, nemlig DR siger, at det er af så høj kvalitet, at man vil købe det og sende det i den bedste sendetid. Jeg siger ikke, at det for mig er formålet, at det, der bliver produceret med støtte fra public service-puljen, skal sendes på DR. Jeg nævner bare, at dem, som hr. Mogens Jensen plejer at bruge som kvalitetsmålestok, faktisk synes, det var så godt, at de gerne ville sende det kl. 20, dvs. i den bedste sendetid.

Kl. 13:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:21

Mogens Jensen (S):

Jeg er nødt til at fastholde, at der jo er en årsag til det med »Lulu og Leon«, som rigtigt nok blev produceret for licensbetalernes penge ovre på TV 3, en station, som har milliarder af kroner i ryggen og måske egentlig selv burde gøre noget for at tiltrække seerne og lave ordentlig dramatik i Danmark, frem for at det er licenskroner, der skal bruges på den. Der producerer man så en serie, som er ganske udmærket. Den bliver bare set af meget, meget få mennesker, og derfor vælger man ikke at videreføre den. Derfor bliver den købt af Danmarks Radio, for der ser man altså dramaserier.

Er det ikke meget bedre brug af licensbetalernes penge, at drama rent faktisk bliver produceret og udsendt i de medier, hvor folk rent faktisk ser dem? Det synes jeg Liberal Alliances medieordfører mangler at svare på. Er det ikke en bedre udnyttelse af public service-midlerne, at udsendelserne rent faktisk bliver lyttet til, hørt af og set af mennesker? Det gør de altså på Danmarks Radio, det gør de på TV 2, hvorfor ikke bruge pengene der i stedet for at kaste dem ud til internationale mediekoncerner, der i forvejen selv burde kunne investere i forhold til at få de milliardindtægter hjem, som de jo hiver hjem i Danmark og andre lande?

Kl. 13:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:22

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

I Liberal Alliance tror vi på konkurrence og mangfoldighed. Vi mener, det er godt, at der er flere aktører, der kan byde ind med, hvad public service er, for vi tror, at det øger kvaliteten af public service, og at borgerne får noget bedre, end de ellers havde fået.

Det er jo så bare en forskel på den socialdemokratiske mediepolitik og en liberal mediepolitik, at vi tror på, at jo flere der kan byde ind, jo bedre resultat får man, mens man som Socialdemokrat tror, at hvis der kun er en, der kan byde ind, får man det bedste resultat. Det er klart, at det er en holdningsforskel. Den skal der være plads til, og det er så derfor, vi har den diskussion, som vi har.

Men jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan man kan være så optaget af, hvilken tv-station der udsender et produkt, som hr. Mogens Jensen åbenbart mener er et kvalitetsprodukt, og hvordan det kan blive et problem for hr. Mogens Jensen, at det er en kommerciel tv-

station, der udbyder det. Den skal i øvrigt leve op til et krav om at komme ud til en stor del af den danske befolkning.

Kl. 13:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det fru Ellen Trane Nørby med et spørgsmål.

Kl. 13:23

Ellen Trane Nørby (V):

Tak. Jeg vil gerne spørge ordføreren for Liberal Alliance om det, vi bør have fokus på i den her sag, ikke netop er de unge. Hvordan sikrer vi en høj kvalitet af de programmer, der bliver udsendt til de unge? Kan Liberal Alliances ordfører sådan foranlediget af hele den diskussion, der nu er pågået med hr. Mogens Jensen, ikke bekræfte, at hvis vi kigger på ungdommen i Danmark, er det faktisk kun – hvis vi tager tallene fra 2009 – omkring hver syvende, der ser programmer, der kommer fra Danmarks Radios ungdomsflade? Derfor er det vel relevant, hvis vi gerne vil have, at de unge kan relatere til andre mediebilleder end rene amerikanske mediebilleder, at vi så også sikrer en stærk dansk indholdsflade på andre kanaler end kun Danmarks Radio.

Kl. 13:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Jamen jeg vil give Venstres ordfører ret i, at man skal passe på med, at det eneste, man koncentrerer sig om, er kvantiteten, altså hvor mange der ser der. Og det er jo rigtigt, at der er stor forskel på, hvordan de forskellige grupper i samfundet bruger medierne. Der er en masse, især ældre, som bare sidder foran fjernsynet og kun ved, at det er knap et og knap to, der virker, og ikke rigtig har fundet ud af, at der er kommet stor konkurrence. Så er der især blandt mange yngre mediebrugere jo en kæmpe konkurrence, ikke kun i forhold til hvilken tv-station man ser, men også i forhold til en række nye medier, som man bruger i stedet for. Det er fuldstændig korrekt, at nogle af de målgrupper når man bl.a. ved at sørge for, at public service også kan blive sendt uden for de klassiske public service-stationer.

Men for os er hovedargumentet bare, at konkurrencen i sig selv sikrer øget kvalitet og mangfoldighed. Jeg forstår ikke, hvorfor man skulle gå ind for mindre kvalitet og mindre mangfoldighed.

Kl. 13:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere spørgsmål, og så er det kulturministeren.

Kl. 13:25

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg vil godt takke Folketingets flertal for, at vi nu gennemfører en ny medielov. Jeg synes, det har været et godt arbejde, vi har haft, og jeg havde også gerne håbet, som hr. Holger K. Nielsen gav udtryk for, at det kunne have været et bredere forlig, for det er altid bedst. Men det var så ikke muligt, og det, der skilte os ad, var jo tydeligvis ikke Danmarks Radio, men dette, at der kommer en ny radiokanal, og det er selvfølgelig klart, at den kommer på FM-båndet.

Der vil jeg godt understrege, fordi debatten forekom mig noget uklar flere gange, at det, vi i virkeligheden har gjort, er, at vi har gennemført Socialdemokratiets og Radikales lov fra 2000, hvor de sagde, at den fjerde kanal skulle ud i udbud, og at den udbudsrunde skulle være for 8 år. Så var det Danmarks Radio, der vandt den, men hvis man vinder noget for 8 år, kan man ikke regne med at have det for evigt, og det vil sige, at så skal det altså i udbud igen. Vi har re-

spekteret Socialdemokratiets og Radikales lov, den vil så gå i udbud igen, og her har vi så valgt at sige på baggrund af de 8 års erfaringer, at vi prøver at se, om vi ikke kan lave en anden kanal.

Hvorfor har vi så valgt denne nye form, denne news/talk-radio eller nyheder/tale-radio? Ja, det er lidt svært at finde ud af, hvad det er for en radio, hvis man hører hr. Mogens Jensen. Nogle gange står han og siger, at nu slår vi lokalradioerne og P 3 og P 4 ud, men det er jo faktisk ikke det, der er lagt op til. Andre gange siger han, at det bliver en konkurrent til P 1, som der ikke er brug for. Men altså, hvordan kan man være en konkurrent til både P 1 og lokalradioerne? Det tyder på, at hr. Mogens Jensen vælger sin kanalprofil efter, hvem han skal argumentere med, men det er jo ikke særlig sagligt, så lad mig derfor kaste lys over det.

Det, der var meningen, var ikke at lave en ny konkurrent til lokalradioerne og P 3 og P 4. Dem er der rigeligt af derude. Det har været prøvet et par gange, og det synes jeg egentlig ikke var særlig interessant, for der er masser af den slags kanaler. Det er jo rigtigt, som det er blevet sagt, at der jo er et monopolbrud der, så hvorfor skulle vi det?

Det, der er vores opfattelse – og det kan hr. Holger K. Nielsen så kalde ideologi, men man har også lov til at have en politisk opfattelse, vi er jo i politik, fordi vi synes, der er noget, der skal gøres bedre og anderledes – og det, vi vurderede, var, at det jo i virkeligheden er P 1, som har brug for en konkurrent og for at se, om det kan laves på en anden måde. Det er ikke nogen kritik af P 1, det skal overhovedet ikke forstås som et opgør med P 1, for det er det overhovedet ikke. Jeg har selv været chef for store dele af P 1, jeg har dyb respekt for P 1, og jeg lytter meget til P 1. Jeg har stor respekt for Danmarks Radio, og jeg lytter meget til Danmarks Radio, men det betyder jo ikke, at man ikke må have mangfoldighed. Det, at man kan lide én ting, betyder jo ikke, at man skal sige, at så må der ikke være noget som helst andet.

Siden operasangerens dage omkring 1930, hvor Danmarks Radio holdt tilovre i Størekassen, er der sket det, at der er kommet mere kommunikationsteknologi. Det er muligt at kommunikere på flere platforme, det er muligt at have flere kanaler, FM-kanaler og nu også andre former for kanaler. Det er alt sammen blevet muligt. Når alt det er muligt derude og det bruges, skal vi så sige: Jamen vi interesserer os nu kun for én mulighed og én institution? Det ville da være at svigte mangfoldigheden. Det kan man godt kalde ideologi eller politik, og jeg står gerne ved, hvad min politik og vores politik er, nemlig at vi ønsker at fremme mangfoldigheden. I et demokrati skal der være mangfoldighed og mange indgange, også når man tænker på kulturstoffet. Det er jo ikke, fordi det er blevet overforkælet, det kan man jo også se af, at mediedirektøren i Danmarks Radio gør meget ud af at sige, at nu vil han gøre mere ud af f.eks. litteraturstoffet, hvilket er en erkendelse af, at der har været gjort for lidt ud af det. Det vil sige, at man da godt kunne forestille sig, at en ny kanal også kunne levere kulturstof på en ny måde, og lad det dog blive afprøvet. Alt andet har været prøvet, men hvorfor skulle vi dog ikke prøve at se, om vi ikke kan få mere kultur- og samfundsstof ind i kraft af en ny kanal? Det er det, der er ideen i det.

Vi har så haft et af os uafhængigt udvalg – men sammensat af os selvfølgelig – til at komme med anbefalinger, og vi har fulgt den model, som vi synes appellerer bedst inden for det område, jeg har nævnt, og som også kan få de unge i tale, for det er jo interessant, som fru Ellen Trane Nørby gjorde opmærksom på, så mange unge der har fravalgt Danmarks Radio.

Så der skulle være en chance for nu at kunne understrege, at dette ikke er et opgør med Danmarks Radio. Som jeg selv sagde, dengang jeg var radiorådsformand eller næstformand, at havde man ikke Danmarks Radio, så skulle man opfinde den, for den er en meget væsentlig institution med hensyn til at sørge for formidling af kultur, nyheder osv. til debat for os alle sammen overalt i landet – meget vigtig.

Derfor vil jeg også godt ramme en pæl igennem, at vi skulle have lavet en nedskæring. Jeg står her med licenstillførslen til Danmarks Radio i faste priser, altså indekseret, og hvis vi ser på indeværende aftaleperiode, som hr. Holger K. Nielsen og hr. Mogens Jensen er med i, og siger, at indekstallet er 100 i 2007, så falder det under det forlig, de er med i, til 99 i 2008, men så stiger det igen til 100 i 2009 og 2010, og i den nye aftaleperiode er det 100 hele vejen igennem, så der er altså ingen nedskæringer.

Der er selvfølgelig fjernet de penge, som ikke skal bruges længe, når man ikke har den kanal, man havde i 8 år, ligesom der selvfølgelig er overført penge til film, og i går, da vi lavede filmforliget, var hr. Mogens Jensen i hvert fald glad for at registrere, at der er overført flere penge til film. Så er det klart, at der er færre penge til noget andet, for man kan jo ikke få penge for noget, man ikke laver. Så det er altså ikke rigtigt, at det er et opgør med Danmarks Radio. Danmarks Radio er uændret og på samme økonomiske niveau, og de nye opgaver, som vi har givet Danmarks Radio i aftalen, er der tilført nye penge til.

Jamen hvor kommer så alle de penge fra? Når Danmarks Radio ikke er skåret ned, og der er kommet penge til noget nyt, er det logiske spørgsmål jo: Hvor kommer alle de penge fra? Jo, de kommer fra, at der er kommet flere licensmidler ind end forventet, og derved fremkommer der et beløb, som kan bruges, og det kan kun bruges til medierne. Man kan spørge, hvorfor vi så ikke kan spare dem; i disse økonomisk hårde tider kunne man vel tage de penge og spare dem. Det må vi bare ikke, for det er medielicensbetalernes penge, og de kan derfor ikke gå i statskassen, men skal bruges inden for medierområdet.

Derfor har det været vigtigt for mig at understrege, hvad der har været filosofien bag det her, og hvad der er sandt og falsk i forbindelse med den nye politik, der bliver ført. Vi har selvfølgelig også ønsket mere mangfoldighed, som fru Ellen Trane Nørby jo har gjort meget klart her, gennem at få flere public service-produkter, og det vil sige, at vi har øget puljen. Det har to formål: Der bliver lavet flere public service-produkter, og der kommer flere public service-producenter, og nu kan de også bruges på radiosiden. Det vil sige, at vi får flere producenter, der kan lave film og radio, end vi havde før, og det er da meget godt. Det er da meget godt, at vi får mere mangfoldighed og får set, om det kan gøres på andre og nye måder, og flere stemmer kan komme ind, og flere talenter kan få lov at udfolde sig, og det er da meget godt. Det har selvfølgelig krævet, at der kommer penge ud i miljøerne, som så kan producere til Danmarks Radio, og det synes jeg da vi skal være glade for. Det betyder så også, at der kommer public service på flere platforme, og her vil jeg vende tilbage til det, jeg sagde før, nemlig at nu er der altså flere platforme, fordi kommunikationsteknologien har skabt flere platforme. Det må vi da også tage højde for, og så er det da kun godt, der kommer mere public service, altså alment forbrugsstof.

Det er det, jeg godt har villet præcisere, og det er de bemærkninger, jeg synes jeg har villet komme med her, fordi det er det, debatten har cirklet om i dag. Alle de øvrige goder ved forliget er jo blevet nævnt af alle de ordførere, som går ind for det, så dem vil jeg ikke komme ind på, men jeg har villet præcisere vores filosofi bag forliget og også forligets forhold til Danmarks Radio.

Kl. 13:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning. Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:33

Mogens Jensen (S):

Tak. Jeg vil fortsætte diskussionen om den nye radiokanal. Nu nævner ministeren jo så, at den skal være et alternativ til P 1, og jeg vil gerne have ministeren til at bekræfte, at den skal være et alternativ til P 1 og den målgruppe, der i dag er på P 1, for at skabe noget konkurrence

til Danmarks Radio. Er det rigtigt? For jeg synes jo, det bliver modsagt lidt af, at det bliver en radiokanal, der skal have op til 43 pct. musik, hvilket jo netop i højere grad gør den til en musikradio, der mere ligner P 3 eller P 4. Måske kan kulturministeren bringe klarhed over det.

Så står jeg her med en artikel fra MediaWatch, der netop også på baggrund af det koncept, man har valgt til radioen, refererer, at det skal være en radio for en målgruppe på over 35 år. Kan ministeren bekræfte det? For så er det jo, medmindre man nu er begyndt at definere unge som værende over 35 år – det er vi nogle der ville være glade for – ikke en radio for den unge målgruppe, ministeren er i gang med at skabe. Men kan ministeren bekræfte det?

Kl. 13:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Kulturministeren.

Kl. 13:34

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Altså, det, der er ideen med det, er, at det er et alternativ til P 1, så man også kan få yngre lyttere ind. Derfor har jeg heller aldrig været enig i det med, at målgruppen er over 35 år, men jeg har registreret, at det er blevet sagt, så det har hr. Mogens Jensen fuldstændig ret i. Men mit valg har ikke været at sige, at målgruppen skal være over 35 år. Jeg kan sagtens forestille mig, at der med den mangfoldighed, der kommer, og med den nye måde at gøre tingene på og med den varierede musikprofil vil være mange under 35 år blandt lytterne til den nye kanal, og det vil jeg sandelig også håbe at der kommer. Så udtalelsen om, at målgruppen skal være over 35 år, kommer jo ikke fra mig, for jeg har aldrig været enig i den smalle betegnelse. Jeg har registreret, at det er blevet sagt, men det er ikke min opfattelse. Jeg håber sandelig, at der kommer lyttere under 35 år til den.

Til spørgsmålet om, hvorvidt den skal være et alternativ til P 1 eller P 2, vil jeg sige, at den skal være et alternativ til P 1 og P 2, og hvad angår den klassiske musik, vil jeg henvise til kulturdirektøren, Morten Hesseldahl, der jo har sagt, at den klassiske musik kommer til at stå lige så stærkt i Danmarks Radios programflade som før – og de bruger selvfølgelig også DAB'en. Og det manglede da også bare andet; når man har orkestrene, skal man selvfølgelig anvende dem.

Kl. 13:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:35

Mogens Jensen (S):

Nu ved jeg, at ministeren har en fortid i DR, og jeg oplever også, at ministeren synes, det er vigtigt, at vi har et stærkt DR. Jeg vil bare spørge, om det ikke vækker bekymring hos ministeren, at vi sådan set svækker vores public service-institutioner, uanset om vi taler om DR eller TV 2-regionerne, i en tid, hvor der rent faktisk er behov for at styrke dem. Jeg forstår godt, at man kan have ideer om alternativer, det tror jeg vi alle sammen kan have, men var det ikke rimeligst, at man, i en tid, hvor riget fattes penge, brugte pengene på at styrke det, vi har, frem for at kaste sig ud i nogle eksperimenter, som vi ikke ved hvad bliver til?

Må jeg ikke i den forbindelse spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at DR har gennemført en stor fyringsrunde, og at man bl.a. har gjort det, fordi man ikke længere skal have P 2. Man gør det også, fordi regeringen jo med det her forlig sammen med forligspartierne har besluttet, at der over de næste 4 år skal lægges for yderligere 400 mio. kr. produktion uden for Danmarks Radio, hvilket også koster arbejdspladser og dermed selvfølgelig også påvirker kvalitet og indhold i det, Danmarks Radio producerer. Kan ministeren bekræfte det?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Kulturministeren.

Kl. 13:36 der. Både hr. Holger K. Nielsen og jeg vil jo være glade, hvis det lykkes.

Kl. 13:39

Kl. 13:36 **Den fg. formand** (Bent Bøgsted):
Hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:39

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Jeg tror ikke, jeg kan bekræfte det sidste om, at det kommer til at påvirke kvalitet og indhold – jo, måske på den måde, at der kommer bedre kvalitet i indholdet – for meningen med udlægning er jo, at man altså så også får produceret tingene ude, og de skal jo produceres til Danmarks Radio, det er det, der er hele pointen. Så jeg kan ikke bekræfte, at der kommer dårligere kvalitet og indhold, måske tværtimod, fordi det kan laves til andre priser og på en anden måde, når det produceres ude. Så det kan man ikke sige.

Men det er klart, at når man lægger produktion ud, så produceres den jo ikke inde, og når den ikke produceres inde, er det klart, at man frigør sig fra nogle medarbejdere, som der så ikke længere er brug for. Til gengæld vil der blive brug for flere medarbejdere ude i produktionsmiljøerne, og det er jo ikke så tosset endda.

At riget fattes penge, vil jeg lige kommentere ved at sige, at det selvfølgelig ville have været smartest, hvis vi kunne tage alle de her ekstra licensmidler og f.eks. lægge ind i satspuljeforliget eller overføre dem til statskassen. Det kunne da have været det smarteste, men der er bare det ved det, at det må vi ikke, for det er altså en medielicens, og den skal bruges af mediebrugerne. Det, forliget går ud på, er at finde ud af, hvordan vi bruger de ekstra midler bedst, og det er det, vi har truffet beslutning om.

Kl. 13:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Så er det hr. Holger K. Nielsen.

Kl. 13:38

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg har to spørgsmål. Vil ministeren medgive, at da SR-regeringen udbød den fjerde radiokanal, lå det helt klart i betingelserne, at det skulle være en smal kanal? Og kan ministeren give nogle oplysninger om, hvordan det går med Europa-Kommissionens behandling af radiokanalen?

Kl. 13:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Kulturministeren.

Kl. 13:38

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Europa-Kommissionens behandling er naturligvis et meget relevant spørgsmål. Jeg kan ikke sige, hvordan det går med det, for jeg aner ikke, hvordan Europa-Kommissionen vil reagere. Nu kommer lovforslaget til første behandling her, så vil der være en høringsrunde i offentligheden, og samtidig vil den afhøring, om jeg så må sige, af Europa-Kommissionen finde sted. Så hvordan det går med den, kan jeg ikke sige, det er for tidligt i processen. Men hr. Holger K. Nielsen vil selvfølgelig som medlem af Kulturudvalget blive orienteret.

Det er fuldstændig rigtigt, at Socialdemokraterne og Radikale vedtog den fjerde kanal som en smal kanal, og jeg kan huske, at det enten var ordføreren eller ministeren, der sagde, at lyttertallet ikke var afgørende; det står i Folketingets forhandlinger. Ja, og det vil jeg også gerne have at vi husker, når vi skal evaluere den nye kanal, for det er jo en videreførelse af SR-regeringens, men vi har bare ønsket at se, om ikke vi kan lave en kanal, der bringer samfundsstof og kulturstof, og også musik, men musik i en sammenhæng – musikken må ikke bare blive et tapet, men skal være i en sammenhæng på den nye kanal. Lad os se, om ikke man kan få flere interesseret i de stofområ-

Holger K. Nielsen (SF):

Det er muligt, men så er det også udtryk for, at der ikke bare er tale om en videreførelse af de tanker, SR-regeringen havde, for det var ment som en smal kanal, og derfor er det logisk, at det er det, man kender som P 2, som har den fjerde radiokanal. Og det er jo det bil-lede, ministeren vil bryde. Det kan han have alle mulige grunde til, og man kan så diskutere politisk, om det skal brydes – det er klart – men det er ikke rigtigt at sige, at det bare er en videreførelse af de tanker, der lå i SR-regeringens udbudsmateriale.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Kulturministeren.

Kl. 13:40

Kulturministeren (Per Stig Møller):

Det vil jeg gerne bekræfte – så har jeg udtrykt mig uklart, hvis jeg har givet indtryk af andet. Det, jeg viderefører, er tanken om, at det var en 8-årig periode, således at når der hele tiden bliver sagt, at vi tog noget fra Danmarks Radio, vil jeg bare understrege, at loven gav licens i 8 år, og så udløb den altså, og så kan man ikke sige, at DR havde ret til at have den evigt. Det var det, jeg mente med det. Og derfor sagde jeg jo også, at man kan have en filosofi om det eller en politisk holdning til det, og det er det, vi har. Så jeg erkender da fuldstændig, at den kanal, der nu kommer, ikke var tegnet i SR's udspil fra år 2000. Men ideen med, at man byder ud, var i lovforslaget fra 2008.

Kl. 13:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak til kulturministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 33:

Forslag til lov om ændring af lov om institutioner for almen-gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om private gymnasieskoler, studenterkurser og kurser til højere forberedelseksamen (hf-kurser) og lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v. (Ændring af deltagerbeta-

lingen på almene og erhvervsrettede voksen- og efteruddannelser m.v.).

Kl. 13:45

Af undervisningsministeren (Tina Nedergaard).
(Fremsættelse 14.10.2010).

Kl. 13:41

Forhandling**Den fg. formand (Bent Bøgsted):**

Forhandlingen er åbnet. Den første er hr. Troels Christensen, ordfører for Venstre.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Troels Christensen (V):

Det lovforslag, vi skal i gang med her, handler om selve genopretningsplanen. Der er jo en stribe lovforslag, vi skal have igennem systemet her for at implementere, for at gennemføre genopretningsplanen fra foråret.

Det her område drejer sig om selve deltagerbetalingen på voksenuddannelser og videregående uddannelser. Her justerer vi lidt op, og vi justerer lidt ned, vi målretter faktisk deltagerbetalingen for de forskellige fag, således at man sikrer sig, at der på det, man kalder kernefagene, altså dansk, matematik, engelsk og dansk som andetsprog, bliver en lav deltagerbetaling sammen med naturvidenskab, historie og samfundsfag, tysk og fransk.

Det gør vi for at målrette selve indsatsen, sådan at dem, der har en kort uddannelse, har mulighed for at gå ind og sikre sig en fleksibilitet ved lige at give den en ekstra skalle i forbindelse med de kernefag, de mangler. Omvendt går vi hen og hæver betalingen på en række andre fag, idræt, latin, livsanskuelse, psykologi samt samarbejde og kommunikation.

Det kan selvfølgelig være ærgerligt nok, og man kan spørge: Hvorfor skal de så hæves? Men som sagt: Når riget fattes penge og vi skal sikre os, at så mange som muligt kommer i arbejde, må vi altså koncentrere os om kernefagene. Og det er egentlig det, vi gør. Vi får også den tillægsgevinst, hvis man kan kalde det det, at vi får en bedre balance mellem det, det koster at gå på et kursus i et oplysningsforbund, og så det, det koster at gå på VUC-kursus. Man kan jo se, hvis man går deltagerne igennem, at det faktisk er sådan, at der også er rigtig mange pensionister, der går på VUC, og det er jo vældig fint, men omvendt ser vi jo helst, at kompetenceudviklingen sker der, hvor man er sikker på, at man kan komme videre, hvis man får mulighed for at få et enkelt ekstra fag.

Samtidig ser vi også, at der er mange, som har en videregående uddannelse, som tager de her fag. Der siger vi altså så, at når situationen er, som den er, og man vil uddanne sig på et lavere niveau end det, samfundet har betalt for en, må man selv betale noget mere.

Det er sådan set det, der er filosofien i det her. Samtidig samler vi så også 300 mio. kr. op, da vi jo ansvarligt skal samle den regning op, som finanskrisen har efterladt sig. Her bidrager så den del af områderne til selve genopretningsplanen og til at sikre, at vi får en solid økonomi, og at ikke alt for mange arbejdspladser flytter ud af landet, altså sikre, at vi får en solid og bæredygtig samfundsøkonomi. Det har alle områder bidraget til, også det her område.

Loven træder i kraft den 1. januar 2011, og Venstre tilslutter sig forslaget.

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Per Clausen.

Per Clausen (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Troels Christensen synes, det er et ansvarligt forslag. Jeg vil godt spørge hr. Troels Christensen, om han mener, at det, vi har brug for i Danmark i dag med stigende arbejdsløshed og den viden, vi har om, at dem, der arbejder i Danmark, og også de arbejdsløse, har et stærkt, stærkt behov for få fornyet og forbedret deres kvalifikationer, er, at man skærer ned på efteruddannelsen? Er det ansvarligt?

Kl. 13:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:45

Troels Christensen (V):

Nu er det der med at skære ned sådan noget underligt noget. Jeg kan fortælle, at fra 2007 og frem til nu er investeringen i videreuddannelser i Danmark steget fra 5,5 mia. kr. til 7,4 mia. kr., så man kan ikke kalde det særlig begrænsende eller besparende. Nej, det er sket, fordi vi i regeringen har villet det med livslang læring.

Nu står vi altså bare i en situation, hvor vi skal samle regningen op, fordi vi agerer ansvarligt modsat dem ovre på den anden side, som jo bare lader det hele sejle. Det vil vi ikke være med til. Vi skal samle regningen op, og så målretter vi i stedet for uddannelserne til kerneområderne, det, som vi er sikre på er det, der er vigtigst, når man skal videre med sit fag, når man lige trænger til en ekstra lille kompetence og den fleksibilitet, det giver.

Derfor styrker vi de fag, mens vi siger, at med hensyn til de mere oplysende fag kan man sammenligne med oplysningsforbundene og tage på kursus dér i stedet for – specielt dem, som slet ikke går til eksamen i faget.

Kl. 13:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:47

Per Clausen (EL):

Det, hr. Troels Christensen sådan betegner som lidt hobbyvirksomhed, sådan må man forstå hans udtalelse, er f.eks. it-kurser. Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Troels Christensen, om han og Venstre ikke er opmærksom på, at der faktisk er rigtig mange mennesker, som har et meget stort behov for at få opkvalificeret deres it-kompetencer. Det er det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Når hr. Troels Christensen har gennemgået statsbudgettet og er nået frem til, at der er brug for penge, mener han så virkelig, at det er vigtigere at beholde skattelettelserne til de 10 pct. rigeste danskere, end det er at sikre, at der er penge til at gennemføre en yderligere oprustning af efteruddannelsesindsatsen? Det må han jo mene, siden han når frem til, at lige præcis den måde, vi i hvert fald skal finde nogle penge på for at vise, at vi er rigtig ansvarlige, er ved at skære ned på efteruddannelsen – det, alle ellers hævder er en forudsætning for, at der kan komme økonomisk vækst i Danmark i fremtiden.

Kl. 13:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:48

Troels Christensen (V):

Hr. Per Clausen har åbenbart ikke hørt efter, hvad det var, jeg sagde. For jeg sagde rent faktisk, at vi bruger flere og flere penge på vide-

reuddannelse, og det er, fordi vi satser på videreuddannelse. Det var det, jeg sagde.

Så bliver det nævnt, om ikke it-uddannelse er vigtig. Jo, det er meget vigtigt, og det kan man få alle mulige steder, og stort set alle de andre fag har jo en eller anden form for it i sig. Det er rigtigt, at de grundlæggende it-fag er med på den der hylde af fag, som man selv skal til at betale noget mere for. Det er jeg godt klar over. Men nu er vi jo i den her situation.

Nu kommer vi så til det der med skattelettelser til de rige. Det er, som om hele oppositionen har fået sat sådan en chip op i hjernen, der får dem til at sige skattelettelser til de rige, hver eneste gang man kommer med en omprioritering af samfundsøkonomien. Jeg ved ikke, hvad det er for noget vrøvl, for det er jo rent faktisk sådan, at mange ganske almindelige LO-familier har fået glæde af de skattelettelser. Så hvad er det for noget sludder at komme med! Det er jo sådan, at alle danskere har fået glæde af de her skattelettelser, og det, at vi har fået glæde af de her skattelettelser, er jo også noget af det, der skal sikre, at ikke alle arbejdspladser flyver ud af landet.

Kl. 13:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ja tak, så er taletiden udløbet.

Den næste er hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:49

Kim Mortensen (S):

Man kan sige meget, men det var i hvert fald en lang forklaring. For at gøre den lange forklaring kort, vil jeg sige, at det her jo er et lovforslag, der har til formål at sørge for, at der er færre, der tager en uddannelse, og sådan tror jeg også at forslaget kommer til at virke. Det, der er sørgeligt, er jo sådan set bare, at vi har mere brug for, at der var flere, som tog mere uddannelse, og at der var flere penge til rådighed, så medarbejdere på virksomheder kunne opkvalificere sig ved hjælp af voksen- og efteruddannelse.

Man kan jo læse i regeringens lovforslag her, at et af argumenterne for at indføre den her deltagerbetaling netop er, at der har været en stigning i udgifterne til voksen- og efteruddannelse, og derfor skal man have en øget deltagerbetaling – underforstået, at så skal der være færre, der tager en uddannelse. Og konsekvensen bliver så målt til at være 68,5 mio. kr. i besparelser i 2014, fordi der er færre, der tager en uddannelse.

Kan Venstres ordfører, hr. Troels Christensen, bekræfte, at formålet med hele det her lovforslag er at sørge for, at der er færre medarbejdere på virksomheder og i den offentlige sektor, som tager en voksen- eller efteruddannelse?

Kl. 13:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:50

Troels Christensen (V):

Nej, vi er sandelig meget interesserede i, at så mange som muligt efteruddanner sig, men vi er også, når riget fattes penge, interesserede i at gå ind og kigge på: Er der nogle områder her, hvor vi kan se at der er mange, der går på et kursus uden f.eks. at melde sig til eksamen, uden at gå op til eksamen? Hvorfor kan de ikke lige så godt tage deres kurser ved oplysningsforbundene, når de sådan set udbyder de samme kurser, sådan at der bliver flere penge, så vi kan sætte prisen ned på kernefagene, sådan at der er flere af de kortuddannede, der kan få sig en uddannelse? Det er sådan set det, der er filosofien.

Så der er faktisk meget rigtig god fornuft i det her forslag, når vi er en tid, hvor vi ikke bare kan øse ud af pengene.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Kim Mortensen.

Kl. 13:51

Kl. 13:51

Kim Mortensen (S):

Det var en fantastisk god sammenligning, og jeg må sige, at efter tidligere at have været ansat 10 år i et oplysningsforbund er jeg selvfølgelig glad for den omsorg, som Venstre lige pludselig føler for oplysningsforbundene, hvor man siger, at nu skal man hæve deltagerbetalingen her, så det kan blive lige så dyrt som hos oplysningsforbundene, for ellers er det synd for de oplysningsforbund, som Venstre har været med til at fjerne tilskuddet til, og hvor deltagerprisen derfor er blevet så dyr. Det er jo en fantastisk argumentation, vi her hører fra Venstres ordfører.

Men spørgsmålet var egentlig: Når man i lovforslaget direkte argumenterer på den måde, at der skal være færre, der tager en voksen/efteruddannelse, matcher det så med de krav, som vi ellers går rundt og taler om, når vi siger, at der er brug for, at der er flere, der tager en voksen/efteruddannelse, og at der kommer et kompetenceløft på de danske virksomheder og på det danske arbejdsmarked?

Kl. 13:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Troels Christensen (V):

Det, vi har brug for i det her land, er, at der er styr på økonomien, og at vi samler regningen op. Det vil oppositionen åbenbart ikke være med til. Det vil vi gerne være med til, og vi vil tage ansvaret for det. Og nogle steder kommer det til at gøre lidt ondt, men her målretter vi det altså simpelt hen mod mulighederne for at få en kompetencegivende uddannelse og komme et skridt videre, ved at vi lader kernefagene blive billigere og de mere oplysende fag blive dyrere.

Kl. 13:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere, der har spørgsmål. Den næste ordfører er hr. Kim Mortensen fra Socialdemokraterne.

Kl. 13:53

(Ordfører)

Kim Mortensen (S):

Det lovforslag, vi står med her, er en del af regeringen og Dansk Folkepartis nedskæringspakke fra i foråret, som skal betale regningen for regeringens rødvinreformer og regeringens tidligere for-sømmelser. Denne del af regningen skal så betales af kursister og studerende eller af de virksomheder, som stadig væk sender deres medarbejdere på efteruddannelse, og det skal ske igennem en højere deltagerbetaling.

Dette lovforslag betyder sammen med de øvrige nedskæringer på voksen- og efteruddannelsen, at voksne kortuddannede f.eks. nu ikke længere får mulighed for i tide, mens de er beskæftiget, at omskole sig til et andet fag, sådan som vi eksempelvis har kunnet se det for medarbejdere på det nu lukkede Lindøværft. Der har medarbejderne i en kombination af kurser inden for almen voksenundervisning, ordblindeundervisning samt hf-fag kunnet efteruddanne sig til socialrådgivere, til pædagoger eller til fængselsfunktionærer for nu at nævne tre helt konkrete eksempler på, hvad voksen- og efteruddannelse kan bruges til. Lovforslaget vil nu ramme en række andre, der er i brancher, hvor de er enten fyringstruede eller fyringsvarslede. De får nu ikke længere mulighed for at omskole sig, medmindre der kommer en rig onkel med en stor pose penge.

Høringssvarene peger jo også helt entydigt på de konsekvenser, det her lovforslag vil få. Det vil betyde, at vi får mindre kompetenceudvikling, det vil betyde, at vi får en dårligere uddannet arbejdsstyrke, det vil betyde, at vi får en reduceret mobilitet på arbejdsmarkedet, for blot at nævne nogle af de konsekvenser, der peges på.

Ud over øget brugerbetaling gennemfører Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti i øvrigt yderligere også en halvering af den tid, man kan modtage statens voksenuddannelsesstøtte. Man gennemfører nedskæringer i statens voksenuddannelsesstøtte, og man gennemfører nedskæringer på 20 pct. i arbejdsgivernes godtgørelse.

For Socialdemokratiet er det helt uforståeligt, hvorfor det netop er den fleksible arbejdsmarkedsmodel med mulighed for omskoling og opgradering af kompetencer, som nu skal undermineres – tilmed af den samme regering, som rejser rundt i de øvrige EU-lande og netop bryster sig af Danmarks fleksible arbejdsmarkedsmodel. Jeg synes, det er uforståeligt, og jeg synes, det er uforståeligt, at regeringen på trods af alle de her advarselslamper holder fast i nedskæringer – på trods af at alle lige fra arbejdsgiverorganisationer over fagforbund til uddannelsesforbund mener, at det er dybt betænkeligt at reducere uddannelsesindsatsen på den måde. Der er brug for mere voksen- og efteruddannelse, der er ikke brug for mindre voksen- og efteruddannelse.

Det gælder for flere uddannelser, f.eks. arbejdsmarkedsuddannelserne og almen voksenuddannelse, at de er etableret for at give kortuddannede voksne mulighed for at opnå bedre kompetencer, ikke mindst på arbejdsmarkedet, men også hvad angår personlige kompetencer. Ifølge bemærkningerne til lovforslaget har det oven i købet vist sig, at personer med videregående uddannelse deltager i kurser, der ligger under deres generelle uddannelsesniveau. Det gælder for 15 pct. af deltagerne i AMU-kurserne og 10 pct. af deltagerne i almen voksenuddannelse. Det er alligevel for meget, så derfor ønsker regeringen med dette lovforslag at stoppe det og vil derfor indføre fuld brugerbetaling for personer med en videregående uddannelse på almen og erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse.

Det virker, som om forslaget indeholder den logik, at det at uddanne sig er en form for luksus, som den enkelte medarbejder eller den enkelte arbejdsgiver går og sukker efter at få lov til at betale. Men det er jo ikke en luksus, det er noget, som er nødvendigt, og som vi alle sammen har brug for.

Socialdemokraterne synes, at det her lovforslag, sammen med den øvrige nedskæringspakke, er noget makværk. Vi synes, det er uigennemtænkt, vi synes, det er kortsigtet, og vi synes, det rammer socialt skævt. Derfor kan Socialdemokratiet ikke støtte forslaget, og jeg har på vegne af Det Radikale Venstres ordfører, der sidder i forhandlingerne et andet sted i huset, lovet at sige, at hun er enig med Socialdemokratiet, og at De Radikale heller ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:57

Rasmus Jarlov (KF):

I en anden økonomisk situation ville jeg være meget enig i de bemærkninger, som hr. Kim Mortensen kom med om forslaget. For sagen er jo selvfølgelig, at der ikke bliver skåret ned, fordi vi morer os ved det. Her bliver der skåret ned, fordi vi har en økonomisk situation, hvor vi bruger flere penge, end vi har.

Det er der jo flere måder at forholde sig til på, og det ærgrer mig egentlig lidt, at hr. Kim Mortensen slet ikke kommer ind på det, for hvis man tager Socialdemokraternes forslag, vil de mennesker, som bliver ramt af den her besparelse, blive ramt langt hårdere, end de bliver med regeringens politik. Her skal man betale mellem 200 kr. og 800 kr. mere for et fag på en voksenuddannelse. Socialdemokraternes skattepolitik betyder, at hver dansker skal betale 5.700 kr. me-

re i skatter og afgifter. Så jeg vil spørge hr. Kim Mortensen, om han tror, at folk vil betale mellem 200 kr. og 800 kr. for voksenuddannelse, eller om de hellere vil beskattes med 5.700 kr. ekstra.

Kl. 13:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Kim Mortensen (S):

Jeg tror, at både den danske befolkning og virksomhederne er fuldt bevidste om, at det her land har brug for, at der er flere og ikke færre, der tager en uddannelse. Det her forslag betyder ifølge lovforslagets egne bemærkninger, at der vil være færre, der tager en uddannelse, og færre, der gennemfører en uddannelse, og at der dermed bliver færre på det danske arbejdsmarked, der har de kvalifikationer, der er brug for.

Det tror jeg er en udfordring, som vi bliver nødt til at tage på os, også selv om man sidder lukket inde her i Folketingssalen og kan referere lidt fra planer og skattepolitik, åbningsdebatter og finanslovsdebatter.

Kl. 13:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Rasmus Jarlov.

Kl. 13:59

Rasmus Jarlov (KF):

Jeg synes bare, det er ærgerligt, at man overhovedet ikke forholder sig til de økonomiske realiteter. Vi er jo sådan set enige om, at vi gerne vil have flere mennesker til at uddanne sig. Og det er jo forkert, når hr. Kim Mortensen siger, at der netop bliver skåret ned på det her område. Det gør der jo sådan set ikke. Der bliver jo skåret ned på en lang række områder. Det er også sådan, at kommunerne bliver bedt om at holde deres budgetter i ro, og staten skal, så vidt jeg husker, spare omkring 4 pct. på det samlede budget, hvilket vil gå ud over en lang række aktiviteter.

Så det eneste, der skiller os ad, er jo faktisk økonomien, og derfor synes jeg, det er ærgerligt, at hr. Kim Mortensen slet ikke forholder sig til økonomien, og at jeg slet ikke fik svar på mit spørgsmål, nemlig om hr. Kim Mortensen mener, at folk er dårligere stillet ved at skulle betale 200-800 kr. mere for et fag, eller om han mener, at det for de samme mennesker ville være et større problem i gennemsnit at skulle lægge 5.700 kr. ekstra som følge af Socialdemokraternes skattepolitik.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Kim Mortensen (S):

I den første runde spurgte den konservative ordfører, om jeg troede, at de folk, der har brug for de her uddannelser, ville foretrække, at der er uddannelse til rådighed, eller ville foretrække regeringens skattelettelser.

Det, jeg tror befolkningen er optaget af, er selvfølgelig, at vi har styr på de indtægter og de udgifter, som staten har. Nu har vi en regering, som har formået på ganske få år at vende et overskud på 80 mia. kr. til et underskud på 80 mia. kr. Det kan man så beskylde mange andre for at være årsag til, men vi har en regering, der har foræret mange milliarder kroner væk i skattelettelser.

En anden prioritering kunne måske have medført, at man havde investeret nogle flere penge og noget mere opmærksomhed i de uddannelser, som skulle være med til at sikre, at vi har et samfund og

dermed også et erhvervsliv, som gør det her land i stand til at leve i fremtiden. Det tror jeg den danske befolkning er optaget af – og ikke så meget af, om man nu kan skære lidt ned på uddannelsesaktiviteten for at redde nogle penge til statskassen.

Kl. 14:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ikke flere korte bemærkninger, så vi går til næste ordfører i rækken. Det er fru Karin Nødgaard, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:01

(Ordfører)

Karin Nødgaard (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører, fru Marlene Harpsøe, ikke har mulighed for at være til stede, skal jeg fremføre talen på Dansk Folkepartis vegne.

Dansk Folkeparti har aftalt en plan om genopretning af dansk økonomi med regeringen. Vi står i en økonomisk svær tid, en økonomisk krise har været over Danmark og resten af verden, og krisen har sat sine spor. I Danmark har vi taget flere initiativer for at modvirke krisens konsekvenser, men der er også en regning oven på krisen, som skal betales.

I Dansk Folkeparti har vi derfor medvirket til at finde de 24 mia. kr. og yderligere 10 mia. kr. De 24 mia. kr. går direkte til regningen, mens de 10 mia. kr. er midler, der prioriteres til andre områder som sundhed, udsatte grupper og uddannelse.

Med dette lovforslag finder vi midler, der omprioriteres til andre områder. Det sker ved at hæve deltagerbetalingen for visse hf- og stx-enkeltfag samt på tilbudsfag på avu. Derudover skal personer med en videregående uddannelse fremover selv betale for fag på hf, stx eller avu, men der er også fag, hvor deltagerbetalingen bliver lettet, og hvor prisen dermed sættes ned, hvilket sker for fagene naturvidenskab, historie, samfundsfag, tysk og fransk.

Når det er sagt, så vi i Dansk Folkeparti helst ikke, at det var nødvendigt at finde disse penge, men vi er også økonomisk ansvarlige, så selv om smalkost økonomisk set ikke nødvendigvis er populært, er det nødvendigt for at genoprette dansk økonomi oven på krisen.

I ethvert regnskab, uanset om det er statens eller den private husholdnings, skal indtægter og udgifter hænge sammen. Dette forslag medvirker til, at statens regnskab hænger sammen, og til, at den ekstra udgift for krisen dermed kan betales.

Dansk Folkeparti støtter lovforslaget. Jeg skal også sige, at Det Konservative Folkepartis ordfører ikke har mulighed for at være til stede, og derfor også sige, at De Konservative støtter forslaget.

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører i rækken er hr. Karsten Hønge, Socialistisk Folkeparti. Det ser ikke ud til, at han er her. Så prøver vi med hr. Per Clausen, Enhedslisten. Vi venter lige lidt.

Vi går i gang igen. Hr. Per Clausen er kommet, og så må vi se, om hr. Karsten Hønge på et eller andet tidspunkt dukker op, ellers tager vi den derfra. Hr. Per Clausen, Enhedslisten.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at undskyldte, at jeg havde fejlvurderet Enhedslistens størrelse og dermed, hvor hurtigt vi kunne komme på, eller de andre partiers mulighed for at være til stede. Det er jeg selvfølgelig ked af, men det ændrer jo ikke noget ved, at jeg så skal holde min ordførtale til det her lovforslag.

Jeg synes jo, at den tilgang, man har til spørgsmålet om, at det, der udvises her, er ansvarlighed, er spændende. Det må åbenbart væ-

re sådan, at man mener, at en politik, der går ud på, at færre mennesker får efteruddannelse, er udtryk for ansvarlighed. Det har jeg meget, meget svært ved at se fornuften i. Jeg troede faktisk, vi var enige om, at noget af det, der var nødvendigt, var, at flere mennesker fik mere efteruddannelse. Derfor må jeg sige, at hvis det er sådan, at man mener, det er en del af løsningen på den økonomiske krise og den stigende arbejdsløshed, der er i Danmark, at man sørger for, at færre mennesker får efteruddannelse, så er man efter min mening ikke ansvarlig, men fuldstændig uansvarlig.

Selvfølgelig ville man, hvis man ønskede det, være i stand til at finde de 340 mio. kr., som man forventer at spare på det her område, hvis man havde en anden prioritering. For det er jo rigtigt nok, at det her selvfølgelig er et spørgsmål om, hvorvidt man i sidste instans prioriterer skattelettelser højere end at have et ordentligt tilbud om efteruddannelse.

Forslaget kommer jo sammen med en række andre angreb på efteruddannelsesområdet, som også ligger i regeringens såkaldte genopretningspakke. Man forkorter statens voksenuddannelsesstøtte, og man skærer på VEU-godtgørelsen.

Der er jo heller ikke nogen tvivl om, at forringelsen af mulighederne for efteruddannelse vil ramme de grupper, der i forvejen har fået mindst ud af uddannelsessystemet, nemlig de ufaglærte og de borgere, der har en kort uddannelse. Når vi står midt i en krise, hvor tusindvis af faglærte og ufaglærte job forsvinder, sådan som vi f.eks. har set det med Vestas' nedlæggelse af 2.000 arbejdspladser, så er det helt uansvarligt at forringe mulighederne for, at folk kan opkvalificere sig og omkvalificere sig.

Jeg synes faktisk også, at den del af forslaget, der handler om, at man vil indføre fuld brugerbetaling for personer med en videregående uddannelse, er en rigtig, rigtig dårlig idé, for det, der må ligge bag, er, at det åbenbart er regeringens holdning, at så snart man har en uddannelse, er der ikke behov for at opkvalificere sig yderligere i løbet af et helt arbejdsliv. Det virker, som om regeringen mener, at personer med videregående uddannelse f.eks. kun tager fat på hf-niveau for hyggens skyld, men det er jo faktisk sådan, at det her forslag vil ramme den sygeplejerske, der har brug for matematik og kemi for at kunne læse til læge, eller ingeniøren, der har brug for et engelskkursus for at kunne søge bredere i sin jobsøgning.

Der er faktisk rigtig mange mennesker, der, på trods af at de har en høj og en langvarig uddannelse, har brug for det, man kan kalde bedre sidekvalifikationer. De er ikke alle sammen forgyldt økonomisk. Mange af dem har måske, netop fordi de mangler nogle sidekvalifikationer, svært ved at få et arbejde.

Vi kan læse i regeringens bemærkninger til lovforslaget, at man er bekymret over, at udgifterne til området er steget, fordi danskerne efteruddanner sig i stort og stigende omfang på almene og erhvervsrettede uddannelser og kurser, altså, regeringen er bekymret, fordi danskerne efteruddanner sig i stort og stigende omfang. Det er en bekymring, som jeg har meget, meget svært ved at forstå, og at den bekymring så oven i købet fører til, at man skærer ned på området, vil jeg karakterisere som direkte uansvarligt.

I Enhedslisten synes vi ikke, det er noget problem, at folk efteruddanner sig mere. Tværtimod er det meget fornuftigt at tilegne sig nogle ekstra kompetencer i en periode, hvor ordrebøgerne kan være lidt tomme og der ikke er så meget arbejde at få ude på virksomhederne. Vi er helt enige med LO, FTF og GL, som i deres høringsvar slår på, at der ikke er behov for nedskæringer, men for ekstra fokus på efteruddannelse. Det er godt for den enkelte, og det er godt for fremtidens arbejdsmarked, og alle er enige om, at der bliver færre ufaglærte arbejdspladser og behov for et højere uddannelsesniveau.

Derfor er det et fuldstændig forkert tidspunkt at skære i efteruddannelsessystemet, og i stedet for at skære i efteruddannelsesmulighederne burde man benytte denne periode til at tilskynde folk til at opkvalificere sig og til at tage efteruddannelse. Når man tænker på

de mange penge, som der jo er ført dokumentation for bruges på meningsløs aktivering, kan det være underligt at se, at der, hvor man tager fat på at skære ned, er der, hvor folk rent faktisk får nyttig uddannelse.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det undervisningsministeren.

Kl. 14:09

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Tak for det, og tak for behandlingen af lovforslaget. Det glæder mig naturligvis, at der er et flertal – det er ikke overraskende – bestående af Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, der bakker op om forslaget, som er en del af den store genopretningspakke, som har været nødvendig for dansk økonomi for at sikre en sund balance mellem de offentlige indtægter og de offentlige udgifter.

Det er sådan, at regeringen er af den opfattelse, at vi ikke kan betale gæld med ny gæld. Vi har sådan en snusfornuftig tilgang, nemlig at vi ikke kan blive ved med at gældssætte det danske samfund, fordi det på sigt uundgåeligt vil koste velstand og velfærd. Og på den måde er skillelinjen i dansk politik, hvad angår den økonomiske politik, jo tegnet meget klart op, idet der er et flertal i den ene side af Folketingssalen, som tager ansvar for fremtiden. Om end det er ubehageligt og det er kedeligt at skulle skære i de offentlige udgifter, er det nødvendigt og dermed også ansvarligt og værdigt.

Så er der mindretallet – det er det jo i hvert fald indtil videre – i den anden side, som mener, at løsningen på alle de problemer, som den internationale krise har medført og pålagt Danmark, simpelt hen er, at vi tager 31,5 mia. kr. mere i skat ude i virksomhederne og hos borgerne, for så er problemet løst. De 31,5 mia. kr. har været noget forkæret, i og med at fru Helle Thorning-Schmidt i en direkte tv-duel med statsministeren jo ikke ville vedkende sig sin egen politik og sit eget forslag og faktisk ved åbningsdebatten her heller ikke ville vedkende sig de 31,5 mia. kr., som ellers står sort på hvidt i S-SF's eget udspil.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at det ikke på nogen måde er med glæde, at vi henter penge i uddannelsessektoren. Når vi alligevel gør det, skyldes det, at regeringen har besluttet, at selv om vi nedbringer den offentlige gæld, og selv om vi sikrer, at underskuddet på de offentlige finanser kommer i en størrelsesorden, så de også godkender det i det EU, som venstrefløj, den del herovre i hvert fald, normalt bidrager til at sige at vi skal være en del af, har vi stadig væk friholdt kommunerne. De vil ikke blive omfattet af besparelser, selv om vi er blevet ramt af en international økonomisk krise. Vi giver flere penge til regionerne, hvor bl.a. sygehusene får en yderligere saltvandsindsprøjtning, og samlet set bliver der vækst i det danske samfund, både i den private og i den offentlige sektor.

Men når vi har friholdt både kommuner og regioner, er der kun staten tilbage til at løfte de besparelser, der nødvendigvis må følge af, at der bruges for mange penge i det danske samfund. Der har jeg et meget stort driftsbudget, og derfor bliver der også placeret besparelser i undervisningssektoren. Dette lovforslag målretter imidlertid helt konkret besparelserne mod netop personer, som har fået meget uddannelse. Det er folk med en videregående uddannelse. Samtidig reducerer vi faktisk deltagerbetalingen for en række kernefag i voksen- og efteruddannelsessystemet.

Men inden oppositionen nu svinger sig helt op til at tale om nedskæringsregering, og hvor forfærdeligt det dog er, at VKO har haft flertal i så mange år – hvilket mange af borgerne heldigvis fortsat glæder sig over – kan jeg sige, at den offentlige finansiering af voksen- og efteruddannelsesindsatsen, som Venstres ordfører var inde på, er steget fra 5,5 mia. kr. i 2007 til 7,4 mia. kr. i 2009. Jeg har ikke de endelige beregninger endnu, men jeg kan berolige oppositio-

nen, der er meget optaget af, at verdens største offentlige sektor skal være endnu større, med, at jeg kan garantere, at når tallene for 2010 kommer, vil de heller ikke være udtryk for besparelser på uddannelsesområdet.

Så er der tilbage den gode nyhed, at regeringen jo snart barsler med et folkeskoleudspil, der også skal sikre, at vi får flere unge ud af folkeskolen med de nødvendige kvalifikationer til at gennemgå en ungdomsuddannelse.

En anden god nyhed er jo, at vi kan se på de seneste tal fra ungdomsuddannelserne, at flere og flere uddanner sig. Vi kan se, at faldet i ungdomsuddannelserne er faldet med 5 procentpoint inden for det seneste års tid, fra 26 pct. til 21 pct., og vi kan ligeledes se, at den store indsats, vi i fællesskab gør for at skabe praktikpladser, og som vi så sent som i dag har godkendt her i salen ved anden og tredje behandling, har effekt i 2010. Og vi forventer, at den vil have endnu større og endnu bedre effekt i 2011.

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til undervisningsministeren. Der er et par enkelte spørgsmål.

Det første er fra hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:14

Kim Mortensen (S):

Tak for gennemgangen. Jeg er glad for, at undervisningsministeren lige til allersidst også nåede at beskæftige sig med det her lovforslag, som vi diskuterer i Folketingssalen nu. Det var fint, at der blev tid til det.

Engang var det faktisk sådan, at der var en undervisningsminister til at lave uddannelsespolitik, og så havde vi en finansminister, der klarede noget finanspolitik. Nu skal man ikke skyde på budbringeren, og jeg synes, det er fint, at finansministeren så har sendt undervisningsministeren over for at læse op, så vi kan få den polemik, vi plejer at have her i Folketingssalen.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi nu står her med et lovforslag inden for undervisningsministerens ressortområde, som ifølge lovforslagets egne bemærkninger betyder, at der er færre, der får en uddannelse, altså gennemfører en uddannelse. Der bliver mindre voksen- og efteruddannelse på danske arbejdspladser. Der bliver dårligere opkvalificering af virksomhederne.

Så skal vi høre på, at undervisningsministeren beskæftiger sig med fremtiden. Jamen er Danmarks muligheder for at overleve, for at få vækst og for at skabe beskæftigelse ikke netop, at vi investerer i uddannelse og investerer i de medarbejdere, som skal løfte de job, der kommer på fremtidens virksomheder? Var det ikke det – det er så spørgsmålet til undervisningsministeren – undervisningsministeren burde være optaget af rent faktisk sker, i stedet for at læse finansministerens papirer op her i Folketingssalen?

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Undervisningsministeren.

Kl. 14:16

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg synes, hr. Kim Mortensen skulle anerkende, at jeg ikke læste op, jeg kunne det faktisk helt udenad, og det kan jeg, fordi det faktisk er vigtigt at blive ved med at understrege, hvorfor vi laver de tiltag, vi gør, på uddannelsesområdet, for det er klart, at det ikke er sjovt – det er på ingen måde sjovt.

Hr. Kim Mortensen sagde også, at det forekom helt uforståeligt, og jeg kan godt forstå, det er helt uforståeligt for hr. Kim Mortensen og Socialdemokraterne, som jeg sådan set i nyere tid ikke har oplevet tage et økonomisk ansvar på sig forstået sådan, at de anerkender, at det er privatsektoren, der samlet set skal løfte dansk økonomi, dels

skabe deres egne job og dels finansiere de job, der er i den offentlige sektor. Derfor er vi nødt til at skærme dansk erhvervsliv af over for nye udgifter. Der er kun dem og deres medarbejdere til at betale for offentlig service, og det er derfor, at vi nu søger at begrænse væksten i den offentlige sektor. Vi har verdens største offentlige sektor. Vi mistede næsten 200.000 private job under finanskrisen. Det er på tide at bremse op og sige: Vi har ikke kun en forpligtelse som Folke-ting over for offentligt ansatte og over for den offentlige service, vi har også en kæmpestor forpligtelse til at sikre private erhvervsvirk-somheder mod nye skatter og afgifter og økonomiske byrder i en tid, hvor alt for mange job – også i hr. Kim Mortensens område – flyttes til udlandet.

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:17

Kim Mortensen (S):

I hvert fald fremgik det tydeligt, at det sidste her kunne undervisningsministeren næsten udenad, men det havde ikke ret meget med det her lovforslag og det her med uddannelserne at gøre. Nu har vi jo kun et minut til hver af de her replikker, og det er lidt kort til en gennemgang af landets finanspolitik.

Det, som spørgsmålet jo egentlig går på, er, at når nu der er færre, der får mulighed for at få en voksen/efteruddannelse, betyder det så i undervisningsministerens optik, at vi får en bedre kvalificeret arbejdsstyrke ud af det, eller at vi får en dårligere kvalificeret arbejdsstyrke ud af det? Og når nu vi er ved det med pengene, så er cirka halvdelen af det danske arbejdsmarked jo det offentlige arbejdsmarked, og cirka halvdelen af dem, der skal benytte sig af de her voksen/efteruddannelsesstilbud, er beskæftiget på det offentlige arbejdsmarked, bl.a. i landets kommuner. Så betyder det her jo, for at bruge undervisningsministerens egne ord, at man faktisk bare vælter den her udgift over på kommunerne, fordi de jo så skal betale en højere deltagerbetaling for deres medarbejdere, når de skal på kursus. Og det er vel stadig væk finansieret af de skattepenge, som undervisningsministeren gjorde meget ud af at beskæftige sig med lige før.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Undervisningsministeren.

Kl. 14:18

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Hvis den internationale krise ikke var kommet, hvis vi ikke havde den kæmpestore udfordring med, at vi bruger flere penge i den offentlige sektor, end vi tjener, hvis dansk erhvervsliv ikke var presset udefra på grund af en global afmatning og hårde konkurrenceforhold, så ville dette lovforslag ikke være fremkommet.

Derfor er det en relevant diskussion i forhold til det pågældende lovforslag. Det giver jo sig selv, at når man fjerner offentlig finansiering til et område, så vil det give mindre aktivitet, og det betyder kort sagt, nøjagtig som det fremgår af lovforslaget, at det vil give mindre aktivitet inden for voksen/efteruddannelse.

Så er spørgsmålet, om det vil give en dårligere eller en bedre kvalificeret arbejdsstyrke. Jeg vil sige, at med de ressourcer, der er givet under et til den offentlige sektor, forudsat at man skal følge EU's konvergenskrav og i øvrigt forhindre rentestigninger, som koster dyrt ude på de private arbejdspladser, så tror jeg faktisk på, at det her er det bedst mulige. For alternativet havde været, at jeg skulle finde ressourcer i ungdomsuddannelserne; det har jeg ikke villet gøre. Der har vi kun foretaget de almindelige effektiviseringer, som ikke er ukendte, heller ikke fra Socialdemokraternes regeringstid. Der har vi ikke pålagt ekstra byrder, fordi vi grundlæggende tror på,

at det afgørende er at satse på, at de unge får en ungdomsuddannelse, og at få kvalificeret den efterspørgsel, der er på voksen- og efteruddannelse. Men selv med dette lovforslag er vi jo langt, langt fra det lave niveau, der var for voksen- og efteruddannelsesaktiviteten under den tidligere regering.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det næste spørgsmål er fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:20

Bjarne Laustsen (S):

Tak. Jeg vil gerne rose ministeren for det klarsyn, hun har vist, med hensyn til hvor flertallet burde være placeret; ministeren har sikkert allerede forudskikket, hvordan det vil komme til at gå efter et folketingsvalg. Det har vi ikke endnu, vi erkender, at tingene er, som de er. Men jeg synes alligevel, det er lidt ærgerligt, når vi står her og diskuterer et uddannelsespolitisk spørgsmål, at ministeren så vil diskutere, hvorfor man har givet skattelettelser til de rigeste. Det synes jeg simpelt hen ikke er godt nok.

Vi ved jo, at det her forslag ikke var med i regeringens forslag til genopretningspakken, og derfor er mit spørgsmål: Hvem har fundet på det her? Jeg har på det seneste lagt mærke til, at hvis der er noget, der går godt – og det er lige meget, om vi taler om efterskoler eller noget andet – bruger man den begrundelse, at det simpelt hen går for godt, så det skal simpelt hen stoppes, det skal der skæres ned på. Det, at folk dygtiggør sig, kan vi simpelt hen ikke have, så det skal vi have skåret ned på. Så derfor vil jeg gerne have at vide, hvem det er, der har fundet på det her, og hvorfor der skal skæres ned.

I forhold til ministerens problemer vil jeg gerne erindre om, at det siden 2001, og det er i alt for lang tid, udelukkende er Venstre, Konservative og Dansk Folkeparti, der har haft ansvaret for den økonomiske politik, også omkring det offentlige forbrug i Danmark. Det kan vi vel ikke være uenige om.

Kl. 14:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Undervisningsministeren.

Kl. 14:21

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er pudsigt, at det med at diskutere overordnet politik blev indledt af ordførerne undervejs. Det var hr. Kim Mortensen, der som ordfører indledte med at nævne, at det her var en del af vores nedskæringspakke. Og når nu den socialdemokratiske ordfører indledte med det, så er det jo meget naturligt, at ministeren følger op på samme diskussion. Jeg kan godt forstå, at hr. Bjarne Laustsen mener, det er lidt ærgerligt, at jeg inddrager den overordnede økonomiske politik i diskussionen om det her lovforslag, men det er den overordnede økonomiske politik, som har nødvendiggjort, at vi laver en fornuftig prioritering af de offentlige ressourcer. Hvis det bare gik derudad, og hvis vi var komplet ligeglade med, om vi havde sunde offentlige finanser, sådan som Socialdemokraterne er, så kunne vi da lade være med at lægge det her lovforslag frem.

Jeg tror, at flere og flere borgere i dette samfund er fuldstændig klar over, at når man som minister fra VK-regeringen igen og igen – og det anerkender jeg – står hernede og skal forklare, hvorfor vi er nødt til at bremse de offentlige udgifter op, så kan befolkningen jo godt se, at vi ikke gør det for sjov. Det er nøjagtig, som når man hjemme i den almindelige husholdning siger: Det går lidt for godt med vores forbrug, vi bruger simpelt hen flere penge, end vi tjener. Hvad er løsningen så? Er det så at gå ned i banken og låne nogle flere penge eller at tage til udlandet og låne nogle flere penge, som den offentlige sektor er nødt til at gøre i Danmark? Skal man gøre det, eller skal man sætte udgifterne efter de indtægter, der er? Vi

vælger altså det sidste, uagtet at det er ganske ubehageligt, men dog en del behageligere end at blive ved med at se danske virksomheder lukke danske arbejdspladser.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 14:22

Kl. 14:22

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at uddannelse er vigtigt, men jeg kan så forstå, at det ikke er vigtigt for ministeren. Jeg fik ikke helt fat i, om det er ministeren selv, der har foreslået den her nedskæringspolitik.

Med hensyn til hvad der er klogt, vil jeg sige, at jeg tror, det er klogt at uddanne Danmarks befolkning, men det er ikke klogt – og det har vi jo sagt mange gange – at skattelettelser til den rigeste del af befolkningen skal betales med øget brugerbetaling for dem, der forsøger at dygtiggøre sig; det er ikke klogt. Når man giver skattelettelse til en enkelt bankdirektør på 0,5 mio. kr. om året i fremtiden, mener vi simpelt hen ikke, det er klogt. Det er ikke klogt, at den almene befolkning bliver mindre kloge, fordi der er nogle enkelte, der skal have en meget stor skattelettelse. Det er det, der er problemet.

Derfor vil jeg gerne spørge: Kan ministeren ikke bekræfte, at med det, man er i gang med her, er der færre, der får uddannelse, end der ellers ville være?

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Undervisningsministeren.

Kl. 14:23

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Altså, ordføreren bliver ved med at snakke om skattepolitik, men klandrer mig for at tale om økonomisk ansvarlig politik. Nu prøver jeg at dele sol og vind lige.

Vi har ikke lavet skattelettelser. Vi har lavet en skatteomlægning, som gør det bedre og billigere at gå på arbejde. Det er faktisk noget, som f.eks. SF's formand mente var inden for skiven, da det blev foreslået i Skattekommissionen, men han ændrede så mening siden hen.

En typisk LO-familie har fået ca. 20.000 kr. i skattelettelse i den omlægning, der er sket, og finansieringen vil blive hentet ind. Men vi har jo ikke lagt skjul på, at skatteomlægningen skulle være med til at kickstarte dansk økonomi i 2010. Det havde vi alvorligt brug for for at imødegå den voldsomme arbejdsløshed, vi kunne se i mange andre europæiske lande.

Så når spørgsmålet drejer sig om, hvem der er kommet frem med forslagene, vil jeg sige, at regeringen jo er et kollektiv, men jeg tager da det fulde ansvar for, at der bliver sparet, og der bliver også sparet væsentligt på Undervisningsministeriets konto. Hvis man går ind og ser på de enkelte dele, så er f.eks. dette da en besparelse. Og når hr. Bjarne Laustsen viser opmærksomhed igen, vil jeg svare på resten af spørgsmålet.

Det er da en besparelse, men pengene går jo primært til at betale for ny aktivitet inden for uddannelsesområdet. Det er simpelt hen undgået Socialdemokraternes opmærksomhed, at der er flere og flere, der uddanner sig. Og selv om taxametrene ikke er blevet højere, udløser hver eneste ny elev og studerende jo penge, også til SU, også til godtgørelse. Så samlet set bruger vi rigtig, rigtig mange af pengene til meraktivitet på uddannelsesområdet.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det fru Christine Antorini.

Christine Antorini (S):

Jeg vil prøve at holde mig til lovforslaget. Det er et led i den stribe af forslag, som rammer de kortuddannede hårdest, og det drejer sig om øget brugerbetaling på en række grundlæggende fag, herunder grundlæggende it, som man skal betale langt mere for, hvis man ønsker at dygtiggøre sig i forhold til det arbejdsmarked, hvor vi har brug for højtuddannede folks kompetencer for at være rustet til den vækst, som jeg håber at Venstre trods alt også er optaget af skal komme.

Derfor har jeg et spørgsmål, for jeg lagde mærke til, at ministeren brugte som argumentation, at nu skulle al fokus være på private virksomheder og deres muligheder for at genskabe vækst. Betyder det, at ministeren ikke anerkender den fuldstændig klare sammenhæng, der er mellem et meget fleksibelt voksen/efteruddannelsessystem, hvor man ikke skal betale en formue for at efteruddanne sig, og hvor man har mulighed for at få voksen-SU – som regeringen jo i øvrigt også beskærer – og så, at man som kortuddannet kan omstille sig til at få job der, hvor fremtidens job er? Tager det noget fra de private virksomheder, hvis man også støtter voksen/efteruddannelsesområdet? Sådan må man jo forstå ministeren. Men sagen er jo her, at samtlige erhvervsorganisationer kritiserer regeringen dybt for, at det lige præcis er de kortest uddannede, der skal betale den regning, for virksomhederne ved, at det rammer deres mulighed for at få kompetente medarbejdere i fremtiden.

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Undervisningsministeren.

Kl. 14:26

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen dette forslag, som fru Christine Antorini mener at hun vil tale om, er faktisk målrettet folk med en videregående uddannelse. Hovedelementet i lovforslaget er jo sådan set, at det er voksne med en videregående uddannelse, der skal betale fuld deltagerbetaling. Så er der nogle kurser, hvor der bliver forhøjet deltagerbetaling, men der, hvor der bliver en lavere deltagerbetaling, er for de basale kernefag. Så man kan ikke sige, at dette lovforslag, som fru Christine Antorini ønsker at drøfte, er rettet mod de kortuddannede, for det er det faktisk ikke. Det er faktisk rettet mod personer med en videregående uddannelse; det er sådan set deres rettigheder, der forringes.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Christine Antorini.

Kl. 14:27

Christine Antorini (S):

Jeg håber, ministeren kan bekræfte, at grundlæggende it er noget, som regeringen i hvert fald ikke mener er grundlæggende, og at det derfor får en voldsom forøgelse med hensyn til brugerbetaling.

Mit spørgsmål til ministeren er: Anerkender ministeren, at der er en sammenhæng mellem, hvordan man ruster fremtidens arbejdsmarked, herunder ikke mindst den private sektor, og at der er en mulighed for, at folk kan omskole sig til nye job, og at det kræver, at de har adgang til kurser uden forhøjet deltagerbetaling med mulighed for, at de kan få voksen-SU, og at dette forslag forringer de private virksomheders muligheder for i fremtiden at rekruttere voksne medarbejdere med de nødvendige kompetencer?

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Undervisningsministeren.

Kl. 14:27

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jamen det er klart, at det her lovforslag berører adgangen til voksen- og efteruddannelse, det har jeg overhovedet ikke forsøgt at skjule, men jeg forsøger at sætte det ind i den kontekst, der handler om årsagen til, at vi vælger at spare her. Altså, Socialdemokraterne erindrer jeg da som et parti, der også godt kunne forstå, at indtægter og udgifter skal hænge sammen. For situationen er jo den, at vi bruger flere penge i den offentlige sektor, end vi får ind i indtægter. Så er der to muligheder, det er jeg nødt til at sige til fru Christine Antorini: Enten henter vi flere indtægter ind, øger indtægterne – det er så det forslag, der ligger fra S og SF om, at man henter langt, langt flere skatter ind, og det mente de ville give en provenufordel i forhold til den offentlige økonomi; det mener jeg ikke, for jeg mener, det simpelt hen vil gøre det endnu dyrere at producere i Danmark, og hvis der er noget, vi ikke har brug for, er det at gøre det dyrere at producere i Danmark – eller også reducerer vi udgifterne. Der er de to mulige veje i økonomi. Og den vej, vi har valgt, er, at vi har sagt: Udgifter og indtægter hænger ikke sammen, og derfor er vi nødt til at reducere det offentliges udgifter, og det er så det, vi gør, bl.a. med dette lovforslag.

Men det er klart, at det har konsekvenser for voksen- og efteruddannelsen, og derfor er det utrolig dejligt, at det under VK-regeringen er lykkedes i de tidligere år faktisk at få gjort op med den store gældsætning, der var fra tidligere, sådan at vi har fået en massiv voksen/efteruddannelsesindsats. Det er næsten en stigning på 2 mia. kr. på 3 år, et beløb, som nu bliver reduceret, men ikke til det niveau, det var på tidligere. Tak.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren skal også forsøge at overholde taletiden. Hr. Per Clausen.

Kl. 14:29

Per Clausen (EL):

Jeg deler sådan set ministerens synspunkt, nemlig at det kan være vanskeligt at diskutere et forslag, alle synes er dårligt, medmindre man diskuterer det i en samfundsøkonomisk sammenhæng. Det er jeg med på.

Så vil jeg bare have bekræftet, at det, undervisningsministeren mener, er, at det ville være så katastrofalt for samfundsøkonomien, hvis de mennesker, der tjener over 0,5 mio. kr. om året, skulle betale den samme andel af deres løn i skat i 2011, som de gjorde i 2009, at ministeren hellere gennemfører en række omfattende besparelser på uddannelsesområdet end at fastholde den beskatning, der var i 2009. Det var jo efter 8 års borgerlig regering, så det kan ikke være fuldstændig katastrofalt.

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Undervisningsministeren.

Kl. 14:30

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Jeg synes, hr. Per Clausen har fat i noget rigtigt, forstået på den måde, at han jo peger på, at indtægter og udgifter immer væk har en sammenhæng. De skattelettelser, hr. Per Clausen henviser til, kan vi bare ikke høste effekten af en gang mere og sige, at dem kunne vi bare have ladet være med at indfase, for vi har brugt finansieringen. Vi finansierer jo andre tiltag med andre indtægter, bl.a. fra energiområdet. Det har vi også gjort med de to andre skatteomlægninger, vi har lavet. Beklageligvis er der jo ikke så mange bankdirektører i Danmark, at 0,5 mia. kr. her og der vil kunne løse de omfattende

økonomiske problemer, som hele Europa er blevet sendt ud i som følge af den internationale økonomiske krise.

Det er klart, at selv om vi har det ene lovforslag efter det andet, der retter sig mod at genoprette dansk økonomi, vil man jo altid kunne spørge: Ville det være en katastrofe at trække netop dette lovforslag tilbage? Nej, det ville det givetvis ikke, men så er der så et andet område, som skal levere mere. Inden for mit område, uddannelsesområdet, har jeg i hvert fald forsøgt at friholde de erhvervskompetencegivende ungdomsuddannelser, fordi jeg mener, at det afgørende for vores samfund er, at vi får uddannet vores unge. Det er det helt afgørende for mig, at jeg har kunnet friholde dem fra de generelle besparelser.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det hr. Per Clausen.

Kl. 14:31

Per Clausen (EL):

Nu vælger jeg nogle store klumper på indtægtssiden, fordi det bliver alt for svært at finde klumper, der er små nok, til at de modsvarer det her lovforslag. Men det er også, fordi det jo er et led i et større hele. Det, jeg må forstå på ministeren, er, at hun mener, at det, at man har været i stand til at friholde indtægter på jord og fast ejendom fra beskatning siden 2001, og det, at man er i stand til at sikre, at de mennesker, der tjener over 0,5 mio. kr. om året, ikke skal betale den samme andel af deres løn i 2011 som i 2009, er så vigtigt og så betydningsfuldt for samfundet, at vi for at få råd til det skærer ned på uddannelse og her altså konkret på efteruddannelse.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:32

Undervisningsministeren (Tina Nedergaard):

Det er jeg simpelt hen helt grundlæggende uenig i. Altså, vi har verdens største offentlige sektor i Danmark. Enhedslistens svar på udfordringerne i dag er at gøre den offentlige sektor større, og det er helt i orden, for det ved jeg er en ideologi og en tilgang, som Enhedslisten bekender sig til. Det siger jeg ikke engang ironisk. Det er jo helt i orden at have den filosofiske tilgang til økonomi.

Vi har en helt anden tilgang i regeringen. Vi tror ikke på, at vi kan finansiere den offentlige sektor med en større offentlig sektor. Vi tror simpelt hen på, at det er den private sektor, som skal skabe velstand, og at det så er den offentlige sektor, som i høj, høj grad kanalisere velfærd til borgerne. Det er vores målsætning også i fremtiden at sikre, at der er økonomi til rådighed for det. Det er ikke en given sag. Altså, hvis vi i dag bruger penge, som det danske samfund ikke har, så er der kun den mulighed at låne dem og at låne dem i udlandet. Hvem skal så betale dem tilbage? Ja, det bliver jo ikke nødvendigvis hr. Per Clausen og mig, men så bliver det muligvis vores børn og generationerne derefter.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til undervisningsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og da der ikke er det, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 14:35

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 32:

Forslag til lov om ophævelse af lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele samt om ændring af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik. (Konsekvensændringer af ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik ved ophævelse af lov om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele).

Af beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg).

(Fremsættelse 13.10.2010).

Kl. 14:33

Forhandling

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet, og den første ordfører er fru Ulla Tørnæs, Venstre.

Kl. 14:34

(Ordfører)

Ulla Tørnæs (V):

Man kan for så vidt godt sige, at det er en helt særlig dag i dag, fordi det jo ikke er ofte, at vi ligefrem her i Tinget behandler lovforslag, der drejer sig om ophævelse af love. Men det gør sig gældende med lovforslaget her, og uden at skulle gå i detaljer med lovforslaget vil jeg blot sige, at Venstre varmt kan anbefale, at Folketinget vedtager lovforslaget her, da grundlaget for at opretholde loven er borte, i og med at der ikke længere er efterlevende til deltagere i første verdenskrig på tysk side. Så vi kan varmt anbefale, at Folketinget bakker op om lovforslaget her.

Så skal jeg i øvrigt på Det Radikale Venstres ordførers vegne sige, at det også gør sig gældende for Det Radikale Venstre. De havde ikke mulighed for at være til stede i dag.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg vil også meddele, at Socialdemokratiet støtter lovforslaget. Jeg er ikke sikker på, at forslaget er en del af regeringens afbureaukratiseringspakke, men det ligger jo i sagens natur, at når der nu ikke længere er personer, der kan få gavn af de ydelser, som loven i den nuværende form giver mulighed for, er der heller ikke nogen grund til at opretholde loven. Derfor støtter vi selvfølgelig forslaget om at ophæve den.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og så er det den tidligere fungerende formand, hr. Bent Bøgsted, der nu er taler som ordfører for Dansk Folkeparti.

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, hr. formand. Den her lov har egentlig været en god lov, fordi den har hjulpet mange af de efterladte fra første verdenskrig. Nu er vi så kommet dertil, hvor der ikke er flere efterladte, der kan få gavn af loven, og så er det naturligt, at vi ophæver den. Der er jo ingen grund til, at den ligger og samler støv på hylden, når der ikke er flere, der kan få gavn af den. Derfor støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig, at loven ophæves.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så det SF's ordfører, hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Mon ikke der er mulighed for, at det bliver en af de korteste lovbehandling her i Folketinget?

Loven har, som det er blevet sagt, haft et godt formål i den tid, hvor den har været gældende, men da formålet med loven ikke længere er til stede, skal den, som det er sagt af de tidligere ordførere, selvfølgelig ophæves, og det vil også komme til at ske med SF's stemmer.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og jeg tror såmænd ikke, det gør noget, hvis ordførerne bruger et minut eller to ekstra, for nu er det gået hurtigere, og jeg kan se, at den næste minister endnu ikke er her.

Men nu er det fru Helle Sjelle som ordfører for De Konservative. Værsgo.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

Det vil jeg så prøve på at leve op til.

Det her lovforslag er jo et glimrende eksempel på, at vi lovgivere en gang imellem bør gå vores love igennem og fjerne de love, der ikke længere har nogen funktion. Vi ønsker jo heller ikke at have love, der er til for lovenes egen skyld. Og det her er et godt eksempel på noget, som jo faktisk er blevet det.

Loven om udbetaling af ydelser til militære invalider og deres efterladte i de sønderjyske landsdele giver nemlig ministeren mulighed for at yde erstatning til personer, der før den 15. juni 1920 på grund af den tyske værnepligt har pådraget sig en invaliditet. Med andre ord har ministeren haft mulighed for at give de krigsinvalider, der af tyskerne var blevet tvunget i trøjen, en erstatning. Men inden for de seneste år er de sidste personer, der efter loven var berettiget til en sådan erstatning, gået bort. Det betyder, at der ikke er udbetalt nogen erstatning siden 2007, og derfor kan vi her i Folketinget lige så godt ophæve loven, og det er præcis, hvad lovforslaget fra beskæftigelsesministeren går ud på.

Derudover lægger forslaget også op til at foretage de konsekvensrettelser i ligningsloven og lov om aktiv socialpolitik, der fritager erstatningerne for beskatning, en fritagelse, som ikke længere er relevant, hvis vi afskaffer selve loven om erstatning.

Samlet set er lovforslaget altså et fint og fornuftigt forslag, som rydder lidt ud i den skov af love og regler, der findes i Danmark, og det støtter vi Konservative.

Kl. 14:38

Kl. 14:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og den næste er fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

I Enhedslisten er vi også tilhængere af og går stærkt ind for at ophæve love, når der ikke længere er behov for dem, så vi støtter også ophævelsen af den her lov.

Kl. 14:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste er så beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:39

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil gerne sige tak for den meget positive modtagelse, som lovforslaget har fået. Intentionen med forslaget er jo netop at ophæve en lov, som har udtjent sit formål, da de sidste modtagere af ydelserne er afgang ved døden.

Formålet er derudover at foretage de nødvendige konsekvensrettelser i ligningsloven og i lov om aktiv socialpolitik.

Til slut vil jeg blot kvittere for den tilslutning, som lovforslaget har fået, og jeg ser frem til en god og sandsynligvis ret uproblematisk udvalgsbehandling.

Kl. 14:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til beskæftigelsesministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af protokollen om ændring af protokollen om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Traktaten om Den Europæiske Union, til Traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde og til Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Af udenrigsministeren (Lene Espersen).

(Fremsættelse 07.10.2010).

Kl. 14:40

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden vi kan åbne forhandlingen, skal jeg lige se, om udenrigsministeren er nået frem. Det er ikke tilfældet, så jeg udsætter mødet til kl. 15.45, nej, til kl. 14.45. Det var for at se, om alle var vågne i salen; det var de, tak.

:

Mødet er udsat. (Kl. 14:41).

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Mødet er genåbnet.

Som jeg sagde for 4 minutter siden, drejer det sig nu om det sidste punkt på Folketingets dagsorden, punkt 8, første behandling af beslutningsforslag nr. B 2, og da jeg før læste den meget lange og indviklede titel op, vil jeg springe det over nu.

Den første, der får ordet, er Venstres ordfører, hr. Flemming Møller.

Kl. 14:45

(Ordfører)

Flemming Møller (V):

Dette beslutningsforslag drejer sig om, at regeringen ønsker Folketingets opbakning til de overgangsbestemmelser, der er nødvendige, for at antallet af pladser i Europa-Parlamentet kan udvides i overensstemmelse med Lissabontraktaten. Årsagen er, at valg til Europa-Parlamentet foregår på forskellig måde i de forskellige lande. Derfor har ikke alle lande kunnet vælge disse ekstra medlemmer ved sidste parlamentsvalg.

For at løse dette midlertidige problem har Ministerrådet foreslået og Europa-Parlamentet godkendt, at de lande, der af den ene eller anden grund ikke har kunnet vælge de nye medlemmer direkte, den ene gang kan lade det nationale parlament vælge de nye, ekstra medlemmer. Det skal her understreges, at denne mulighed for de nationale parlamenter kun findes som en overgangsordning. Fremover vil de ekstra medlemmer naturligvis blive valgt på samme måde som de nuværende parlamentsmedlemmer.

Da denne procedure er helt almindelig i alle tiltrædelsestraktater, og da de nationale parlamenter i sagens natur afspejler de politiske holdninger i landet, støtter Venstre forslaget.

Kl. 14:46

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:46

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Flemming Møller, om han ikke mener, det er et meget principielt brud med de beslutninger, der tidligere er truffet i EU, hvor man besluttede sig til, at parlamentsmedlemmerne i Europa-Parlamentet skulle vælges ved direkte valg, at man laver den her øvelse. Jeg vil gerne spørge hr. Flemming Møller, om han ikke er enig med mig i, at det sådan set ikke alene kan tænkes, men er meget sandsynligt, at en række vælgere stemmer anderledes ved et europaparlamentsvalg end ved et parlamentsvalg. Jeg tror, hr. Flemming Møller, hvis han kigger på valgresultaterne fra danske valg til Europa-Parlamentet i forhold til folketingsvalg, vil se, at der er ganske store afvigelser.

Kl. 14:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:47

Flemming Møller (V):

Jo, det havde været et brud, såfremt det havde drejet sig om den fremtidige procedure, men det er jo ikke det, der er tale om. Der er tale om en overgangsordning, hvor man står i den situation, at man skal have udpeget nogle medlemmer, som man ikke valgte på den måde, som man normalt vælger dem. Så derfor er det en ganske almindelig procedure, ligesom i andre tiltrædelsestraktater.

Kl. 14:47

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:47

Per Clausen (EL):

Jeg glæder mig til at få Udenrigsministeriets grundige gennemgang af alle de eksempler, vi har på, at man har gjort sådan andre steder. Det glæder jeg mig rigtig, rigtig meget til.

Jeg vil gentage mit spørgsmål til hr. Flemming Møller: Mener han ikke, at det er grundlæggende udemokratisk at lade et valg til én forsamling afgøre, hvordan en anden forsamling kommer til at se ud? Er hr. Flemming Møller ikke enig med mig i, at det jo kan få ganske afgørende politisk betydning? Vi har jo flere eksempler. Jeg ved godt, det var hr. Flemming Møllers synspunkt, der blev stemt ned, vistnok med 1 stemme, men det kan faktisk i nogle tilfælde, hvor ting bliver afgjort med meget få stemmer, få ganske afgørende betydning, at man har givet flertallet i den franske nationalforsamling mulighed for selv at udpege sine repræsentanter i Europa-Parlamentet.

Kl. 14:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:48

Flemming Møller (V):

Jeg mener ikke, at det har ganske afgørende betydning, når man tænker på, hvor få medlemmer det her drejer sig om, og hvor begrænset tid det drejer sig om. Spørgsmålet er, hvad man ellers kunne gøre. Skulle man indkalde til en ekstra parlamentsafstemning i Frankrig? Jeg er ganske overbevist om, at det ville give et endnu mere forrykket resultat. Så alternativet mener jeg rent faktisk ikke findes.

Kl. 14:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:49

Pia Adelsteen (DF):

Nu undrer jeg mig lidt over det sidste svar, for når man udpeger medlemmer, som hr. Per Clausen tydeligt nævner, så er det jo sådan – det ved vi i hvert fald fra de europaparlamentsvalg, der foregår i Danmark – at der er en væsentlig forskel på, hvordan folk stemmer til de valg kontra til folketingsvalgene. Og det samme gør sig sandsynligvis gældende i andre lande, også i Frankrig. Og det er da et demokratisk problem, at man så lader et parlament udpege nogle medlemmer, som sandsynligvis ikke ville blive valgt, hvis der havde været et demokratisk valg. Samtidig har man en traktat, der er mindre end et år gammel, og hvor man allerede nu så vil sætte noget ud af kraft, altså netop det her med, at man skal være demokratisk valgt. Det må Venstre da synes er et demokratisk problem.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:50

Flemming Møller (V):

Nej, jeg mener ikke, at man er i gang med at sætte noget ud af kraft. Det drejer sig jo netop om at sætte bestemmelserne i kraft og få fyldt de her pladser op. Det er et praktisk problem, der skal løses, og som jeg netop gjorde opmærksom på, er det kun en overgangsbestemmelse; det er noget, man gør her i første periode for at få de pladser besat.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Pia Adelsteen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 14:50

Pia Adelsteen (DF):

Man sætter jo netop med det her beslutningsforslag noget ud af kraft, fordi der i Lissabontraktaten står, at alle parlamentsmedlemmer skal være demokratisk valgt. Det er netop derfor, beslutningsforslaget behandles her i salen, og det er netop derfor, alle EU-lande skal ratificere det her forslag, fordi man sætter en bestemmelse i Lissabontraktaten ud af kraft.

Det er det, man gør, det er netop den demokratiske del af Lissabontraktaten, man sætter ud af kraft. Så det er da et problem. Og hvis man tager sager, der bliver afgjort i i Europa-Parlamentet, er der bl.a. en kødklistersag, som blev afgjort med 1 stemme. Og der kan udpegede medlemmer jo gøre en væsentlig forskel.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:51

Flemming Møller (V):

Jamen jeg går da heller ikke ind for, at man skal gøre sådan fremover. Det er kun noget, man gør i forbindelse med en overgangsbestemmelse for at sætte systemet i kraft. Og når man ikke har nok valgte repræsentanter fra et europaparlamentsvalg at gøre godt med på grund af afstemningsmetoden og på grund af juridiske forhold i de enkelte medlemslande, kan jeg ikke se, at det her er så stort et problem, når man sammenligner med de forskellige afstemningssystemer, der er i de forskellige lande. I nogle lande er der ikke engang navn på kandidaterne, der er det kun listestemmer, det drejer sig om, så det er efter min mening ikke så stort et problem, som det her bliver gjort til.

Kl. 14:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:52

Pia Olsen Dyhr (SF):

Vil ordføreren ikke give mig ret i, at et af problemerne – problem og problem – var, at vi fik et irsk nej til Lissabontraktaten, som trak det i langdrag med hensyn til at få ratificeret, og at man derfor var nødt til fra Det Europæiske Råds side at gøre det muligt at kunne supplere efterfølgende, og det vil sige, at man var nødt til at lave en eller anden oprydning, fordi man i virkeligheden var for lang tid om at få implementeret Lissabontraktaten, så det er en praktisk løsning på et reelt problem?

Kl. 14:52

Flemming Møller (V):

En praktisk løsning på et praktisk problem?

Kl. 14:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Pia Olsen Dyhr, gentag lige den sidste sætning, den blev ikke opfanget heroppe.

Kl. 14:52

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg spørger, om det er en praktisk løsning på et helt konkret problem, fordi vi stod med den her implementeringsfase, og om det er det, det handler om.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 14:52

Flemming Møller (V):

Ja, det er jeg fuldstændig enig i. Det er en løsning på et praktisk problem, det her drejer sig om, og det er en overgangsordning i startfasen.

Kl. 14:52

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning til fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 14:53

Pia Olsen Dyhr (SF):

Er ordføreren ikke også enig i, at det ikke er den mest optimale løsning, at vi godt kunne have forestillet os, at landene havde forberedt sig, ligesom Danmark gjorde, ved at vi kun valgte 13 medlemmer til Europa-Parlamentet i stedet for at vælge 14, som var vores tidligere antal, og at det havde været hensigtsmæssigt, hvis andre EU-lande havde gjort det samme?

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:53

Flemming Møller (V):

Jo, det vil jeg da give spørgeren ret i havde været hensigtsmæssigt, men nu er valgproceduren i de forskellige lande meget forskellig. I Danmark har vi hele landet som én valgkreds, der er det ret let at supplere op. Andre steder har man det delt i forskellige valgkredse, og der kan det være vanskeligt bare at supplere op, ligesom man gør i det system, vi har i Danmark.

Kl. 14:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er hr. Kim Mortensen.

Kl. 14:54

(Ordfører)

Kim Mortensen (S):

Se, det beslutningsforslag, vi behandler her, har til formål at godkende en ændringsprotokol til Lissabontraktaten om midlertidigt at skabe 18 flere pladser i Europa-Parlamentet frem til næste valg, hvilket vil sige frem til 2014, hvor der igen skal være valg til Europa-Parlamentet.

Som de fleste kan huske, blev ikrafttrædelsen af den nye Lissabontraktat forsinket på grund af folkeafstemningerne i Irland og den deraf følgende usikkerhed om hele Lissabontraktatens fremtid. Det betød også, at valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 foregik på baggrund af den gamle Nicetraktat og ikke på baggrund af den nye Lissabontraktat. Forsinkelsen af Lissabontraktaten betød med andre ord, at en række lande, der skulle have ekstra pladser i Europa-Parlamentet, først kunne udpege disse senere, samt at Tyskland ved valget i 2009 valgte tre parlamentsmedlemmer flere, end landet vil være berettiget til, når vi når frem til 2014.

Det har selvfølgelig givet en række lande nogle udfordringer til det valg, der blev afholdt i juni 2009. Derfor synes Socialdemokratiet, at den løsning, der er her, er en, som det blev sagt, praktisk løsning på et konkret problem. Vi støtter derfor det beslutningsforslag, der er fremsat af udenrigsministeren.

Når det så er sagt, kan man også sige til den debat, der lige har været før, at stort set alle andre lande, bortset fra Frankrig, jo har været i stand til at foretage deres valg med udgangspunkt i netop europaparlamentsvalget i 2009. Det har Frankrig ikke haft mulighed for at gøre, og derfor betyder det, at Frankrigs to nye medlemmer ikke som resten af medlemmerne til europaparlamentsvalget er valgt direkte af den nationale befolkning til Europa-Parlamentet.

Det levner tillægsprotokollen mulighed for, men vi er sådan set i Socialdemokratiet enige i den kritik af Frankrig, der har været rejst, for ikke som de øvrige lande at lade resultatet af parlamentsvalget i 2009 være udslagsgivende for udpegningen af de ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet, men beslutningsforslaget her fremsættes efter en behandling i Kommissionen, i Europa-Parlamentet og dermed også i Folketingets Europaudvalg, hvor sagen har været behandlet. På den baggrund kan Socialdemokratiet anbefale beslutningsforslaget.

Kl. 14:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til foreløbig to korte bemærkninger, først fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:56

Pia Adelsteen (DF):

Jeg skal ærligt indrømme, at jeg var lidt spændt på, hvad ordføreren ville sige, fordi ordføreren i Politiken den 12. oktober netop udtalte:

»Parlamentet skal være folkevalgt. Sarkozy kan ikke bare udpege sine venner.«

Det var ordene, der faldt. Nu kan jeg forstå, at det så åbenbart ikke har så stor en betydning mere, at man skal være folkevalgt. Jeg synes, man væver lidt omkring det her med, om de skal være demokratisk valgt eller ej, fordi Frankrig har et problem.

Det er rigtigt, at Frankrig har det her problem og ikke har kunnet vælge ekstra medlemmer, som nogle andre lande har gjort. Men Tyskland har f.eks. tre ekstra medlemmer, fordi de jo netop har valgt efter Nicetraktaten, hvor de efter Lissabontraktaten mister tre medlemmer. Så kunne jeg godt tænke mig at spørge ordføreren: Skulle de så også have valgt efter Lissabontraktaten, eftersom det på det tidspunkt var Nicetraktaten, der var gældende? Det kunne jeg da godt tænke mig at høre ordføreren om.

Kl. 14:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:57

Kim Mortensen (S):

Jamen jeg har sådan set det synspunkt, at man skal være folkevalgt, og at man skal vælges til det parlament, man stiller op til, af de vælgere, der vælger til parlamentet. Sådan som jeg har forstået det, der sker i Frankrig, er det sådan, at det er folkevalgte medlemmer af den franske nationalforsamling, der vælges iblandt. Dermed er det jo folkevalgte medlemmer, der kommer i Europa-Parlamentet. Men som Per Clausen siger, er problemet der, at de er valgt til en anden forsamling – eller *hr.* Per Clausen, skal jeg huske at sige. Medlemmerne er valgt til en anden forsamling end den, de rent faktisk kommer ind i. Og det synes jeg udgør et demokratisk problem, det er jeg sådan set enig i.

Når det så er sagt, har vi her at gøre med en praktisk løsning på et konkret problem. Og der synes jeg, at der er brug for at sige: Nu skal vi have landet den her diskussion om sammensætningen af Europa-Parlamentet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 14:58

Pia Adelsteen (DF):

Nu ved jeg godt, ordføreren sagde, at det var en forsinkelse af Lissabontraktaten. Ja, det var det, fordi der var en masse borgere, der sagde nej til den flere steder, hvilket der nok var en del politikere der ikke havde forventet, og hvilket vi desværre ikke kunne få lov til her i Danmark. Men når man har en afstemning, må den afstemning, man har, da være efter den gældende traktat, hvilket Frankrigs jo også har været. Det har Tysklands sådan set også været, og derfor har Tyskland nu tre ekstra medlemmer. Der kunne jeg godt tænke mig at spørge: Jamen hvorfor skal de tre medlemmer så ikke ud nu, hvor Lissabontraktaten er trådt i kraft? Det er jo også bare en praktisk løsning. Eller er det noget helt andet?

Kl. 14:58

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:59

Kim Mortensen (S):

Jamen det kunne man argumentere for.

Jeg opfatter det på den måde, at der er et kompromis, som Kommissionen har lavet blandt landene i EU. Det her bliver en tillægsprotokol til traktaten, og dermed bliver Europa-Parlamentet med de ekstra 18 medlemmer sådan set også traktatfæstet. Og det er sådan set det, der har været hele øvelsen i forbindelse med at få lavet det her beslutningsforslag.

Kl. 14:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen.

Kl. 14:59

Per Clausen (EL):

Jeg kunne forstå på hr. Kim Mortensens grundige fremlæggelse af sagen, at det også var hans opfattelse, at sagen flere gange havde været behandlet i Folketingets Europaudvalg – eller at der i hvert fald havde været orienteret om sagen – så hr. Kim Mortensen har sådan set i meget lang tid været klar over, at det ville ende på den her måde.

Det, jeg så bare ikke forstår, er, hvordan hr. Kim Mortensen, når han har vidst det i lang tid, så kan blive så forfærdelig fejlcliteret i Politiken. Dagbladet Politiken citerer hr. Kim Mortensen for at have sagt, at det forslag, der ligger her, vil han afvise. Jeg kunne godt tænke mig at vide, om det er, fordi hr. Kim Mortensen ikke var opmærksom på, hvad det var for en sag, han blev ringet op om, da han blev ringet op af Politiken, eller hvad der er forklaringen på, at han er gået fra at være principiel modstander af noget til at kalde det en praktisk foranstaltning, der sådan set nærmest er blottet for politik.

Kl. 15:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:00

Kim Mortensen (S):

Jamen jeg har sådan set ikke ændret mit synspunkt, for mit og Socialdemokratiets principielle udgangspunkt er det samme som det, der i øvrigt er tilkendegivet fra Europa-Parlamentet, og det er, at man er demokratisk valgt til den forsamling, som man kommer til at sidde i, og det foregår ved, at man stiller op til et europaparlaments-

valg og bliver valgt ind. Og når jeg bliver spurgt, om jeg synes, det er i orden, at Sarkozy kan udpege sine venner, og at han så bare gør det, så er svaret selvfølgelig nej. Og det er heller ikke det, der sker i Frankrig. Udgangspunktet i Frankrig er, at man udpeger to parlamentsmedlemmer i og iblandt den franske nationalforsamling, og så er konklusionen jo, som hr. Per Clausen allerede har sagt en gang, at det demokratiske problem består i, at man har to medlemmer, der er valgt til en anden forsamling end der, hvor de kommer til at have sæde.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:01

Per Clausen (EL):

Jeg forstår det bare ikke, for hr. Kim Mortensen har jo tidligere sagt, at den her sag var blevet behandlet flere gange i Folketingets Europaudvalg, hvor man var orienteret om den, så hr. Kim Mortensen har jo vidst, hvordan sagens sammenhæng var. Og når der så er en journalist, der ringer op og spørger, om det er Sarkozys venner, er det vel ud fra den præmis, at Sarkozy har stort flertal i den franske nationalforsamling, og at det derfor bliver hans parti, der udpeger, hvem det skal være. Hvis hr. Kim Mortensen så mener, det er en forkert præmis, spørgsmålet blev stillet ud fra, hvorfor retter han så ikke præmissen og siger, at det var et forkert spørgsmål?

Jeg kan simpelt hen ikke begribe, hvordan hr. Kim Mortensen kan gå fra sige, at det her er et alvorligt demokratisk problem – som jo også kan få konsekvenser, fordi afgørelser i Europa-Parlamentet undertiden træffes med meget små flertal – og så ende med at mene, at det bare er et praktisk problem, vi løser, selv om det godt nok er på en måde, som hr. Kim Mortensen selv er enig i er udemokratisk.

Altså, er sagen ikke bare den, at her ser vi fuldstændig udfoldet, at selvfølgelig kan den franske præsident få det, præcis som han vil have det, hvis han bare er stædig nok?

Kl. 15:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:02

Kim Mortensen (S):

Jeg vil sige, at hr. Per Clausen får de samme papirer i Europaudvalget, som jeg og de andre medlemmer af Europaudvalget får, og i den sagsbehandling, der har været, har der jo ikke stået nævnt, at Frankrig ville bruge den her model. Der har været nævnt tre modeller, som landene har kunnet vælge imellem, og der har Frankrig så valgt den model at lade nationalforsamlingen udpege. Det synes jeg er forkert. Jeg synes, det er for dårligt, at Frankrig ikke har kunnet finde en løsning, så man fik valgt nogle medlemmer direkte til Parlamentet som de andre lande. Det er mit principielle synspunkt, og det er sådan set det synspunkt, vi har haft hele tiden.

Jeg vil så sige, at den eneste i Europaudvalget, der jo faktisk har bedt om at få det her til mandatafgivelse i Europaudvalget, har været den radikale fru Lone Dybkjær, og det vil sige, at De Radikale sådan set er det eneste parti, der på det tidspunkt pegede på, at det her burde være en sag, der var til mandatafgivelse og dermed flertalsbehandling i Folketinget.

Kl. 15:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Pia Adelsteen fra Dansk Folkeparti.

Kl. 15:03

Kl. 15:07

(Ordfører)

Pia Adelsteen (DF):

Som det blev nævnt, handler denne sag om udvidelse af antallet af europaparlamentsmedlemmer for en række lande. Det sker, fordi Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009, udvider antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet fra 736 til 751. Ud over det beholder Tyskland tre mandater, som de har ifølge Nice-traktaten, men som de mister ifølge Lissabontraktaten.

De ekstra medlemmer foreslås udpeget på to måder: Den ene er, at landene allerede ved europaparlamentsvalget i 2009 tog højde for, at Lissabontraktaten ville træde i kraft, og derfor ved det almindelige valg fik valgt de ekstra medlemmer – altså blev medlemmerne demokratisk valgt af deres borgere i det pågældende land og afventede sådan set blot, at de kunne indtage deres pladser i Europa-Parlamentet, når Lissabontraktaten trådte i kraft.

Den anden måde er, at det nationale parlament udpeger det nødvendige antal medlemmer. Og netop udpegningen er altså der, hvor vi ser problemet, for Lissabontraktaten siger ganske klart, at alle medlemmer af Europa-Parlamentet skal være demokratisk valgt, og det kan man jo ikke ligefrem sige at en udpegning er. Derfor kræver det en ændring af traktaten, en ændring, som udenrigsministeren har kaldt en teknisk overgangsordning.

Det er vi i Dansk Folkeparti ikke enige i. Dette forslag har intet med en teknisk overgangsordning at gøre, men handler om noget så principielt som at sætte en gældende traktat midlertidigt ud af kraft – oven i købet på et af de få steder, hvor borgernes demokratiske rettigheder gør sig gældende. Regeringen har på en regeringskonference mellem EU-medlemsstater i juni i år valgt at sige ja til denne udemokratiske måde at udvide antallet af parlamentsmedlemmer på.

I Europaudvalget er vi siden 2008 blevet orienteret om sagen flere gange. Det har dog undret, at regeringen ikke har bedt om et forhandlingsmandat i netop denne sag, hvilket fru Lone Dybkjær da også har stillet spørgsmål om. Når man læser svaret, kan man kun ryste på hovedet. Her står:

»Forelæggelsen af regeringskonferencer beror som andre sager, der forelægges for Folketingets Europaudvalg, på en væsentligheds-vurdering, hvor kun sager af større rækkevidde fremlægges til forhandlingsoplæg.«

Lidt senere står der i svaret:

»Endvidere hører det med til billedet, at antallet af danske medlemmer af Europa-Parlamentet før og efter den tekniske tilpasning forbliver uændret på 13.

På den baggrund har vurderingen i regeringen været, at der ikke var tale om en sag af større rækkevidde.«

Her kunne jeg så fristes til at spørge ministeren, om vurderingen i regeringen ville have været anderledes, såfremt antallet af danske medlemmer var blevet ændret. Eller sagt på en anden måde: Er demokrati og valg vigtigere i Danmark end i Frankrig?

Ministeren har også udtalt til aviser, at denne ændring ikke vil have betydning for Danmark. Men ser vi på de sager, der er til afstemning i Europa-Parlamentet, kan vi jo nævne kødklistersagen, som blev afgjort med 1 stemme. Netop i sådan en sag kunne to udpegede medlemmer jo have afgjort sagen til en helt anden side.

I Dansk Folkeparti ønskede vi en folkeafstemning om Lissabontraktaten – et flertal i Folketinget sagde nej til det. Jeg skal indrømme, at jeg var meget spændt på, hvordan partierne i dag ville forholde sig til det her forslag. Jeg var, kan man sige, ikke overrasket over Socialdemokraterne, men i forhold til hvad der sådan har stået i aviserne, glæder jeg mig da også lidt til at høre de efterfølgende partiers holdning. For spørgsmålet er, om folk har modet til at sige nej til det her udemokratiske makværk, som jeg vil tillade mig at kalde det. Det gør vi i alle tilfælde i Dansk Folkeparti.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:07

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, at fru Pia Adelsteen er meget højt oppe. Jeg er meget glad for, at hun refererer til, at jeg er den eneste, der overhovedet har sagt noget på det møde, men der må vi altså konstatere, at fru Pia Adelsteen heller ikke har sagt et kvæk på det møde, hvor det blev forelagt. Så derfor synes jeg sådan set, at man skulle feje for egen dør. Jeg synes ikke, at man skal stå her og være så sørens hellig fra DF's side på det her tidspunkt. Man kunne have protesteret, det gjorde man ikke. Det var fuldstændig klart, hvad udenrigsministeren lagde op til. Jeg sagde så, at når det var en regeringskonference, mente jeg, at det var helt forkert – og det mener jeg fortsat – at regeringen ikke bad om et mandat. Hvis regeringen havde bedt om et mandat, havde vi måske ikke haft så meget helligt sludder her i dag.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:08

Pia Adelsteen (DF):

Jeg er for så vidt enig med fru Lone Dybkjær i, at jeg der simpelt hen ikke har været vågen nok, for det er helt klart, at man skulle have bedt om et mandat – det mener jeg. Men jeg mener også, at det er forkert, at udenrigsministeren egentlig ikke beder om det. Altså, der mener jeg egentlig også at det bør gælde den anden vej.

Vi er en del folketingsmedlemmer, som ofte kommer i nye udvalg og ikke kender alle spillereglerne. Nu ved jeg godt, at fru Lone Dybkjær har været med længe, og det er også derfor, at jeg mange gange læner mig op ad, hvad netop fru Lone Dybkjær faktisk siger om sådan nogle ting. Jeg mener også, at ministeren har et ansvar her.

Kl. 15:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:08

Lone Dybkjær (RV):

Det er da klart, at det er ministerens primære ansvar, og jeg mener ikke, ministeren har levet op til det ansvar. Men jeg må også bare konstatere, at støtten var ret ringe den dag. Der var simpelt hen ikke nogen, der støttede det, jeg sagde. Det kan jeg godt leve med, altså, det har ikke noget med det at gøre. Jeg siger bare, at hvis nu fru Pia Adelsteen også havde støttet det, havde vi dog været to partier, der havde gjort det. Og hvis Enhedslisten havde støttet det, havde vi i det mindste været tre partier, der havde gjort det.

Derfor synes jeg, at vi skal dæmpe os lidt. Det har været fuldstændig klart, at der var de tre muligheder. Jeg synes ikke, at nogen af dem er specielt gode, men det er så praktiske muligheder, og der er argumenteret for, hvorfor Frankrig gør, som Frankrig gør. Hvis vi havde en tilsvarende argumentation, kunne jeg godt se fru Pia Adelsteen komme helt op på dupperne – hvis Frankrig havde blandet sig i en dansk fortolkning af det her.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Pia Adelsteen (DF):

Det er helt korrekt. Jeg tror også, jeg var kommet helt op på dupperne, hvis andre lande havde blandet sig i danske forhold. Det er jeg slet ikke i tvivl om.

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og så er det SF's ordfører, fru Pia Olsen Dyhr.

Kl. 15:09

Kl. 15:09

(Ordfører)

Pia Olsen Dyhr (SF):

Beslutningsforslaget, som vi behandler i dag, handler selvfølgelig om, hvordan vi får gennemført den sidste rest af Lissabontraktaten, det vil sige, at de 12 lande, som i virkeligheden skal have flere medlemmer, får de 18 medlemmer, som de skal have. Og vi synes selvfølgelig i SF, at det er helt nødvendigt, at Europa-Parlamentet er folkevalgt. Hvis Europa-Parlamentet ikke er folkevalgt, taler vi jo i virkeligheden om den anden institution, Ministerrådet. Derfor har vi jo begge institutioner, både for at sikre de nationale interesser og for at sikre de politiske interesser. Det er jo hele sammensuriet, kan man sige, i Den Europæiske Union, som gør, at man kan tale om et reelt demokrati.

Det, der så er tale om her, er, at vi skal beslutte, om vi vil være med til, at landene får lov til at udpege de her 18 medlemmer, eller om Danmark i virkeligheden vil blokere for det. Vil Danmark arbejde aktivt imod, at lande får lov til at deltage med de medlemmer, som Lissabontraktaten giver mulighed for? Vil Danmark sige til de her 12 lande, at det kan de ikke få lov til? Eller vil Danmark sige, at det må de egentlig godt?

Jeg vil kraftigt opfordre til, at vi siger, at det må de gerne, og det vil jeg ud fra, at jeg kan se, når jeg kigger tilbage i arkiverne til det europæiske rådsmøde den 11.-12. december 2008, at man der havde den første diskussion om, hvordan man skulle udvide Europa-Parlamentet i forlængelse af en ny traktat, når man nu sad med en gammel traktat vedrørende afstemningerne. Der er givet nogle muligheder og ikke, som Dansk Folkeparti siger, to muligheder. Nej, der er faktisk tre muligheder for, hvordan man kan vælge de her parlamentsmedlemmer.

For det første kan man vælge at holde nogle direkte ad hoc-valg i de forskellige lande, dvs. en ny form for valg til Europa-Parlamentet. For det andet kan man vælge at basere det på europaparlamentsvalget i juni 2009, og for det tredje kan man vælge at lade de nationale parlamenter udpege medlemmerne.

Jeg mener helt klart, at det ville være at foretrække, at man i de forskellige lande havde baseret det på de direkte valg, men vi kan jo så, som vi alle sammen er opmærksomme på, for det diskuterer vi jo livligt her i salen, lægge mærke til, at det gør man ikke i Frankrig. Der har man valgt at benytte sig af den tredje mulighed, der indebærer, at de nationale parlamenter udpeger de 2 medlemmer, som Frankrig skal vælge.

Det synes jeg da er stærkt problematisk, men jeg tror, at jeg ville passe lidt på med ordet udemokratisk, for selv om det er nævnt flere steder, at det er Sarkozy, der decideret udpeger de her medlemmer, så vil jeg henlede Tingets opmærksomhed på spørgsmål nr. S 132 af 13. oktober 2010, hvor udenrigsministeren svarede mig på, om det er Sarkozy, der kommer til at udpege de franske europaparlamentsmedlemmer. Udenrigsministeren gør det meget klart, og nu citerer jeg: »Det er derfor ikke korrekt, at den franske præsident udpeger medlemmerne.« Det vil være et valg i den franske nationalforsamling.

Når man senere kigger på de notater, der er oversendt fra Udenrigsministeriet, så vil man notere sig – det gør jeg i hvert fald – at det

juridisk ikke er muligt for Frankrig at basere valget af deres europaparlamentsmedlemmer på tidligere valg. Det kan man ikke grundet den franske forfatning. Derudover har de haft problemer rent praktisk i forhold til at finde ud af, hvordan de folk skulle være valgt i valgkredsene, og sidst, men ikke mindst, vil et nyvalg i Frankrig koste 100 mio. euro.

Jeg ville synes, at det var en smule mærkeligt, mildest talt, hvis vi i det danske Folketing skulle beslutte, at de skulle lave et nyt valg i Frankrig, for jeg regner ikke med, at der er nogen, der vil krænke den franske forfatning, og så ville den eneste mulighed være at kræve, at de skulle lave et nyt valg, og det ville så koste 100 mio. euro. Det tror jeg måske også er en smule voldsomt.

Jeg synes ikke, at den franske løsning er optimal. Jeg synes, at de kunne have gjort det langt klogere, men sådan er det jo indimellem, at man ikke gør det klogest mulige.

Så vil jeg bare gerne lige have de medlemmer, der er så skeptiske over for den her metode, til at overveje en lille smule, hvordan vi ville have det med, at Frankrig blandede sig i danske forhold. Hvordan ville vi have det med, at Frankrig – eller Tyskland for den sags skyld – ville komme og sige, at vi i Danmark ikke havde udpeget vores europaparlamentsmedlemmer efter deres ønske, på trods af at det er sket efter en af de tre muligheder, som står meget klart, og som er vedtaget af Det Europæiske Råd?

Jeg synes ikke, at det er optimalt. Jeg synes, at man skulle have råbt vagt i gevær meget tidligere. Man skulle have gjort opmærksom på det, da kriterierne blev defineret af Det Europæiske Råd. Det var der desværre kun én i Europaudvalget, der gjorde, og jeg skal stærkt beklage på vegne af SF, at vi ikke bakkede op om Det Radikale Venstres fru Lone Dybkjærs ønske om mandatgivning. Men nu er vi kommet hertil, og så må vi tage konsekvensen af det. Det er vi så villige til og støtter selvfølgelig beslutningsforslaget fra udenrigsministeren.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det har givet anledning til to korte bemærkninger. Først er det hr. Per Clausen.

Kl. 15:15

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare spørge fru Pia Olsen Dyhr om én ting, og det er, om jeg skal forstå fru Pia Olsen Dyhr på den måde, at i virkeligheden har de partier, som støttede Lissabontraktaten, i flere år vidst, at vi kunne komme i den situation, vi står i nu. Hvis det er rigtigt, kom forsøget på at få et forhandlingsmandat her for nylig jo alligevel også alt, alt for sent, så derfor vil jeg bare spørge: Er det sådan, at fru Pia Olsen Dyhr i virkeligheden siger, at vi har vidst i meget lang tid, at det var en mulighed – altså, vi har ikke vidst, at franskmændene ville gøre, præcis som de gør, men at muligheden eksisterede, har vi vidst? For så er det jo i hvert fald klart, at det har været en del af den fælles forståelse mellem de partier, som støtter Lissabontraktaten, at sådan kunne vi ende.

Kl. 15:15

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

Pia Olsen Dyhr (SF):

Nej, vi har ikke vidst noget særligt i SF, hvis det er det, hr. Per Clausen spørger om; nej, det har vi ikke. Det, der har været tale om, er, at SF har støttet Lissabontraktaten, fordi vi mente, det var en indholds-

mæssigt god traktat, det mente vores medlemmer også, og vi havde en urafstemning i vores parti om Lissabontraktaten. Alligevel mente SF jo faktisk, at den skulle til folkeafstemning, fordi vi mener, at hvis man skal gøre EU til et folkeligt projekt, skal man ikke snyde vælgerne for den slags. Men det lå ikke i kortene, da vi havde diskussionen om Lissabontraktaten, hvordan man nu skulle fikse de her medlemmer, fordi vi havde en forventning om, at Lissabontraktaten var implementeret og ratificeret, inden vi skulle have et europaparlamentsvalg. Det er det, der har været problemet, og det er derfor, vi er kommet ud på dybt vand, kan man sige.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:16

Per Clausen (EL):

Men så er det, jeg tænker over, hvornår det så var, man blev opmærksom på det. Nu har jeg læst Udenrigsministeriets papirer, og hvis jeg læser dem på en meget venlig måde, hvor jeg ligesom skal lære nogle ting, fremgår det jo klart, at man i grunden har vidst det i rigtig, rigtig lang tid. Det, jeg bare ikke kan forstå, er, hvordan det så kan gå så galt, at der tilsyneladende er et flertal i Folketinget, som, når de udtaler sig til medierne, siger, at de er imod forslaget, når det viser sig, at man sådan set i lang tid har vidst, at det godt kunne ende på den her måde. Det er det, jeg ikke forstår. Jeg forstår sagtens, at når man er begejstret EU-tilhænger og tilhænger af Lissabontraktaten, vil man ikke kaste mudder på banen ved at genere Frankrig i den her sag – herregud, det drejer sig jo som sagt kun om 2 mandater. Det er vel kun ganske få gange, de kan få afgørende betydning, og jeg er sikker på, at de har langt større problemer i Frankrig og også langt større demokratiske problemer end det, der ligger i sagen her.

Kl. 15:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:17

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jamen det er ganske korrekt, at jeg har kritiseret i medierne, at det skulle være Sarkozy, der skulle have lov til at udpege medlemmerne. Senere har jeg jo så fået opklaret, at det ikke er Sarkozy, der skal udpege de franske europaparlamentsmedlemmer, men derimod den franske nationalforsamling, og at det accepterede et europaudvalg undervejs i processen. Jeg kan så sige, at hvis Udenrigsministeriet for lang tid siden havde forudset, at det her ville blive et problem, så håber jeg da, at udenrigsministeren vil sige, at han da fremover vil huske på sørge for at fremlægge ting til mandat og derudover måske fremlægge dem i god tid.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:18

Pia Adelsteen (DF):

Nu bad fru Pia Olsen Dyhr så os modstandere om at overveje det her med, om man skal betale 100 mio. euro for et valg. Så vil jeg bede ordføreren overveje, om prisen er afgørende for, at man overholder de demokratiske spilleregler, der er i Lissabontraktaten.

Kl. 15:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg vil selvfølgelig aldrig få det til at handle om prisen, jeg gør bare opmærksom på, at det ikke er gratis at afholde et nyt valg i Frankrig. Men det interessante er jo, at der er tre muligheder, jævnfør Det Europæiske Råds møde. Den ene er, at man kan afholde et valg, den anden er, at man kan vælge sine mandater på baggrund af det sidste europaparlamentsvalg, og den sidste mulighed er, at man kan lade Nationalforsamlingen vælge. Henvendt til Dansk Folkeparti vil jeg bare sige, at Frankrig jo valgte den sidste model. Jeg synes ikke, det er den bedste model, men Dansk Folkeparti har jo selv accepteret, at de må bruge den model.

Kl. 15:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Adelsteen for en kort bemærkning.

Kl. 15:19

Pia Adelsteen (DF):

Jeg mener nu altså ikke, vi har accepteret noget som helst. Vi accepterer dårligt nok Lissabontraktaten, vi ved, at nu er den der, og det må vi forholde os til. Men der er altså også nogle spilleregler inden for Lissabontraktaten, man som minimum bør overholde.

Med hensyn til diskussionen om, hvorvidt vi er blevet orienteret, og hvor meget vi har været orienteret, kunne jeg da godt tænke mig at gå tilbage til netop det første møde den 17. december 2008, hvor vi blev orienteret, og hvor vores daværende statsminister sagde, og jeg citerer:

Den løsning, vi har fundet, betyder, at Lissabontraktaten ikke bliver genforhandlet, og løsningen betyder, at traktaten ikke skal ratificeres igen af andre medlemslande.

Men det er jo netop det, vi står og gør her, fordi der skal laves en undtagelse – ikke en ratificering af traktaten, nej, men en ratificering af en undtagelse fra traktaten, som er midlertidig, og det er da et problem. Så kan vi da godt sige, at vi blevet orienteret og måske har været lidt for dårlige til at høre, hvad der blev sagt, men det er da ikke o.k. at sætte demokratiet ud af spil og ikke ønske at overholde den smule demokrati, der er i Lissabontraktaten.

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:20

Pia Olsen Dyhr (SF):

Jeg er sådan set helt enig med Dansk Folkepartis ordfører i, at man kunne gøre det her på en meget mere demokratisk måde. Det er jeg helt enig i, jeg havde da også foretrukket, at man havde gjort det, og der er ingen tvivl i mit hjerte om, at jeg hellere ville have, at Frankrig havde placeret deres 2 nye europaparlamentsmedlemmer ved det sidste valg til Europa-Parlamentet, for jeg ved godt, hvad forskellen ville have været. Den ville have været, at der var blevet valgt en grøn til Europa-Parlamentet, hvis man havde baseret det på sidste valg, mens man får en socialist ved valg i Nationalforsamlingen, og jeg vil langt hellere have en grøn i Europa-Parlamentet, fordi det er vores gruppe i parlamentet, så der skal ikke være nogen tvivl om det. Jeg kunne have alle egoistiske argumenter for at tvinge Frankrig til noget andet, men vi må også bare anerkende de spilleregler, der er, og spillereglerne er at give landene tre muligheder for at udpege. Frankrig har ikke valgt den bedste model, men de har valgt en af de tre modeller og holdt sig inden for spillereglerne, og det accepterer jeg så, selv om det ikke er det mest optimale.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den konservative ordfører, fru Helle Sjelle.

Kl. 15:21

dig orienteret om, hvilke muligheder der var. Hvorfor udtrykker ordføreren så en kritik af det her forslag? Det kan jeg simpelt hen ikke forstå. Jeg ved ikke, om ordføreren kan uddybe det.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Helle Sjelle (KF):

I dag behandler vi et beslutningsforslag fra udenrigsministeren, der har det formål, at Danmark godkender en EU-protokol, der ændrer den nuværende protokol om overgangsbestemmelser. Og hvad betyder det så? Det betyder, at en række EU-lande her og nu får lov til at vælge mellem 1 og 4 medlemmer af Europa-Parlamentet. Først og fremmest betyder protokollen, som forslaget lægger op til at godkende, at der bliver bedre overensstemmelse mellem virkeligheden og Lissabontraktaten. Sidst vi holdt valg til Europa-Parlamentet – og det var i juni 2009 – var Lissabontraktaten endnu ikke trådt i kraft, og valget blev derfor afholdt ud fra reglerne i Nicetraktaten, men kort efter valget, i december, trådte Lissabontraktaten så i kraft, og den indeholder en mere fair og rimelig fordeling af pladserne i Europa-Parlamentet.

Helt konkret betyder det, at Bulgarien, Italien, Letland, Malta, Holland, Polen og Slovenien hver får 1 ekstra medlem af Europa-Parlamentet. Frankrig, Østrig og Sverige får hver 2 ekstra medlemmer, og endelig får Spanien 4 ekstra medlemmer. Det sikrer, at Lissabontraktatens regler bliver efterlevet. Den eneste undtagelse er Tyskland, der har 3 medlemmer for meget, men får lov at beholde dem frem til næste valg i 2014.

Derudover er den ordning, som protokollen indfører, midlertidig, og det synes jeg er væsentligt at understrege. Den gælder altså kun indtil næste europaparlamentsvalg i 2014, men til gengæld løser ordningen et konkret problem på en praktisk måde. På den måde er forslaget udtryk for pragmatisme, og det kan vi Konservative egentlig godt lide.

Endelig fastsætter protokollen regler for, hvordan det demokratiske valg af de ekstra parlamentsmedlemmer skal foregå. Der er kun tre måder, det må ske på. For det første kan der afholdes valg i den pågældende medlemsstat, for det andet kan de ekstra medlemmer vælges på baggrund af resultaterne fra valget i 2009, og for det tredje kan parlamentet i den pågældende medlemsstat beslutte selv at udpege dem. Men i alle tre tilfælde er der tale om en helt igennem demokratisk metode. De rygter, der har floreret, om, at den franske præsident selv kunne udpege de 2 ekstra parlamentsmedlemmer, er altså ikke rigtige.

Til sidst vil jeg naturligvis gerne understrege, at jeg selv har været skeptisk over for forslaget, og det har jeg, fordi jeg helt principielt mener, at parlamentsmedlemmer skal vælges i forbindelse med de almindelige og demokratiske valg, og det mener jeg stadig væk er helt naturligt. Men – og det synes jeg også er væsentligt at understrege – der er tale om en undtagelse, en midlertidig overgangsordning, der her og nu, som også andre har været inde på, løser et praktisk problem. Og det er også derfor, at vi støtter forslaget.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:24

Pia Adelsteen (DF):

Jeg er glad for, at fru Helle Sjelle selv nævner, at hun har været kritisk over for forslaget, for det kan godt undre mig, eftersom vi jo har debatteret tidligere, at vi er blevet orienteret osv., at ordføreren så har været kritisk over for det her forslag, når man har været udmærket klar over, at der kom et eller andet, og når vi har været fuldstæn-

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

Helle Sjelle (KF):

Det er såmænd meget naturligt. Jeg bliver ganske enkelt spurgt ad, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg er et demokratisk menneske, og jeg foretrækker naturligvis demokratiske valg, og det er derfor, jeg har udtrykt mig til medierne, sådan som jeg har udtrykt mig. Men jeg har sagt, at jeg er skeptisk – jeg har ikke sagt, at jeg er imod, men jeg har sagt, at det er noget, man skal holde et vågent øje med. Det er jo også derfor, jeg forklarer, som jeg gør her i dag, at det her er en midlertidig ordning, og at den altså kun varer frem til næste valg. Og det er altså ikke Sarkozy selv, der står og prikker folk på ryggen og udpeger dem til Parlamentet.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Pia Adelsteen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:26

Pia Adelsteen (DF):

Det har jeg nu heller aldrig troet at det var, vil jeg skynde mig at sige. Det er sjældent, det foregår sådan, men ikke desto mindre er det dog et flertal for Sarkozy, der sidder i det franske parlament. Det er så den ene ting.

Den anden ting er, at jeg undrer mig, for ordføreren har udtalt, at det underminerer den legitimitet, som Parlamentet har, og ordføreren har også udtalt, at hun personligt mener, at det er et demokratisk problem, at man udpeger. Det har jeg stor forståelse for, men så kan man måske konkludere, at der altså er et flertal i De Konservative, som ikke synes, det er et demokratisk problem, bare det er en midlertidig overgangsperiode – i øvrigt på lidt mere end 4 år, for det er jo det, vi snakker om, ikke?

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Helle Sjelle (KF):

Nej, det, man kan konkludere, vil jeg sige til fru Pia Adelsteen, er, at vi er pragmatikere i Det Konservative Folkeparti. Vi er også demokrater, og det, der ligger her på bordet, er simpelt hen noget, som handler om en overgangsordning. Men det handler altså ikke om, at vi er imod demokrati i Det Konservative Folkeparti, tværtimod er vi for demokrati, og det er vi alle sammen.

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den radikale ordfører, og det er fru Lone Dybkjær.

Den, der venter længe nok, bliver konge af Sverige, sagde man, da jeg var lille. Det er jo ikke så mange år siden.

Værsgo.

Kl. 15:27

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak, og undskyld forsinkelsen. Hvis det skulle gå så galt, gik det vel. Jeg troede faktisk, at der var flere, der ville stille spørgsmål, men det

var så ikke tilfældet. Så kan jeg jo starte med at sige tak til alle, der så pænt har fremført mine bemærkninger eller min indstilling i Europaudvalget. Det er jo rart, at der er nogle, der i hvert fald efterfølgende har lagt mærke til det.

Jeg vil sige om sagen her, at uanset at udenrigsministeren mener, at det ikke var nødvendigt med et mandat, så synes jeg, det er forkert, at man kan have den holdning, at man ikke behøver noget mandat, når der er tale om en regeringskonference. Og jeg synes faktisk ikke, at der på noget tidspunkt er argumenteret særlig godt for det – og jeg henvender mig nærmest til udenrigsministeren, så jeg beder lige om, om udenrigsministeren vil være så venlig at høre efter. Alttså, jeg synes ikke, at udenrigsministeren, eller hvem det nu har været, der har argumenteret for det, har argumenteret særlig godt. For der står, at forelæggelse af regeringskonference ligesom andre sager, der forelægges for Folketingets Europaudvalg, beror på en væsentlighedsvurdering, hvor kun sager af større rækkevidde fremlægges til forhandlingsoplæg, jævnfør beretning osv. fra 1973. Jeg synes alligevel, det er utroligt, at man kan sige, at en regeringskonference ikke er en væsentlig ting.

Så vil jeg da i hvert fald på nuværende tidspunkt prøve at finde ud af og spørge udenrigsministeren allerede nu, hvor mange gange det er sket før. For det står nærmest, som om det er noget, der er helt banalt – det vurderer man fra gang til gang. Men så mange regeringskonferencer har der jo ikke været. Derfor synes jeg, at vi må have styr på, om ikke andet så for fremtiden, hvor tit det er sket, at der har været regeringskonferencer, hvor man ikke har syntes man har skullet have et mandat. Jeg håber selvfølgelig ikke, det er sket. Jeg tror det for så vidt heller ikke, men nu synes jeg, vi skal have afklaret, om det sådan er almindelig praksis, at man mener, man ikke skal have mandat, når der er tale om regeringskonferencer.

Så er der spørgsmålet vedrørende selve processen, som jo også er interessant. Man kan jo altid diskutere, om det er i forbindelse med Lissabontraktaten eller ikke i forbindelse med Lissabontraktaten. Men vi er jo i hvert fald godt klar over, at der kan blive et problem omkring europaparlamentsvalget, fordi Lissabontraktatens ratificering i de forskellige lande trækker ud. Det kommer ikke bag på nogen. Man kan så godt spørge sig selv, om regeringen faktisk i tide har gjort opmærksom på, hvad tendensen var i forbindelse med den protokol, vi står med her i dag. Når man sådan læser den igennem, synes jeg godt, at man spørge sig selv, om vi ikke burde have fået en lidt bedre orientering på et tidligere tidspunkt, eller om det faktisk var noget, der dumpede ind ret sent. Det fremgår sådan set ikke helt. Vi ved godt, hvad der er blevet sagt, men vi ved ikke, hvad der ikke er blevet sagt, altså om man i virkeligheden har haft lidt større viden om det her, end man har sagt, og om man har valgt ikke at ville orientere, før man var helt sikker på tingene.

Men som sagt: Jeg synes lige så godt, man kan vedstå, at man jo har accepteret den her traktatændring eller protokol, som vi diskuterer her i dag. Det kan ikke komme bag på nogen, det har været fuldstændig klart for Europaudvalget. Det er da ikke nogen særlig fremragende protokol, men jeg synes, at det, som nogle har sagt, er en pragmatisk løsning, og det er så det. Jeg synes, som jeg også tidligere har sagt i en bemærkning til fru Pia Adelsteen, at hvis der var nogen, der var kommet og havde sagt det til os, som vi nu bilder os ind at vi skal sige til Frankrig, så skal jeg love for, at der var nogle, der var kommet op i det røde felt. Så det her er inden for de rammer, som vi har accepteret i Europaudvalget. Stadig væk siger jeg, at jeg synes, der burde have været et mandat, så havde det måske stået lidt klarere, hvem der havde stemt for, eller hvem der ikke havde stemt for. Men når man kigger på referatet, må man jo konstatere, at jeg var den eneste, der sagde noget overhovedet, og det betyder vel en stiltiende accept fra de andre.

KI. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren – jeg skulle lige se, om der var nogen korte bemærkninger, men det var der ikke. Så er det hr. Per Clausen som ordfører for Enhedslisten.

KI. 15:32

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Der er to elementer i den her sag. Det ene element er selve forslaget, selve protokollen, og her må jeg nok sige, at jeg er en lille smule overrasket over, at man er i stand til at beskrive en aftale om, at man besætter pladserne i Europa-Parlamentet, ved at det nationale parlament udpeger dem, som en lille teknisk, pragmatisk løsning. Det synes jeg sådan set ikke det er; jeg synes, det er et grundlæggende brud med det princip, man har.

Så er der nogle, der her i salen har spurgt: Hvordan ville I reagere, hvis nogen kom og sagde til os, at det måtte vi ikke, hvis vi havde fået den idé? Jeg kan forsikre dem, der sidder her i salen, om, at hvis en dansk regering var kommet stikkende med, at man skulle besætte nogle ekstra pladser i Europa-Parlamentet, ved at Folketinget udpegede dem, uden at vi fik anledning til at føre en valgkamp, uden at vi fik valgt folk specifikt til det, så var det stødt på megen kritik, og jeg ville have været glad og begejstret, hvis der havde været kræfter i udlandet, der havde støttet vores demokratisk berettigede og velfunderede kritik af det – præcis som jeg da også ved, at det her har skabt debat i Frankrig. Det er jo ikke alle, der nødvendigvis tolker reglerne, præcis som regeringen gør, og som siger, at det ikke er muligt at gøre det på anden måde. Det er bare den del af det.

Jeg må sige, at jeg faktisk synes, at det er et afgørende demokratisk problem, at man gør det på den måde, som man gør det i Frankrig, og at det er et afgørende demokratisk problem, at de øvrige EU-lande har accepteret, at man i Frankrig kan gøre det sådan. Det synes jeg faktisk er et problem, og jeg synes, at man skulle have sagt fra.

Hvad angår selve processen, kan man så spørge: Hvorfor fik Enhedslisten så ikke sagt fra i tide? Det kan der være mange forklaringer på. En af forklaringerne vil jeg gerne afsløre her, og det er faktisk, at jeg er blevet grebet i ikke at have læst samtlige papirer til Europaudvalget grundigt. Det skal jeg gerne beklage, og jeg skal prøve at rette op på det, men jeg er ikke sikker på, at det kan lade sig gøre. Sagen er, at vi tilbage i december 2009, tror jeg, får et brev fra udenrigsministeren, hvor der bagved ligger et notat. Af dette brev fra udenrigsministeren fremgår det, at der nu er kommet et spansk forslag, som alene udgør en rent teknisk tilpasning, om hvilken der allerede er politisk enighed. Så må jeg indrømme, at jeg ikke kom længere i teksten.

Derfor vil jeg godt stille det spørgsmål, om det ikke allerede på det tidspunkt ville have været passende, at vi faktisk havde fået at vide, måske også i indledningen til brevet, at det kunne være fornuftigt at læse videre. Det synes jeg ville have været rimeligt, for jeg tror, det ville have ført til lidt debat allerede på det tidspunkt. Så jeg synes, at det her om ikke andet kan være et eksempel på, at man godt kan være mere grundig med sin orientering i den slags sager.

Så er der spørgsmålet om selve forhandlingsmandatet. Jeg synes for så vidt også, at det kunne være værd at diskutere den problemstilling, for som det er nu – og sådan har jeg forstået at reglerne er; jeg er sikker på, at der er kloge mennesker til stede, der kan korrigere mig – er det sådan set som udgangspunkt regeringen, der bestemmer, hvad der skal forhandlingsmandat til. Og det er, fordi der er en lille rest af den holdning, at EU-politik er udenrigspolitik, hvad mange her sikkert er enige med mig i at det efterhånden er holdt op med at være, fordi det jo handler om alting.

Derfor er det vel sådan, at man godt kunne rejse det spørgsmål, om det i virkeligheden altid fungerer fornuftigt, at det er regeringen, der bestemmer, hvad den skal have mandat til, fordi det ofte kan give anledning til debat. Og jeg må jo så erkende, at når der bliver rejst kritik af, at der ikke er mandat, vil jeg normalt, hvis der er mere end en, der støtter det, sikkert også selv støtte det, fordi det vil være det sikreste og det klogeste, fordi regeringen sikkert har uret, og i den slags tilfælde kan man også risikere, at en kommende regering vil have uret. Men det er altså dybt problematisk, at det fungerer på den måde. Så jeg synes, at selve processen godt kunne give anledning til lidt evaluering og opfølgning på arbejdet.

Men det grundlæggende problem er – og det vil jeg holde fast i – at man her vedtager en tilføjelse til traktaten, som betyder, at man accepterer, at der kommer ikke direkte valgte medlemmer fra Frankrig ind i Europa-Parlamentet. Og det er jo fuldstændig sikkert, at hvis man tager afsæt i de valg, der har været til Europa-Parlamentet, vil man, i næsten uanset hvilket europæisk land man vælger at beskæftige sig med, se, at der meget, meget ofte er ganske store afvigelser i forhold til resultaterne ved det parlamentariske valg.

Det kan skyldes, at folk stemmer i øst og vest og skifter standpunkt i tide og utide, men det kan også skyldes – og det tror jeg i hvert fald at det gør i Danmark – at folk faktisk betragter EU-valg som noget andet end et folketingsvalg, præcis ligesom nogle også betragter byrådsvalg og valg til regionerne som noget andet end folketingsvalg. Det gælder naturligvis ikke sådan nogle som mig og heller ikke sådan nogle som de fleste andre, der sidder her i salen, fordi vi jo er fast forankret i en tro, som bærer hen over alle forskelle på valg, men alligevel.

Så derfor mener jeg sådan set, at der ikke er nogen tvivl om, at det her er et udemokratisk tiltag, som man burde have været i stand til at finde en anden løsning på. Jeg kan godt forstå, at det, der bliver sagt i dag, er, at det jo primært er, på grund af at irerne trak det i langdrag, men man burde have fundet en mere demokratisk tilfredsstillende løsning på det her, og derfor vil Enhedslisten stemme imod beslutningsforslaget.

Kl. 15:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:37

Lone Dybkjær (RV):

Jeg indrømmer, at hr. Per Clausen har været noget inde på det. Jeg synes, at vi fremadrettet jo må diskutere processen, og så synes jeg sådan set, at det er lidt mærkeligt, at Enhedslisten nu pludselig vælger at stemme imod, når man overhovedet ikke har reageret i Europaudvalget, hvor man i hvert fald har været klar over, hvad den her tillægsprotokol gik ud på. Der sagde man jo ikke et ord. Når jeg ærgerr mig lidt over det, er det, fordi vi jo sådan set i Europaudvalget har en udmærket diskussion, hvor vi faktisk også lærer af, hvad modstanderen, om jeg så må sige, af det europæiske samarbejde, hvis jeg må tillade mig at sige det om hr. Per Clausen, kan komme med af synspunkter, som vi andre kan blive klogere af – også selv om vi er tilhængere af det europæiske samarbejde.

Kl. 15:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Per Clausen (EL):

Selv om fru Lone Dybkjær nok har svært ved at tro på det, forsøger jeg jo indimellem at rationere den tid, jeg bruger i Europaudvalget. Og jeg må erkende, at jeg i den her sag faktisk troede, da jeg i 2009 kunne læse, at det var nogle principper, der allerede var enighed om,

at det var udtryk for, at der havde været et flertal i Folketingets Europaudvalg, der havde tilsluttet sig det, der var hovedlinjen her i forbindelse med den opfølgning, der var på Lissabontraktaten, og at det derfor bare var sådan, at vi ville få en debat om det i Folketinget, hvor Enhedslisten ville stemme imod den her traktat.

Når jeg så har studeret det tilbage i tiden, må jeg jo konstatere, at ikke alting har foregået, præcis som jeg troede, og det viser jo bare, at man aldrig kan blive for grundig, og at man aldrig kan stille et spørgsmål for meget.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:39

Lone Dybkjær (RV):

Tak for det. Så kan vi jo prøve at se, om vi i forbindelse med betænkningsafgivelsen kan skrive et eller andet om, at vi faktisk er blevet orienteret temmelig sent om det her. Jeg er sikker på, at hr. Per Clausen læser papirerne meget, meget grundigt, og jeg vil slet ikke vurdere, om hr. Per Clausen læser dem grundigere, end jeg gør eller alle andre gør, men jeg har i hvert fald kendskab til, at hr. Per Clausen læser dem grundigt. Hvis det her er en smutter, er der noget, der tyder på – for det er trods alt vigtigt, kan jeg forstå på hr. Per Clausen – at orienteringen ikke har været helt god nok.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Per Clausen (EL):

Jeg synes, det er rigtig fornuftigt, hvis vi ved siden af den debat, vi har om selve indholdet i det her, også diskuterer, hvad vi kan gøre fremadrettet, for jeg tror da, at vi alle sammen er enige om, at det – mod min vilje – er blevet sådan, at flere og flere beslutninger af betydning for Danmark træffes i EU, og at det af den grund jo er vigtigt, at procedurerne er så gode som overhovedet muligt og sikrer så meget demokrati og for den sags skyld også så gode muligheder for, at Enhedslisten kan udøve indflydelse, som det overhovedet er muligt. Så det kan jeg i hvert fald love at vi gerne medvirker til.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er der ikke flere ordførere, og så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:40

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil også gerne takke for en rigtig god debat, der har været her i dag, og som ikke alene har handlet om, man kan sige, det reelle indhold af beslutningsforslaget, men også om den måde, hvorpå regeringen og Folketingets Europaudvalg i fællesskab håndterer de sager, som vi skal håndtere i forhold til det europæiske samarbejde. Jeg vil også gerne takke de ordførere, som har givet tilslutning til beslutningsforslaget, og også for Tingets velvilje til en både god og hurtig behandling af forslaget.

Formålet med forslaget er jo at tilgodese de medlemslande, der siden Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 har haft medlemmer af Europa-Parlamentet til gode, så at sige, fordi valget til Europa-Parlamentet fandt sted i juni 2009, og der fandt det sted på grundlag af Nicetraktaten. Der er tale om en *midlertidig* overgangsordning, og det er måske et ord, man nogle gange undervejs kommer til at gentage, for det er et ret centralt ord, også i forhold til vurderingen af mandatspørgsmål. Men der er tale om en midlertidig

overgangsordning frem til næste valg til Europa-Parlamentet i 2014, hvor man så kan anvende Lissabontraktaten fuldt og helt.

Danmark har det samme antal medlemmer under Nicetraktaten og Lissabontraktaten, men ændringsprotokollen skal ratificeres af alle medlemslande, før den træder i kraft.

Der har været rejst en række spørgsmål, også en række spørgsmål til mig, undervejs i salen i dag, og et af de spørgsmål, der er blevet rejst, er blevet rejst af fru Lone Dybkjær. Spørgsmålet handler om, på hvilket grundlag forelæggelsen har fundet sted første gang i slutningen af 2008 af daværende statsminister Anders Fogh Rasmussen og herefter i flere omgange for Europa-Parlamentet. Jeg vil sige, at det, der har været afgørende, har været, at regeringen efter fuldstændig almindelig praksis – og det har jeg netop tjekket igen; det er den praksis, der har været i forhold til Europaudvalget – har vurderet, hvorvidt der skulle indhentes forhandlingsoplæg eller ej. Der er ikke blevet indhentet forhandlingsoplæg, og det er der flere grunde til. For det første er der tale om en midlertidig ordning, der alene regulerer en situation med en kort tidshorisont frem til næste valg til Europa-Parlamentet. For det andet er det ikke ændringer, der berører Danmark direkte, da det danske antal medlemmer uforandret er 13. Og for det tredje er der intet urimeligt i de regler om udvælgelse af ekstra medlemmer, der er tale om.

Man har jo som sagt, og som flere ordførere har været inde på, valgt at sige, at der er tre måder, hvorpå man kan opsupplere de ekstra medlemmer, og de tre muligheder har der så været at vælge mellem. Jeg mener derfor heller ikke, at det er nogen sag, der har større rækkevidde for kongeriget Danmark. Men det er da klart, at det er en sag, som Folketinget har en politisk interesse i, det vil jeg meget gerne tilkendegive her i dag. Og det er jo bl.a. også derfor, at vi behandler sagen i Folketingssalen i dag, for når regeringen søger Folketingets samtykke i denne sag, er det jo ikke udtryk for, at sagen ligesom lige pludselig har en anden substans. Vi har ikke nogen juridisk forpligtelse i henhold til grundlovens § 19 til nu at bede om Folketingets samtykke, men i forhold til den generelle politiske interesse i den konkrete sag har vi fundet det mest rigtigt at indhente Folketingets samtykke. Og jeg synes faktisk, at den opmærksomhed, der har været omkring sagen, ikke mindst i medierne, har vist, at det var rigtigt at have en behandling af sagen her i Folketingssalen.

Der bliver så spurgt til, bl.a. af hr. Per Clausen, om vi har været i lignende situationer før. Og som jeg hører det her, er der ligesom en anke med hensyn til, om der skulle være søgt et mandat eller ej i Europaudvalget, og den anden diskussion, der har været, har handlet om, hvorvidt det nu er rimeligt, at de lande, der ikke kan opsupplere fra det tidligere europaparlamentsvalg, eller som ikke ønsker at bruge mange af skatteborgernes penge på at afholde nyvalg, så opsupplerer med nationalt valgte medlemmer af parlamentet.

Man bliver spurgt, om der er historier om, at det er sket tidligere, og der vil jeg sige til de ærede medlemmer af Folketinget, at det er der historier om; der er ganske mange historier om det. Den seneste gang det er sket – og der erindrings jeg i hvert fald ikke at have hørt en politisk diskussion i Danmark om, at det skulle være et problem – var, da den store udvidelse blev gennemført med Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn osv., en lang række lande, og der blev der lavet en midlertidig bestemmelse, der betød, at medlemsstaterne fik lov til at opsupplere repræsentanter i Europa-Parlamentet for disses parlamenter frem til næste valgperiode til europaparlamentsvalget. Så det er altså sidste gang, det er sket, at man gav den mulighed.

Kl. 15:46

Derudover har det været sådan historisk set, at når nye lande har tiltrådt EF, som Danmark gjorde det i 1973, og efterfølgende EU, ja, men så har man jo, frem til at næste parlamentsvalg skulle afholdes, udpeget folk fra ens nationale parlament. Så jeg vil sige, at jeg her i hvert fald har svært ved at forstå, at der er nogle, der lige pludselig nu giver udtryk for en meget stor forargelse over, at man kan tillade

sig at tage medlemmer fra parlamenter og sætte ind i Europa-Parlamentet, da det er noget, der er sket tidligere.

Så har der også været lidt et spørgsmål fra fru Pia Adelsteen om, om ikke det så alligevel har betydning, at der nu kommer 18 ekstra medlemmer af Europa-Parlamentet i en midlertidig periode, og hvilke konsekvenser det kan have politisk. Jeg vil sige til fru Pia Adelsteen, at netop det, at der er tale om midlertidigt at finde en praktisk løsning på den udfordring, at en ny traktat er trådt i kraft, mener jeg er et godt argument for, at det her ikke er noget, der har større rækkevidde over mange år. Det er jo kun frem til 2014, hvor der skal vælges et nyt parlament, at denne midlertidige ordning foreligger.

Endelig vil jeg sige, at der har været meget diskussion om, hvorledes man i regeringen vurderer, om der skal søges mandat i Europaudvalget eller ej i forbindelse med konkrete sager. Hver gang bliver der jo foretaget en individuel vurdering af, hvorvidt det er det rigtige at gøre eller ej. I denne sag ud fra de ting, jeg har sagt, har det ikke været vurderingen, at der skulle søges mandat. Men jeg vil gerne gentage her i dag, for det synes jeg også er væsentligt, at netop det, at jeg på regeringens vegne har valgt at gå i Folketinget med et beslutningsforslag for at indhente Folketingets samtykke, også er udtryk for, at selv om det ikke er en sag, der har betydning til evig tid for Danmark, så har det en betydning, vi har ment var så væsentlig, at Folketingets samtykke skulle indhentes.

Kl. 15:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig to korte bemærkninger, og først er det fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:48

Lone Dybkjær (RV):

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at udenrigsministeren kan argumentere med, at der intet urimeligt er i forslaget. Det er jo sådan set ikke noget, man kan bruge som argument for, om man fremsætter et forslag eller ej. Det er det ene.

Så er der spørgsmålet om rækkevidden for Danmark. Jeg tror, det er meget godt, hvis også udenrigsministeren indstiller sig på, at det jo ikke kun handler om Danmark; vi er sådan set en del af et europæisk samarbejde, og derfor er vi jo også nødt til at kigge på de fælles-europæiske interesser og ikke bare danske interesser. Det er en ting, som er meget svær at få frem i Danmark, at det ikke bare er danske interesser, man skal se det ud fra.

Men så vil jeg godt sige, at jeg forstår udenrigsministeren sådan, at der ikke var noget, der tilsagde, at udenrigsministeren overhovedet skulle fremlægge det her i Folketinget. Nu kan jeg ikke huske, hvordan det foregik ved udvidelserne, jeg sad heller ikke selv i Folketinget på det tidspunkt, men det er sådan set ligegyldigt. Jeg mener bare, at der er tale om ratifikationer, når der er tale om nye lande under en eller anden form, og det er der jo også, hvis vi skal have et nyt land ind her, og i forbindelse med de ratifikationer – og der er der tale om ratifikationer – er det jo grundlovens § 20, så vidt jeg ved. Jeg ved så ikke, om det her er grundlovens § 19; det har vi sådan set fået at vide af EU-konsulenten, det står der i et notat, vi har derfra. Men det behøver jo sådan set ikke være rigtigt, og derfor synes jeg, vi skal have en vurdering af det. Jeg synes ikke, man kan sammenligne de tidligere udvidelser med det, at der kommer nationale parlamentarikere ind – men det kan vi jo blive klogere på under udvalgsarbejdet – for der er tale om, at vi laver nogle ratifikationer i forbindelse med udvidelserne.

Kl. 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:50

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil gerne svare på fru Lone Dybkjær's spørgsmål i to dele og først omkring grundlovens § 19 sige, at det ikke er ud fra en juridisk forpligtelse i forhold til grundlovens § 19, at vi nu beder om Folketingets samtykke – det var også det, jeg sagde i min første besvarelse – det er alene ud fra en politisk vurdering, at vi vil indhente Folketingets samtykke. Selv om man ikke er juridisk forpligtet, kan man jo godt mene, at det er politisk klogt at indhente Folketingets samtykke. Og man må sige, at med den debat, der har været om beslutningsforslaget, faktisk næsten lige siden forslaget blev fremsat, har det jo vist sig at være en rigtig vurdering, at der skulle være en politisk behandling af sagen i Folketingssalen.

For så vidt angår den anden del, som var det, fru Lone Dybkjær indledte med, vil jeg bare gerne opsummere: Det, der har været lagt til grund for, at der ikke blev lavet forhandlingsoplæg, er tre hovedpunkter. Det er for det første, at der jo er tale om en midlertidig ordning, for det andet, at det ikke berørte Danmark, og for det tredje, at de regler, man lagde op til, efter Udenrigsministeriets opfattelse ikke var urimelige. Og grunden til, at jeg bruger ordet urimelig, er, at der har været brugt meget tid i dag på at diskutere, hvorvidt det er rimeligt, at man, når man opsupplerer med medlemmer til Europa-Parlamentet, tager medlemmer fra de nationale parlamenter. Der har jeg så henvist til, at det i hvert fald er noget, man har benyttet sig af ved andre lejligheder, uden at det har givet anledning til kritik her i Danmark – mig bekendt. Jeg kan have misset debatindlæg om det, men der har jeg ikke oplevet, at opsuppleringer har givet anledning til kritik, og det var derfor, jeg nævnte det.

Kl. 15:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 15:52

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Nu hørte jeg ikke, om urimeligheden gik på det, men det er da klart nok, at nationale parlamenter er kommet ind i forbindelse med landeoptagelserne. Det kom de også, dengang vi kom med, men der var der bare ikke direkte valg til Europa-Parlamentet, så derfor er det en lidt anden fase for vores vedkommende. Men de kom ind ved den store udvidelse – og de nationale parlamenter kom i øvrigt også i hvert fald ind som mulighed, som jeg husker det, med Sverige, Finland og Østrig, men det kan vi jo gå tilbage og kigge på. Det, der er afgørende, er, om vi kan bruge det som sammenligning, for mig bekendt ratificerer vi efter grundlovens § 20, når der sker en udvidelse. Men det synes jeg vi kan få klarlagt i udvalget.

Så kan vi være blevet misinformeret omkring grundlovens § 19, og det er, om jeg så må sige, Folketingets egen skyld, og det kan vi ordne der, og så kan vi lige få det klaret med grundlovens § 19 i forhold til Udenrigsministeriets vurdering. Det korte af det lange for mit vedkommende er, at jeg synes, at man burde have søgt et mandat. Havde man søgt et mandat, er det sådan set ikke sikkert, at vi havde haft den diskussion, vi har haft.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det udenrigsministeren.

Kl. 15:53

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Lone Dybkjær som mangeårigt medlem af Europaudvalget, at der for mig at se ikke er anden interesse fra regeringens side, end at Europaudvalget og regeringen er enige om, hvornår

der søges mandat og ikke søges mandat, og at man finder en fornuftig og saglig måde at få det afgrænset på.

Jeg har intet ønske om, at der på nogen som helst måde skal være en konflikt mellem Folketingets Europaudvalg og regeringen om, hvordan det her håndteres, ej heller fremover. Jeg har redegjort for, hvad vurderingen har været, mens hele denne sag har været under udvikling siden slutningen af 2008, og jeg vil selvfølgelig meget gerne også under udvalgsbehandlingen medvirke til, at nogle af de ting, jeg har sagt her om, hvad tidligere praksis har været osv., besvares i skriftlige spørgsmål, så behandlingen af beslutningsforslaget også kommer til at hvile på så sagligt et grundlag som overhovedet muligt, og også at Europaudvalgets medlemmer får indsigt i, hvad det så er, der er lagt til grund.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Pia Adelsteen.

Kl. 15:54

Pia Adelsteen (DF):

Grunden til, at jeg markerede, var simpelt hen, at jeg begyndte at misse noget, og nu håber jeg, at udenrigsministeren kan opklare det for mig, så jeg måske også forstår det.

Skal jeg forstå det sådan, at det resultat, der var af den regeringskonference, når der i øvrigt i nogle notater står, at det skal ratificeres af alle medlemslande, var, at regeringen bare kunne have det gjort uden at have fået mandat i Europaudvalget og uden at tage det ned i Folketingssalen. Skal jeg forstå det sådan?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 15:55

Udenrigsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at den vurdering, der har været fra Udenrigsministeriet, er, at sagen ikke er af større betydning, jævnfør grundlovens § 19, og det er derfor heller ikke ud fra en juridisk forpligtelse i henhold til grundlovens § 19, at vi nu beder om Folketingets samtykke. Det er på grund af den generelle politiske interesse i den konkrete sag, at regeringen har fundet det rigtigst at indhente Folketingets samtykke alligevel. Det er den vurdering, som jeg har fået af Udenrigsministeriet. Men fru Pia Adelsteen er meget velkommen til at spørge ind til det under udvalgsbehandlingen, for det er klart, at vi også tidligere, som fru Lone Dybkjær var inde på, i nogle af de store sager, der har været om en regeringskonference og andet, har været vant til en procedure der ligesom var lagt på skinner for det.

Jeg synes selvfølgelig, at det er noget, vi må sørge for at få belyst fuldt ud under udvalgsbehandlingen, men som sagt er det de oplysninger, jeg har med til sagsbehandlingen i dag.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til udenrigsministeren.

Da der ikke flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Europaudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:56

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand** (Helge Adam Møller):

Der er ikke mere at foretage dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 29. oktober 2010, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 15:56).
